

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 22.3.2023
COM(2023) 166 final

2023/0085 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών
ισχυρισμών (οδηγία για τους οικολογικούς ισχυρισμούς)**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Τον Μάρτιο του 2022 η Επιτροπή πρότεινε την επικαιροποίηση του δικαίου της Ένωσης για την προστασία των καταναλωτών, ώστε να διασφαλιστεί η προστασία των καταναλωτών και να τους δοθεί η δυνατότητα να συμβάλουν ενεργά στην πράσινη μετάβαση¹. Η παρούσα πρόταση προβλέπει ειδικότερους κανόνες (*lex specialis*) και συμπληρώνει τις προτεινόμενες αλλαγές στην οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές² (*lex generalis*). Αμφότερες οι προτάσεις αποσκοπούν στην αντιμετώπιση ενός κοινού συνόλου προβλημάτων μέσω της εφαρμογής διαφορετικών στοιχείων της ίδιας προτιμώμενης δέσμης μέτρων πολιτικής που προσδιορίζεται στην εκτίμηση επιπτώσεων που δημοσιεύτηκε μαζί με την πρωτοβουλία σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση³.

1.1. Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

- **Ο ρόλος των καταναλωτών στην επιτάχυνση της πράσινης μετάβασης**

Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας⁴, η Επιτροπή δεσμεύτηκε να διασφαλίσει ότι οι καταναλωτές έχουν τη δυνατότητα να προβαίνουν σε πιο τεκμηριωμένες επιλογές και να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην οικολογική μετάβαση. Πιο συγκεκριμένα, η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία προβλέπει δέσμευση για την αντιμετώπιση των ψευδών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, μέσω της διασφάλισης ότι οι αγοραστές λαμβάνουν αξιόπιστες, συγκρίσιμες και επαληθεύσιμες πληροφορίες, ώστε να μπορούν να λαμβάνουν πιο βιώσιμες αποφάσεις και να μειώνουν τον κίνδυνο προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας. Η ανάγκη αντιμετώπισης της προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας τέθηκε στη συνέχεια ως προτεραιότητα τόσο στο πλαίσιο του νέου σχεδίου δράσης για την κυκλική οικονομία⁵ όσο και στο πλαίσιο του νέου θεματολογίου για τους καταναλωτές⁶. Το βιομηχανικό σχέδιο της Πράσινης Συμφωνίας⁷ που εγκρίθηκε πρόσφατα υπενθυμίζει την ανάγκη να δοθεί στους καταναλωτές η δυνατότητα να κάνουν τις επιλογές τους βάσει διαφανών και αξιόπιστων πληροφοριών σχετικά με τη βιωσιμότητα, την ανθεκτικότητα και το αποτύπωμα άνθρακα των προϊόντων και επισημαίνει ότι η διαφάνεια της αγοράς είναι ένα εργαλείο που διευκολύνει την υιοθέτηση τεχνολογικά και περιβαλλοντικά ανώτερων προϊόντων μηδενικών καθαρών εκπομπών.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κάλεσαν την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο ανάληψης περαιτέρω δράσης στον τομέα αυτό. Τον Δεκέμβριο του 2020, στα συμπεράσματά του σχετικά με το να καταστεί η ανάκαμψη κυκλική και πράσινη⁸, το

¹ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση των οδηγιών 2005/29/EK και 2011/83/EE όσον αφορά την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση μέσω καλύτερης προστασίας από αθέμιτες πρακτικές και καλύτερης ενημέρωσης [COM(2022) 143 final], διατίθεται στη διεύθυνση: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0143&from=EN>

² Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε.

³ SWD(2022) 85 final· [EUR-Lex - 52022SC0085 - EL - EUR-Lex \(europa.eu\)](#)

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία» [COM(2019) 640].

⁵ COM(2020) 98 final της 11ης Μαρτίου 2020.

⁶ COM(2020) 696 final της 13ης Νοεμβρίου 2020.

⁷ COM(2023) 62 final της 1ης Φεβρουαρίου 2023.

⁸ Συμπεράσματα του Συμβουλίου, 14167/20.

Συμβούλιο σημείωσε την εκτίμησή του για την πρόθεση της Επιτροπής να διασφαλίσει την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών με βάση τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων. Στο ψήφισμά του σχετικά με το νέο σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία⁹, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστήριξε ένθερμα την πρόθεση της Επιτροπής να υποβάλει προτάσεις για τη ρύθμιση της χρήσης οικολογικών ισχυρισμών με τη θέσπιση αξιόπιστων και εναρμονισμένων μεθόδων υπολογισμού που θα καλύπτουν ολόκληρη την αξιακή αλυσίδα.

Οι καταναλωτές επιθυμούν να ενημερώνονται καλύτερα σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της κατανάλωσής τους και να προβαίνουν σε καλύτερες επιλογές. Τα αιτήματα της Διάσκεψης για το Μέλλον της Ευρώπης¹⁰ περιλαμβάνουν έκκληση για μεγαλύτερη διαφάνεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα και το περιβαλλοντικό αποτύπωμα των προϊόντων, ιδίως στην πρόταση 5 για τη βιώσιμη κατανάλωση, συσκευασία και παραγωγή και στην πρόταση 20 σχετικά με τον καθορισμό προτύπων εντός και εκτός της ΕΕ στις περιβαλλοντικές πολιτικές. Η πρόταση σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς είναι η απάντηση της Επιτροπής στην έκκληση αυτή¹¹.

Η ολοκλήρωση του νομοθετικού πλαισίου της ΕΕ για τη στήριξη της πιο βιώσιμης κατανάλωσης θα συμβάλει στην επίτευξη του στόχου βιώσιμης ανάπτυξης 12.6 για την ενθάρρυνση των εταιρειών, ιδίως των μεγάλων και υπερεθνικών, να υιοθετήσουν βιώσιμες πρακτικές και να ενσωματώσουν πληροφορίες σχετικά με τη βιωσιμότητα στον κύκλο υποβολής στοιχείων τους.

Η ανάληψη περαιτέρω δράσης από την ΕΕ στον τομέα αυτό θα έχει επίσης θετικό αντίκτυπο στις παγκόσμιες αξιακές αλυσίδες που περιλαμβάνουν διαδικασίες παραγωγής σε τρίτες χώρες. Ως εκ τούτου, θα παράσχει κίνητρα στις εταιρείες τρίτων χωρών να συμβάλουν στην πράσινη μετάβαση, ιδίως στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται εντός της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ. Επιπλέον, θα ενισχυθεί η πολυμερής συνεργασία με τρίτες χώρες για να εξασφαλιστεί η καλή κατανόηση του νέου κανονιστικού πλαισίου και των οφελών του. Επιπλέον, τα κεφάλαια για τη βιώσιμη ανάπτυξη των διμερών και διαπεριφερειακών εμπορικών συμφωνιών της ΕΕ μπορούν να δημιουργήσουν ευκαιρίες συνεργασίας σύμφωνα με τους γενικούς στόχους της ΕΕ για την αύξηση της διάστασης της βιωσιμότητας της εμπορικής πολιτικής της.

- **Εμπόδια στην ενίσχυση του δυναμικού των πράσινων αγορών στην ΕΕ μέσω της ενδυνάμωσης των καταναλωτών**

Παρά την προθυμία των καταναλωτών να συμβάλουν σε μια πιο πράσινη και πιο κυκλική οικονομία στην καθημερινή τους ζωή¹², ο ενεργός και αποτελεσματικός ρόλος τους σε αυτήν την πράσινη μετάβαση παρεμποδίζεται από φραγμούς στην πραγματοποίηση περιβαλλοντικά βιώσιμων καταναλωτικών επιλογών στο σημείο πώλησης, από την αξιοσημείωτη έλλειψη εμπιστοσύνης στην αξιοπιστία των οικολογικών ισχυρισμών και από τη διάδοση παραπλανητικών εμπορικών πρακτικών που σχετίζονται με την περιβαλλοντική βιωσιμότητα των προϊόντων.

Τα στοιχεία που συλλέχθηκαν για την υποστήριξη της εκτίμησης επιπτώσεων³ που συνοδεύει την πρόταση σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση, η

⁹ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2021, σχετικά με το νέο σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία [2020/2077(INI)].

¹⁰ [Διάσκεψη για το Μέλλον της Ευρώπης, Έκθεση επί του τελικού αποτελέσματος, Μάιος 2022](#).

¹¹ COM(2022) 404 final.

¹² Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Behavioural Study on Consumers' Engagement in the Circular Economy (Μελέτη συμπεριφοράς για τη συμμετοχή των καταναλωτών στην κυκλική οικονομία), 2018, σ. 10.

οποία συνοδεύει επίσης την πρόταση σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς τόσο μέσω της αρχικής εκτίμησης επιπτώσεων της¹³ όσο και μέσω της δημόσιας διαβούλευσής της¹⁴ μαζί με μια πρόσθετη δημόσια διαβούλευση που πραγματοποιήθηκε το 2020¹⁵, δείχνουν ότι παραπλανητικές πρακτικές, όπως η προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας και η έλλειψη διαφάνειας και αξιοπιστίας των περιβαλλοντικών σημάτων, εμφανίζονται σε διάφορα στάδια του καταναλωτικού ταξιδιού: κατά το στάδιο της διαφήμισης, το στάδιο της αγοράς ή κατά τη χρήση των προϊόντων.

α) Οι καταναλωτές έρχονται αντιμέτωποι με την πρακτική της διατύπωσης ασαφών ή μη επαρκώς τεκμηριωμένων περιβαλλοντικών ισχυρισμών (στο εξής: προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας)

Η πρόταση σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση ορίζει τον περιβαλλοντικό ισχυρισμό ως κάθε μήνυμα ή απεικόνιση, η οποία δεν είναι υποχρεωτική βάσει του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων κειμένων, εικόνων, γραφικών ή συμβολικών αναπαραστάσεων, σε οποιαδήποτε μορφή, συμπεριλαμβανομένων των ετικετών, εμπορικών ονομασιών, επωνυμιών εταιρειών ή ονομασιών προϊόντων, στο πλαίσιο εμπορικής ανακοίνωσης, η οποία δηλώνει ή υπονοεί ότι ένα προϊόν ή ένας εμπορευόμενος έχει θετικό ή μηδενικό αντίκτυπο στο περιβάλλον ή ότι βλάπτει λιγότερο το περιβάλλον σε σύγκριση με άλλα προϊόντα ή εμπορευομένους, αντίστοιχα, ή έχει βελτιώσει τον αντίκτυπο του με την πάροδο του χρόνου¹.

Η Επιτροπή πραγματοποίησε δύο καταγραφές περιβαλλοντικών ισχυρισμών: μία το 2014¹⁶ και μία το 2020¹⁷. Οι μελέτες εξέτασαν δείγμα 150 περιβαλλοντικών ισχυρισμών για ευρύ φάσμα προϊόντων με βάση τις αρχές της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές²: σαφήνεια, απουσία αμφισβητίας, ακρίβεια και επαληθευσσιμότητα. Η μελέτη του 2020 διαπίστωσε ότι **σημαντικό μέρος των περιβαλλοντικών ισχυρισμών (53,3 %) παρέχουν ασαφείς, παραπλανητικές ή αβάσιμες πληροφορίες** σχετικά με τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά των προϊόντων σε ολόκληρη την ΕΕ και σε ευρύ φάσμα κατηγοριών προϊόντων. Στο πλαίσιο της καταγραφής περιβαλλοντικών ισχυρισμών του 2020 διενεργήθηκε επίσης ανάλυση της τεκμηρίωσης των εν λόγω ισχυρισμών, με εξέταση της σαφήνειας, της ακρίβειάς τους και του βαθμού στον οποίο τεκμηριώνονται με αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να επαληθευτούν. Από την ανάλυση διαπιστώθηκε ότι το **40 % των ισχυρισμών δεν ήταν τεκμηριωμένοι**.

Τα αποτελέσματα αυτά επιβεβαιώθηκαν επίσης με τη διενέργεια σάρωσης από τις αρχές συνεργασίας για την προστασία των καταναλωτών τον Νοέμβριο του 2020¹⁸. Από τους 344

¹³ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Αρχική εκτίμηση επιπτώσεων: Ενίσχυση της θέσης των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση, 2020.

¹⁴ Περίληψη της ανοικτής δημόσιας διαβούλευσης διατίθεται μέσω του ιστοτόπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Πείτε την άποψή σας»: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12467-%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BB%CF%89%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%87%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%81%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CF%85-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BB%CF%89%CF%84%CF%89%CE%BD-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CF%80%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B2%CE%B1%CF%83%CE%B7_el

¹⁵ Περιβαλλοντικές επιδόσεις προϊόντων και επιχειρήσεις — τεκμηρίωση ισχυρισμών (europa.eu)

¹⁶ *Consumer Market Study on Environmental Claims for Non-Food Products (Μελέτη της αγοράς καταναλωτών σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς για τα μη εδώδιμα προϊόντα)*, Ευρωπαϊκή Επιτροπή 2014.

¹⁷ Περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί στην ΕΕ: Καταγραφή και αξιολόγηση της αξιοπιστίας Τελική έκθεση, Ευρωπαϊκή Επιτροπή 2020. Διατίθεται https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgrp/pdf/2020_Greenclaims_inventory.zip

¹⁸ 2020 — σάρωση σχετικά με παραπλανητικούς ισχυρισμούς βιωσιμότητας, [Σαρώσεις \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12467-%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BB%CF%89%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%87%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%81%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CF%85-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BB%CF%89%CF%84%CF%89%CE%BD-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CF%80%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B2%CE%B1%CF%83%CE%B7_el).

ισχυρισμούς βιωσιμότητας που αξιολογήθηκαν, οι αρχές θεώρησαν ότι, **σε περισσότερες από τις μισές περιπτώσεις (57,5 %), ο εμπορευόμενος δεν παρείχε επαρκή στοιχεία που να επιτρέπουν την εκτίμηση της ακρίβειας του ισχυρισμού.** Σε πολλές περιπτώσεις, οι αρχές δυσκολεύτηκαν να προσδιορίσουν αν ο ισχυρισμός κάλυπτε ολόκληρο το προϊόν ή μόνο ένα από τα συστατικά του (50 %), αν αναφερόταν στην εταιρεία ή μόνο σε ορισμένα προϊόντα (36 %) και ποιο στάδιο του κύκλου ζωής των προϊόντων κάλυπτε (75 %)¹⁹.

Επιπλέον, τα περισσότερα ενδιαφερόμενα μέρη που συμμετείχαν στη διαβούλευση συμφώνησαν ότι **η προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας αποτελεί πρόβλημα**, με την αξιοσημείωτη εξαίρεση των εκπροσώπων της βιομηχανίας. Περισσότερο από το ήμισυ των ενδιαφερόμενων μερών αντιμετώπισαν παραπλανητικούς ισχυρισμούς και εξέφρασαν μικρότερη εμπιστοσύνη στις περιβαλλοντικές δηλώσεις και τα λογότυπα που διαχειρίζονται εταιρείες ή ιδιωτικές οντότητες¹⁹. Επιπλέον, οι περισσότεροι απαντήσαντες στις στοχευμένες διαβουλεύσεις ανέφεραν ότι οι καταναλωτές δεν γνωρίζουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προϊόντων, επειδή οι πληροφορίες δεν παρέχονται ή δεν είναι διαθέσιμες²⁰.

Γενικά, **η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς είναι αρκετά χαμηλή.** Κατά τη διάρκεια της ανοικτής δημόσιας διαβούλευσης του 2020¹⁵, το ευρύ κοινό δεν συμφώνησε με τη δήλωση ότι εμπιστεύεται τις περιβαλλοντικές δηλώσεις για τα προϊόντα (1,57/4,00)²¹. Το επίπεδο εμπιστοσύνης ήταν υψηλότερο για τους ισχυρισμούς για τους εμπορευόμενους²², αλλά εξακολουθούσε να είναι χαμηλό (2,25/4,00).

β) Οι καταναλωτές έρχονται αντιμέτωποι με τη χρήση σημάτων βιωσιμότητας που δεν είναι πάντοτε διαφανή και αξιόπιστα

Τα περιβαλλοντικά σήματα αποτελούν ένα υποσύνολο περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Τα σήματα έχουν τη μορφή σήματος εμπιστοσύνης, σήματος ποιότητας ή ισοδύναμης τοποθέτησης και προώθησης ενός προϊόντος / μιας διαδικασίας ή μιας επιχείρησης σε σχέση με τις περιβαλλοντικές πτυχές τους. Τα σήματα αυτά βασίζονται ενίοτε σε συστήματα πιστοποίησης (συστήματα περιβαλλοντικής επισημάνσης) που πιστοποιούν ότι ένα προϊόν / μια διαδικασία ή επιχείρηση πληροί τις απαιτήσεις που καθορίζονται από το σύστημα και παρακολουθούν τη συμμόρφωση.

Τα περιβαλλοντικά σήματα που υπάρχουν στην εσωτερική αγορά της ΕΕ υπόκεινται σε διαφορετικά επίπεδα αξιοπιστίας, εποπτείας και διαφάνειας, δηλαδή σε διαφορετικά μοντέλα διακυβέρνησης. Επιπλέον αναμένεται να προκληθεί σύγχυση από τον αυξανόμενο αριθμό οικολογικών σημάτων που καλύπτουν διάφορες πτυχές, υιοθετούν διαφορετικές επιχειρησιακές προσεγγίσεις και υπόκεινται σε διαφορετικά επίπεδα ελέγχου (π.χ. ο ανοικτός

¹⁹ Έλεγχος ιστοτόπων για «προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας»: οι μισοί οικολογικοί ισχυρισμοί είναι αστήρικτοι, ο οποίος είναι διαθέσιμος στη διεύθυνση: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/el/ip_21_269

²⁰ SWD(2022) 85 final, παράρτημα 2, σ. 66.

²¹ Οι απαντήσεις δόθηκαν σε κλίμακες Likert 1-5. Οι απαντήσεις αυτές μετατράπηκαν σε βαθμούς, ώστε να παρασχεθεί μια συνεκτική παρουσίαση και να αντικατοπτριστεί ικανοποιητικά ο βαθμός συμφωνίας. Οι απαντήσεις «Δεν γνωρίζω» έλαβαν 0 βαθμούς, οι απαντήσεις «δεν με ενδιαφέρει καθόλου» ή «μη αποτελεσματικό σε όλες τις απαντήσεις» έλαβαν 1 βαθμό — στο άλλο άκρο της κλίμακας, οι απαντήσεις «με ενδιαφέρει πολύ» ή «πάντα» έλαβαν 4 βαθμούς.

²² Ο ισχυρισμός για έναν εμπορευόμενο αναφέρεται σε κάθε ισχυρισμό που διατυπώνεται από τον ίδιο τον εμπορευόμενο ως οργανισμό σε αντίθεση με τον ισχυρισμό που διατυπώνεται από τον εμπορευόμενο για ένα από τα προϊόντα του (αγαθά ή υπηρεσίες).

χαρακτήρας της διαδικασίας κατά την ανάπτυξή τους ή το επίπεδο και η ανεξαρτησία του ελέγχου και της επαλήθευσης)²³.

Στην προπαρασκευαστική μελέτη για τη συλλογή στοιχείων σχετικά με τρόπους ενδυνάμωσης των καταναλωτών, ώστε να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην πράσινη μετάβαση²⁴, στο πλαίσιο αξιολόγησης 232 ενεργών οικολογικών σημάτων στην ΕΕ εξετάστηκαν επίσης οι πτυχές της επαλήθευσης και της πιστοποίησής τους και συνάχθηκε το συμπέρασμα ότι **η επαλήθευση για το ήμισυ περίπου των σημάτων είτε ήταν ανεπαρκής είτε δεν διενεργήθηκε**. Επιπλέον, οι καταναλωτές δεν γνωρίζουν τη διάκριση μεταξύ σημάτων που διέπονται από συστήματα πιστοποίησης τρίτων και σημάτων που βασίζονται σε «αυτοπιστοποιήσεις», δηλαδή δεν επαληθεύονται από τρίτους.

Κατά τη διαβούλευση για την αρχική εκτίμηση επιπτώσεων και κατά τη διάρκεια των στοχευμένων διαβουλεύσεων²⁴, **ο πολλαπλασιασμός των σημάτων και λογότυπων βιωσιμότητας προσδιορίστηκε επίσης ως σημαντικό και επίμονο πρόβλημα σε ολόκληρη την ΕΕ** από τα ενδιαφερόμενα μέρη από τις περισσότερες ομάδες ενδιαφερόμενων μερών. Ομοίως, κατά την ανοικτή δημόσια διαβούλευση, πάνω από το ένα τέταρτο (27 %) των συμμετεχόντων επέλεξαν **«τον πολλαπλασιασμό και/ή την έλλειψη διαφάνειας/κατανόησης/αξιοπιστίας των λογότυπων/σημάτων βιωσιμότητας σε προϊόντα και υπηρεσίες» ως σημαντικό εμπόδιο** στην ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση¹⁵.

Αυτός ο πολλαπλασιασμός των σημάτων σε συνδυασμό με τα ποικίλα μοντέλα διακυβέρνησής τους συνεπάγεται ότι οι παραγωγοί και οι εμπορευόμενοι λιανικής πώλησης μπορούν να εφαρμόζουν διάφορες στρατηγικές για την επιλογή ενός συγκεκριμένου σήματος βιωσιμότητας. Πολύ συχνά, αυτό μεταφράζεται επίσης σε εταιρείες που τοποθετούν διάφορα σήματα για να εγγυηθούν τη βιωσιμότητα των προϊόντων τους. **Το 34 % των επιχειρήσεων χαρακτήρισαν «τον πολλαπλασιασμό και/ή την έλλειψη διαφάνειας/κατανόησης/αξιοπιστίας των λογότυπων/σημάτων βιωσιμότητας» ως εμπόδιο**¹⁵. Πράγματι, οι εταιρείες που καταβάλλουν προσπάθειες για την τήρηση ή την ανάπτυξη αξιόπιστων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης βρίσκονται σε μειονεκτική θέση σε σύγκριση με τις εταιρείες που χρησιμοποιούν αναξιόπιστα περιβαλλοντικά σήματα, καθώς οι καταναλωτές συχνά δεν μπορούν να διακρίνουν τη διαφορά. Το πρόβλημα αυτό έχει επιδεινωθεί από την ταχεία εμφάνιση ορισμένων (ιδιωτικών/προαιρετικών) συστημάτων επισήμανσης σε εθνικό επίπεδο / σε επίπεδο κρατών μελών, **γεγονός που δυσχεραίνει ολοένα και περισσότερο τη συγκρισιμότητα μεταξύ των προϊόντων για τους καταναλωτές**.

Η ανατροφοδότηση από τα ενδιαφερόμενα μέρη καταδεικνύει ιδιαίτερα **ισχυρή στήριξη της δράσης της ΕΕ**, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά την παροχή των πληροφοριών βιωσιμότητας στους καταναλωτές, να **ενισχύσει τους ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις** και να περιορίσει τον πολλαπλασιασμό των σημάτων και των παραπλανητικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών στην ενιαία αγορά¹⁴.

Οι εταιρείες που προσφέρουν πραγματικά βιώσιμα προϊόντα βρίσκονται σε μειονεκτική θέση σε σύγκριση με εκείνες που δεν προσφέρουν τέτοια προϊόντα. Κινδυνεύουν επίσης να επιβαρυνθούν με αδικαιολόγητα υψηλό κόστος, καθώς οι χώρες της ΕΕ αρχίζουν να

²³ Προπαρασκευαστική μελέτη για τη συλλογή στοιχείων σχετικά με τρόπους ενδυνάμωσης των καταναλωτών, ώστε να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην πράσινη μετάβαση, Οκτώβριος 2021. Διαθέσιμη στη διεύθυνση [Πρόταση οδηγίας σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση και παράρτημα \(europa.eu\)](#)

²⁴ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Αρχική εκτίμηση επιπτώσεων: Ενδυνάμωση του καταναλωτή για την πράσινη μετάβαση, 2020 — επισκόπηση των διαβουλεύσεων στο παράρτημα 2 της εκτίμησης επιπτώσεων, σελίδα 69.

εφαρμόζουν διαφορετικές λύσεις σε εθνικό επίπεδο για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που περιγράφονται ανωτέρω²⁵.

1.2. Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής

- **Η πρωτοβουλία της ΕΕ σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση**

Η οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές ρυθμίζει τις παραπλανητικές πρακτικές και τις παραπλανητικές παραλείψεις με γενικές διατάξεις που μπορούν να εφαρμοστούν στους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς στις συναλλαγές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές όταν επηρεάζουν αρνητικά τις αποφάσεις συναλλαγής των καταναλωτών. Καλεί τις αρχές προστασίας των καταναλωτών των κρατών μελών να αξιολογούν τις πρακτικές αυτές κατά περίπτωση μετά από έλεγχο απόφασης συναλλαγής (αξιολόγηση κατά περίπτωση)²⁶. Καθορίζει επίσης μια μαύρη λίστα εμπορικών πρακτικών²⁷ που σε κάθε περίπτωση θεωρούνται αθέμιτες χωρίς να απαιτείται κατά περίπτωση αξιολόγηση. Η μη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της οδηγίας διώκεται από τον καταναλωτή που υποβάλλει προσφυγή ή από αρμόδια αρχή που ενεργεί ιδία πρωτοβουλία.

Η πρόταση τροποποίησης της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές¹ αντιμετωπίζει εν μέρει τα προβλήματα που απαριθμούνται στην ενότητα 1.1 («προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας» και αδιαφανή σήματα βιωσιμότητας). Εφαρμόζει σειρά μέτρων σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που απορρέουν από τις προτιμώμενες επιλογές πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων:

- 1) Ο κατάλογος των **χαρακτηριστικών των προϊόντων για τα οποία ο εμπορευόμενος δεν θα πρέπει να εξαπατά τον καταναλωτή**, που περιλαμβάνεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/29/EK, τροποποιείται, ώστε να συμπεριληφθούν οι όροι «**περιβαλλοντικός ή κοινωνικός αντίκτυπος**», «**ανθεκτικότητα**» και «**δυνατότητα επισκευής**».
- 2) Ο κατάλογος των **πράξεων που θεωρούνται παραπλανητικές** εάν οδηγούν ή ενδέχεται να **οδηγήσουν** τον μέσο καταναλωτή να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία διαφορετικά δεν θα λάμβανε, στο άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 2005/29/EK, τροποποιείται, ώστε να περιλαμβάνει «**τη διατύπωση περιβαλλοντικού ισχυρισμού σχετικά με τις μελλοντικές περιβαλλοντικές επιδόσεις χωρίς σαφείς, αντικειμενικές και επαληθεύσιμες δεσμεύσεις και στόχους, και ανεξάρτητο σύστημα παρακολούθησης**».
- 3) Ο κατάλογος των **εμπορικών πρακτικών που θεωρούνται αθέμιτες σε κάθε περίπτωση**, στο παράρτημα I της οδηγίας 2005/29/EK, επεκτείνεται σε τέσσερις πρακτικές που σχετίζονται με την προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας:

²⁵ Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις συνέπειες των προβλημάτων για την αγορά καταναλωτών και το περιβάλλον περιλαμβάνονται στο παράρτημα 12 του εγγράφου SWD(2022)85 final.

²⁶ Άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

²⁷ Παράρτημα I της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

- Αναγραφή σήματος βιωσιμότητας το οποίο δεν βασίζεται σε σύστημα πιστοποίησης ή δεν έχει καθιερωθεί από δημόσιες αρχές.
- Διατύπωση γενικού περιβαλλοντικού ισχυρισμού για τον οποίο ο εμπορευόμενος δεν είναι σε θέση να αποδείξει αναγνωρισμένες εξαιρετικές περιβαλλοντικές επιδόσεις σχετικές με τον ισχυρισμό.
- Διατύπωση περιβαλλοντικού ισχυρισμού για ολόκληρο το προϊόν, όταν αφορά μόνο συγκεκριμένη πτυχή του προϊόντος.
- Παρουσίαση των απαιτήσεων που επιβάλλει ο νόμος σε όλα τα προϊόντα της σχετικής κατηγορίας προϊόντων στην αγορά της Ένωσης ως ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της προσφοράς του εμπορευομένου.

Συνεπώς, η πρόταση σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση καλύπτει ένα ευρύ φάσμα πρακτικών, προϊόντων και μεθόδων πώλησης με πιο γενικευμένο τρόπο. Παρέχει σημαντικές διασφαλίσεις για την προστασία των καταναλωτών από παραπλανητικούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και αναξιόπιστα σήματα.

- **Άλλες πράξεις της ΕΕ που ενθαρρύνουν τη βιώσιμη κατανάλωση μέσω της παροχής περιβαλλοντικών πληροφοριών**

Εκτός από το πλαίσιο προστασίας των καταναλωτών, υπάρχει ένα ισχύον νομοθετικό πλαίσιο της ΕΕ που διαλαμβάνει την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών, καθορίζει μεθοδολογικές απαιτήσεις για τη μέτρηση και τον υπολογισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως οι μεθοδολογίες πιστοποίησης της ΕΕ για τις απορροφήσεις άνθρακα που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του κανονισμού σχετικά με την πιστοποίηση των απορροφήσεων άνθρακα²⁸ (μετά την έκδοσή του), ή για τις πληροφορίες και τα σήματα σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, πτυχές ή επιδόσεις ενός προϊόντος ή ενός εμπορευομένου. Για παράδειγμα, η οδηγία για τον οικολογικό σχεδιασμό²⁹ θεσπίζει ένα πλαίσιο για τον καθορισμό υποχρεωτικών απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού για τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα, ώστε να ενθαρρυνθούν η ενεργειακή τους απόδοση και ο κυκλικός σχεδιασμός τους και να προωθηθούν νέα επιχειρηματικά μοντέλα. Τον Μάρτιο του 2022 η Επιτροπή εξέδωσε επίσης πρόταση νέου κανονισμού για τον οικολογικό σχεδιασμό όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα³⁰ με σκοπό τη σημαντική βελτίωση της κυκλικότητας, της ενεργειακής απόδοσης, των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και άλλων πτυχών περιβαλλοντικής βιωσιμότητας για συγκεκριμένες ομάδες προϊόντων προτεραιότητας. Η εν λόγω πρόταση κανονισμού θα καταστήσει δυνατό τον καθορισμό απαιτήσεων επιδόσεων και πληροφόρησης για όλες σχεδόν τις κατηγορίες υλικών αγαθών που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ. Στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης για την κυκλική οικονομία και της πολιτικής για τα προϊόντα, ορισμένες άλλες προτάσεις που υπέβαλε η Επιτροπή περιλαμβάνουν απαιτήσεις πληροφόρησης, για παράδειγμα στο πλαίσιο των προτεινόμενων κανονισμών για την εμπορία δομικών προϊόντων³¹ και για τις μπαταρίες και τα απόβλητα μπαταριών³².

²⁸ COM(2022) 672 final.

²⁹ Οδηγία 2009/125/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα (ΕΕ L 285 της 31.10.2009, σ. 10).

³⁰ COM(2022) 142 final.

³¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας δομικών προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 5).

³² COM(2020) 798 final.

Επιπλέον, υπάρχουν νομικές πράξεις σχετικά με τα σήματα που αναπτύσσονται σε επίπεδο ΕΕ, τόσο υποχρεωτικές όσο και προαιρετικές, όπως το οικολογικό σήμα της ΕΕ. Το οικολογικό σήμα της ΕΕ, το οποίο θεσπίστηκε το 1992, είναι το επίσημο προαιρετικό σήμα περιβαλλοντικής αριστείας των προϊόντων στην ΕΕ που επιδεικνύει κορυφαίες επιδόσεις. Ο κανονισμός σχετικά με το οικολογικό σήμα της ΕΕ (EU Ecolabel)³³ ορίζει κανόνες για τη θέσπιση και την εφαρμογή αυτού του προαιρετικού συστήματος. Άλλες σχετικές νομοθετικές πράξεις της ΕΕ για τα σήματα περιλαμβάνουν το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS)³⁴, τους κανονισμούς για το σήμα βιολογικής γεωργίας³⁵, την ενεργειακή σήμανση³⁶ και τη σήμανση CE³⁷.

- **Συμπλήρωση του συνόλου των κανόνων της ΕΕ σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς**

Για να συνεχιστεί η αντιμετώπιση του εντοπισθέντος προβλήματος της προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας και των αναξιοπιστών περιβαλλοντικών σημάτων, το ισχύον πλαίσιο θα μπορούσε να επωφεληθεί από πιο συγκεκριμένες απαιτήσεις σχετικά με τους μη ρυθμιζόμενους ισχυρισμούς, είτε για συγκεκριμένες ομάδες προϊόντων, συγκεκριμένους τομείς είτε για συγκεκριμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή περιβαλλοντικές πτυχές. **Η παρούσα πρόταση για την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών συμπληρώνει ως *lex specialis* το υφιστάμενο σύνολο κανόνων της ΕΕ για την προστασία των καταναλωτών.** Η πρόταση θα επιτρέψει την πλήρη εφαρμογή των προτιμώμενων επιλογών πολιτικής που προσδιορίζονται στην εκτίμηση επιπτώσεων, όπως περιγράφεται στην ενότητα 3.2.

Ως εκ τούτου, οι βασικοί στόχοι της πρότασης σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς είναι:

- η αύξηση του επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας και η συμβολή στην επιτάχυνση της πράσινης μετάβασης προς μια κυκλική, καθαρή και κλιματικά ουδέτερη οικονομία στην ΕΕ,
- η προστασία των καταναλωτών και των εταιρειών από την προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας και η παροχή στους καταναλωτές της δυνατότητας να συμβάλουν στην επιτάχυνση της πράσινης μετάβασης μέσω της λήψης τεκμηριωμένων αποφάσεων αγοράς βάσει αξιόπιστων περιβαλλοντικών ισχυρισμών και σημάτων,
- η βελτίωση της ασφάλειας δικαίου όσον αφορά τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και τους ισότιμους όρους ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των οικονομικών φορέων που καταβάλλουν προσπάθειες για

³³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 66/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με το οικολογικό σήμα της ΕΕ (EU Ecolabel) (ΕΕ L 27 της 30.1.2010, σ. 1).

³⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, περί της εκούσιας συμμετοχής οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 και των αποφάσεων της Επιτροπής 2001/681/ΕΚ και 2006/193/ΕΚ (ΕΕ L 342 της 22.12.2009, σ. 1).

³⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 150 της 14.6.2018, σ. 1).

³⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 1).

³⁷ Οδηγία 2009/125/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 285 της 31.10.2009, σ. 10).

την αύξηση της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας των προϊόντων και των δραστηριοτήτων τους και η δημιουργία ευκαιριών εξοικονόμησης κόστους για τους εν λόγω φορείς που πραγματοποιούν διασυννοριακές συναλλαγές.

Ως *lex specialis*, το πεδίο εφαρμογής της παρούσας πρότασης ευθυγραμμίζεται με την αντίστοιχη *lex generalis*. Η αναθεωρημένη οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές καλύπτει όλες τις εθελοντικές εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την εμπορική συναλλαγή σε σχέση με ένα προϊόν. Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας πρότασης καλύπτει την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των **προαιρετικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών**.

Κατά τον ίδιο τρόπο, η πρόταση σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση αφορά τα σήματα βιωσιμότητας που καλύπτουν *περιβαλλοντικές ή κοινωνικές πτυχές ή και τα δύο*. Ωστόσο, η παρούσα πρόταση περιορίζεται μόνο στα **περιβαλλοντικά σήματα**, δηλαδή εκείνα που καλύπτουν κυρίως *περιβαλλοντικές* πτυχές ενός προϊόντος ή ενός εμπορευομένου.

Όπως προαναφέρθηκε, η πρόταση σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς **έχει ως στόχο να λειτουργήσει ως δίκτυο ασφαλείας για όλους τους τομείς στους οποίους οι περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί ή τα περιβαλλοντικά σήματα δεν ρυθμίζονται σε επίπεδο ΕΕ. Δεν αποσκοπεί στην αλλαγή ισχυόντων ή μελλοντικών τομεακών κανόνων**. Αντιθέτως, οι απαιτήσεις αξιολόγησης και γνωστοποίησης που καθορίζονται σε άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης θα υπερισχύουν των απαιτήσεων που ορίζονται στην πρόταση και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών σε αυτούς τους συγκεκριμένους τομείς.

1.3. Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης

Η πρόταση σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς υποστηρίζει τους στόχους της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας και συμβάλλει στην επίλυση της τριπλής κρίσης της κλιματικής αλλαγής, της ρύπανσης και της απώλειας βιοποικιλότητας. Συμβάλλει στην καταπολέμηση της προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας, η οποία προσδιορίστηκε ως προτεραιότητα στο νέο σχέδιο δράσης της Επιτροπής για την κυκλική οικονομία⁵ και στο νέο θεματολόγιο για τους καταναλωτές⁶. Η πρόταση θα ενισχύσει επίσης γενικές στρατηγικές, όπως το σχέδιο δράσης για μηδενική ρύπανση³⁸ ή η στρατηγική για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030³⁹, και θα συμπληρώσει στρατηγικές που στοχεύουν συγκεκριμένους τομείς, όπως η στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο»⁴⁰, ή ζητήματα, όπως οι εκκλήσεις για βελτίωση της αποδοτικής χρήσης των υδάτων και της επαναχρησιμοποίησης στο πλαίσιο της στρατηγικής της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή⁴¹.

Όπως περιγράφεται, η παρούσα πρόταση οδηγίας σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και η πρόταση για την τροποποίηση της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές θεσπίζουν από κοινού ένα συνεκτικό πλαίσιο πολιτικής που θα βοηθήσει την Ένωση στην πράσινη μετάβαση μέσω του μετασχηματισμού των καταναλωτικών προτύπων προς μια πιο βιώσιμη κατεύθυνση. Στόχος τους είναι να συμβάλουν σε μια πιο πράσινη εσωτερική αγορά ενθαρρύνοντας τη μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος των προϊόντων που καταναλώνονται στην Ένωση. Θα συμβάλουν επίσης στην επίτευξη του στόχου του ευρωπαϊκού νομοθετήματος για το κλίμα για την εξισορρόπηση των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης το αργότερο έως το 2050

³⁸ https://ec.europa.eu/environment/strategy/zero-pollution-action-plan_el

³⁹ COM(2020) 380 final.

⁴⁰ [COM\(2020\) 381 final](#).

⁴¹ COM(2021) 82.

αντιμετωπίζοντας τους ισχυρισμούς που σχετίζονται με τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και την κλιματική ουδετερότητα.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

2.1 Νομική βάση

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στο άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το οποίο εφαρμόζεται σε μέτρα που αποσκοπούν στην εγκαθίδρυση ή στη διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, λαμβάνοντας παράλληλα ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος.

Η επιβολή διαφορετικών απαιτήσεων από την εθνική νομοθεσία ή τις ιδιωτικές πρωτοβουλίες για τη ρύθμιση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών δημιουργεί περιττές επιβαρύνσεις για τις εταιρείες κατά το διασυνοριακό εμπόριο, καθώς πρέπει να συμμορφωθούν με διαφορετικές μεθόδους σε κάθε χώρα. Αυτό επηρεάζει την ικανότητά τους να δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά και να επωφελούνται από αυτήν. Ταυτόχρονα, οι συμμετέχοντες στην αγορά δυσκολεύονται να εντοπίσουν αξιόπιστους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και να λάβουν βέλτιστες αποφάσεις αγοράς στην εσωτερική αγορά.

Ως εκ τούτου, η πρόταση αποσκοπεί στη διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς για τους οικονομικούς φορείς που δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά και τους καταναλωτές που βασίζονται σε περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς. Τα μέτρα που προτείνονται στην παρούσα οδηγία θα αυξήσουν το επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, ενώ παράλληλα θα οδηγήσουν σε περαιτέρω εναρμόνιση όσον αφορά τη ρύθμιση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών, και θα έχουν ως αποτέλεσμα να αποφευχθεί ο κατακερματισμός της αγοράς λόγω διαφορετικών εθνικών προσεγγίσεων που θεσπίστηκαν ή επρόκειτο να θεσπιστούν ελλείψει κανόνων σε επίπεδο ΕΕ.

Η διάσταση της εσωτερικής αγοράς για την επίτευξη του περιβαλλοντικού στόχου είναι κυρίαρχη και, κατά συνέπεια, το άρθρο 114 παραμένει η κατάλληλη νομική βάση.

2.2 Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Η θέσπιση ενός κοινού συνόλου κανόνων εντός της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ είναι ουσιαστικής σημασίας για τη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού για τους οικονομικούς φορείς. Εάν τα κράτη μέλη ενεργήσουν μεμονωμένα, το επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος θα παραμείνει ανεπαρκές και υπάρχει κίνδυνος να χρησιμοποιηθούν ανταγωνιστικά διαφορετικά συστήματα, με βάση διαφορετικές μεθόδους και προσεγγίσεις.

Η πρόταση σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση δεν διευκρινίζει τι θα πρέπει να κάνουν οι εταιρείες για να τεκμηριώσουν δεόντως τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς τους. Αυτό με τη σειρά του μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικά αποκλίνουσες προσεγγίσεις σε ολόκληρη την ΕΕ για την τεκμηρίωση των ισχυρισμών. Αυτό θα οδηγούσε σε κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς νοθεύοντας τους όρους του ανταγωνισμού και καθιστώντας αναγκαία την τροποποίηση των ισχυρισμών στο πλαίσιο του διασυνοριακού εμπορίου. Αυτό με τη σειρά του δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου και αυξάνει το κόστος συμμόρφωσης καθώς και τον αθέμιτο ανταγωνισμό στην ενιαία αγορά και υπονομεύει την αποτελεσματική λειτουργία της αγοράς.

Η ΕΕ είναι στην κατάλληλη θέση να προωθήσει την περαιτέρω εναρμόνιση των μεθοδολογικών απαιτήσεων για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των προϊόντων, των υπηρεσιών και των οργανισμών σε ολόκληρη την ενιαία αγορά, με βάση τις εμπειρίες των κρατών μελών και τις ιδιωτικές πρωτοβουλίες στον τομέα αυτό. **Η ΕΕ μπορεί**

να προσφέρει σημαντική προστιθέμενη αξία και ο περαιτέρω συντονισμός θα επιφέρει εξοικονόμηση κόστους για τις κυβερνήσεις και τον ιδιωτικό τομέα.

Η ανατροφοδότηση από τα ενδιαφερόμενα μέρη καταδεικνύει μια ιδιαίτερα ισχυρή στήριξη της δράσης της ΕΕ που μπορεί να οδηγήσει σε μια **κοινή προσέγγιση** όσον αφορά την παροχή των πληροφοριών βιωσιμότητας στους καταναλωτές και **να περιορίσει τον πολλαπλασιασμό των σημάτων και των παραπλανητικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών**. Εάν τα κράτη μέλη ενεργήσουν μεμονωμένα και χωρίς καθοδηγητικό πλαίσιο, υπάρχει υψηλός κίνδυνος να καταλήξουμε σε μια κατάσταση όπου θα υπάρχουν πολλά ανταγωνιστικά διαφορετικά συστήματα, με αποτέλεσμα τον κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς, ιδίως για τις διασυννοριακές υπηρεσίες (για παράδειγμα, τις ψηφιακές υπηρεσίες).

Η δράση της ΕΕ είναι δικαιολογημένη και αναγκαία, διότι μια εναρμονισμένη και εύρυθμα λειτουργούσα εσωτερική αγορά της ΕΕ όσον αφορά τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς θα αυξήσει το επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και θα δημιουργήσει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην ΕΕ. Η πρόταση μετριάξει επίσης τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εθνικές αρχές όσον αφορά την επιβολή των ισχυρισμών διατάξεων βάσει αρχών της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές σε πολύπλοκους τομείς όπως οι παραπλανητικοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί. Ο περαιτέρω συντονισμός της ΕΕ επιφέρει εξοικονόμηση κόστους τόσο για τις κυβερνήσεις όσο και για τους εμπλεκόμενους ιδιωτικούς φορείς, ενώ παράλληλα ενισχύει τη μόχλευση στις σχετικές παγκόσμιες διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των παγκόσμιων αξιακών αλυσίδων.

2.3 Αναλογικότητα

Τα μέτρα της πρότασης δεν υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για να μπορούν οι καταναλωτές να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις αγοράς και για να καταστεί δυνατή η προώθηση της βιώσιμης κατανάλωσης, βάσει αξιόπιστων και επαληθευμένων πληροφοριών.

Η αναλογικότητα των γενικών κριτηρίων για τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που χρησιμοποιούνται για σκοπούς εμπορικής προώθησης προς τους καταναλωτές εξασφαλίζεται με τη θέσπιση ενιαίων απαιτήσεων τις οποίες θα πρέπει να τηρούν οι εταιρείες όταν διατυπώνουν τέτοιους ισχυρισμούς. Η παρούσα πρόταση δεν απαιτεί ειδική μέθοδο αξιολόγησης για την τεκμηρίωση συγκεκριμένων περιβαλλοντικών ισχυρισμών και βασίζεται σε γενικές απαιτήσεις που παράγουν αξιόπιστες πληροφορίες για τους καταναλωτές. Η πρόταση θα παράσχει επίσης στους αρμόδιους εθνικούς φορείς ενιαία κριτήρια. **Αυτό θα τους βοηθήσει να αξιολογήσουν τον δίκαιο χαρακτήρα κάθε περιβαλλοντικού ισχυρισμού, παρέχοντας υψηλό βαθμό ασφάλειας δικαίου και διευκολύνοντας τις δραστηριότητες επιβολής.** Η πρόταση είναι επίσης το αποτέλεσμα διεξοδικής εξέτασης των παρατηρήσεων των ενδιαφερόμενων μερών, ιδίως των επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ.

Η αναλογικότητα των απαιτήσεων για τα περιβαλλοντικά σήματα αφορά τον δίκαιο χαρακτήρα της παρουσίας τους κατά την εμπορική προώθηση στους καταναλωτές. Υπάρχει περιορισμένος μόνο αριθμός ενιαίων απαιτήσεων για τη διασφάλιση της διαφάνειας και της αξιοπιστίας των εν λόγω σημάτων έναντι των χρηστών. Αυτές οι ενιαίες απαιτήσεις διασφαλίζουν ότι οι οντότητες που διαχειρίζονται περιβαλλοντικά σήματα, καθώς και οι εταιρείες που υποβάλλουν αίτηση για τα εν λόγω σήματα, δεν αντιμετωπίζουν δυσανάλογο κόστος. Ταυτόχρονα, οι ενιαίες απαιτήσεις θα εξασφαλίσουν υψηλό βαθμό ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις. Παρέχοντας στους αρμόδιους εθνικούς φορείς ενιαία κριτήρια για την αξιολόγηση του δίκαιου χαρακτήρα οποιουδήποτε περιβαλλοντικού σήματος, το μέτρο αυτό θα διευκολύνει επίσης τις δραστηριότητες επιβολής και θα επιδιώξει υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών.

2.4 Επιλογή της νομικής πράξης

Η πρόταση αποτελεί αυτοτελή νομική πράξη που δεν θα τροποποιήσει την ισχύουσα νομοθεσία. Καθορίζει ένα πλαίσιο για την τεκμηρίωση των προαιρετικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Δεδομένου ότι αποσκοπεί στη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών σε έναν τομέα που ρυθμίζεται από οδηγίες, η εν λόγω νομική μορφή ταιριάζει καλύτερα στο ισχύον ενωσιακό και εθνικό νομικό πλαίσιο και στους μηχανισμούς επιβολής που έχουν θεσπίσει τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, θεωρείται ότι η καταλληλότερη νομική πράξη είναι η οδηγία.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ, ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ «ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ» ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

3.1. Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Κατά την προπαρασκευαστική διαδικασία της παρούσας πρότασης, η Επιτροπή ζήτησε τη γνώμη των ενδιαφερόμενων μερών μέσω:

- διαφόρων δημόσιων διαβουλεύσεων στο πλαίσιο της πρότασης για την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση¹⁵⁴².
- δημόσιας διαβούλευσης σχετικά με το πλαίσιο πολιτικής για τα προϊόντα για την κυκλική οικονομία, με ειδική ενότητα για τις πιθανές μελλοντικές επιλογές πολιτικής με βάση τις μεθόδους περιβαλλοντικού αποτυπώματος (από τις 29 Νοεμβρίου 2018 έως τις 24 Ιανουαρίου 2019)⁴³. Από τους 291 απαντήσαντες, ορισμένοι ανέφεραν ότι οι εταιρείες θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγουν ελεύθερα τον τρόπο παραγωγής περιβαλλοντικών πληροφοριών, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν τα ελάχιστα κριτήρια για την αποφυγή της προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας. Οι απαντήσαντες τόνισαν επίσης την ανάγκη για ευελιξία όσον αφορά το μέσο επικοινωνίας: δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωτική η χρήση ετικέτας ή κωδικού QR για την παροχή πληροφοριών, καθώς το είδος των πληροφοριών και ο βαθμός λεπτομέρειας μπορεί να εξαρτώνται από το κοινό-στόχο. Οι απαντήσαντες τόνισαν επίσης την ανάγκη να προσφερθεί ένα εργαλείο για τις ΜΜΕ ή να παρασχεθεί στήριξη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εφαρμογή.
- διαδικτυακών στοχευμένων διαβουλεύσεων στις οποίες συμμετείχαν βασικά ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τις μεθόδους περιβαλλοντικού αποτυπώματος (από τις 12 Νοεμβρίου 2018 έως τις 18 Δεκεμβρίου 2018) με 124 απαντήσαντες⁴⁴.
- ανοικτής δημόσιας διαβούλευσης σχετικά με την πρωτοβουλία για τους οικολογικούς ισχυρισμούς, από τις 27 Αυγούστου έως τις 3 Δεκεμβρίου 2020, στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιήθηκαν 362 εισηγήσεις¹⁶.
 - Ορισμένες ενώσεις επιχειρήσεων πρότειναν τη χρήση ανεξάρτητων οργανισμών πιστοποίησης/επαλήθευσης που λειτουργούν σύμφωνα με το πρότυπο ISO14025.

⁴² Επισκόπηση όλων των διαβουλεύσεων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων παρατίθεται στο παράρτημα 2 του εγγράφου COM(2022)85 final.

⁴³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1740-Towards-an-EU-Product-Policy-Framework-contributing-to-the-Circular-Economy_en

⁴⁴ https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/EF_stakeholdercons19.pdf

- Οι μεγάλες εταιρείες τόνισαν ότι το πλαίσιο της ΕΕ θα πρέπει να επιτρέπει ευελιξία όσον αφορά το μέσο επικοινωνίας που χρησιμοποιείται για τη διατύπωση ισχυρισμών.
- Οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ εξέφρασαν την άποψη ότι οι μεμονωμένες περιβαλλοντικές βαθμολογίες δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να αποτελούν τρόπο απόκρυψης συμβιβασμών και θα πρέπει να αποφεύγονται.
- Οι ΜΚΟ καταναλωτών ανέφεραν επίσης ότι οι περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί θα μπορούσαν να τεκμηριώνονται με υφιστάμενα εργαλεία, όπως τα οικολογικά σήματα τύπου 1, το σύστημα οικολογικής διαχείρισης Eco-Lighthouse, το EMAS και το πρότυπο ISO14001.
- Οι εκπρόσωποι ορισμένων δημόσιων αρχών θεωρούσαν ότι θα πρέπει να είναι δυνατή η τεκμηρίωση ισχυρισμών με «επίσημα» οικολογικά σήματα, όπως το σκανδιναβικό οικολογικό σήμα του κύκνου και το οικολογικό σήμα της ΕΕ. Οι δημόσιες διοικήσεις προτιμούν ελαφρώς την ανεξάρτητη πιστοποίηση και επαλήθευση.
- Όσον αφορά τους πολίτες, η προτιμώμενη επιλογή είναι η ανεξάρτητη πιστοποίηση/επαλήθευση από διαπιστευμένους οργανισμούς.

εργαστηρίου με συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, με διάφορες συνεδρίες τον Νοέμβριο του 2020, με αντικείμενο τη συνολική ανατροφοδότηση, την ανατροφοδότηση σχετικά με τις επιλογές επικοινωνίας, τις πρακτικές προκλήσεις για τις εταιρείες όσον αφορά την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών, την αξιοπιστία των πληροφοριών και τις επιπτώσεις για τα οικολογικά σήματα· κατά μέσο όρο συμμετείχαν 200 ενδιαφερόμενα μέρη ανά συνεδρία⁴⁵. Τα εργαστήρια επιβεβαίωσαν ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί η προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας και ότι υπάρχει ανάγκη για μια εναρμονισμένη προσέγγιση σε επίπεδο ΕΕ. Αρκετά ενδιαφερόμενα μέρη επισήμαναν την ανάγκη να συνεχιστεί η χρήση του οικολογικού σήματος της ΕΕ και άλλων αξιόπιστων οικολογικών σημάτων τύπου Ι.

3.2 Εκτίμηση επιπτώσεων

3.2.1 Ορισμός του προβλήματος ή προτιμώμενη επιλογή πολιτικής

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στην εκτίμηση επιπτώσεων που δημοσιεύτηκε μαζί με την πρόταση της Επιτροπής για την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση⁴⁶. Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου της Επιτροπής εξέδωσε καταρχάς αρνητική γνώμη συνοδευόμενη από αναλυτικές παρατηρήσεις στις 5 Φεβρουαρίου 2021. Έπειτα από εκτεταμένη αναθεώρηση του αρχικού σχεδίου, η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε θετική γνώμη με περαιτέρω παρατηρήσεις στις 17 Σεπτεμβρίου 2021⁴⁷. Το παράρτημα Ι της εκτίμησης επιπτώσεων εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη οι παρατηρήσεις της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου.

Στην εκτίμηση επιπτώσεων, εντοπίζονται δύο προβλήματα που χωρίζονται σε διάφορα επιμέρους προβλήματα. Η παρούσα πρόταση επικεντρώνεται σε ένα από τα δύο προβλήματα και σε δύο από τα επιμέρους προβλήματά του.

⁴⁵ Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στη διεύθυνση https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/initiative_on_green_claims.htm

⁴⁶ SWD(2022) 85 final.

⁴⁷ SEC(2022) 165 final.

Πρόβλημα 2: Οι καταναλωτές αντιμετωπίζουν παραπλανητικές εμπορικές πρακτικές που σχετίζονται με τη βιωσιμότητα των προϊόντων.

Επιμέρους πρόβλημα 2.2: Οι καταναλωτές έρχονται αντιμέτωποι με ασαφείς ή ελλιπώς τεκμηριωμένους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς (στο εξής: προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας) από τις εταιρείες.

*Επιμέρους πρόβλημα 2.3: Οι καταναλωτές έρχονται αντιμέτωποι με σήματα βιωσιμότητας που δεν είναι πάντοτε διαφανή ή αξιόπιστα*⁴⁸.

Εξετάστηκαν διάφορες επιλογές πολιτικής για κάθε επιμέρους πρόβλημα. Η οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές και η τροποποίησή της έχουν σχεδιαστεί για να λειτουργούν ως *lex generalis*. Ως εκ τούτου, αποφασίστηκε ότι ορισμένα από τα στοιχεία των προτιμώμενων επιλογών πολιτικής που επιλέχθηκαν στην εκτίμηση επιπτώσεων για την αντιμετώπιση του επιμέρους προβλήματος 2.2 και του επιμέρους προβλήματος 2.3 δεν θα εφαρμοστούν μέσω της πρωτοβουλίας για την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση, αλλά μέσω ειδικής και συμπληρωματικής *lex specialis*, μιας πρότασης σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς.

Βάσει ανάλυσης πολλαπλών κριτηρίων, η οποία συμπληρώνεται από ανάλυση κόστους-οφέλους και από ποιοτική αξιολόγηση της αναλογικότητας των διαφόρων επιλογών που εξετάστηκαν, προτάθηκε συνδυασμός δύο προτιμώμενων επιλογών πολιτικής⁴⁹ για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων:

1) Απαγόρευση περιβαλλοντικών ισχυρισμών που δεν πληρούν ένα ελάχιστο σύνολο κριτηρίων⁵⁰ (για την αντιμετώπιση του επιμέρους προβλήματος 2.2)

Η προτιμώμενη επιλογή θα διασφαλίσει την προστασία των καταναλωτών από την προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας, καθώς θα πρέπει να τηρείται συγκεκριμένο πρότυπο από όσους διατυπώνουν τέτοιου είδους ισχυρισμούς. Θα διευκολύνει, επίσης, την επιβολή από τις αρχές προστασίας των καταναλωτών.

2) Απαγόρευση σημάτων βιωσιμότητας που δεν πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις διαφάνειας και αξιοπιστίας⁵¹ (για την αντιμετώπιση του επιμέρους προβλήματος 2.3)

Η προτιμώμενη επιλογή θα διασφαλίσει την προστασία των καταναλωτών έναντι της παραπλάνησής τους από τα εν λόγω σήματα και εργαλεία.

Επιπλέον, κατά την προετοιμασία της παρούσας πρωτοβουλίας, προσδιορίστηκαν τα ακόλουθα πρόσθετα μέτρα για την αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας των κανόνων της ΕΕ σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς:

- **θέσπιση μηχανισμού επαλήθευσης** για τη διευκόλυνση της εφαρμογής και της επιβολής της τήρησης των ελάχιστων κριτηρίων σχετικά με την τεκμηρίωση των ισχυρισμών, τη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού στην αγορά της ΕΕ και την αύξηση της ασφάλειας δικαίου και τη μείωση των επιβαρύνσεων για τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην ενιαία αγορά·
- **χρήση συγκεντρωτικών βαθμολογιών για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις** που πρέπει να **περιορίζονται** στους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς, συμπεριλαμβανομένων των σημάτων, που καθορίζονται **αποκλειστικά σε επίπεδο**

⁴⁸ Η παρούσα πρόταση δεν επικεντρώνεται σε ψηφιακά εργαλεία πληροφόρησης που εξετάζονται στην πρόταση σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση.

⁴⁹ SWD(2022) 85 final, Τμήμα 7: Προτιμώμενες επιλογές πολιτικής, σ. 59.

⁵⁰ SWD(2022) 85 final, σ. 29.

⁵¹ SWD(2022) 85 final, σ. 31.

ΕΕ, προκειμένου να εξασφαλιστεί η **αξιοποίηση** των διδαγμάτων που αντλήθηκαν από τις εργασίες για μια κοινή τυποποιημένη μέθοδο σε επίπεδο ΕΕ (βλ. πλαίσιο κατωτέρω):

- η δυνατότητα **εξαίρεσης των πολύ μικρών επιχειρήσεων** από τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης **και** τους σχετικούς κανόνες επικοινωνίας, ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία δυσανάλογων επιπτώσεων στους μικρότερους εμπορευόμενους·
- ο **αποτελεσματικός περιορισμός του πολλαπλασιασμού των περιβαλλοντικών σημμάτων** και η εστίαση των προσπαθειών στην αύξηση της χρήσης των υφιστάμενων δημόσιων συστημάτων και στην ανάπτυξη απαιτήσεων επισήμανσης σε επίπεδο ΕΕ για την ενιαία αγορά·
 - η δημιουργία νέων ιδιωτικών συστημάτων θα πρέπει να εγκρίνεται από τα κράτη μέλη μόνο και εφόσον παρέχουν προστιθέμενη αξία, και
 - θα πρέπει να απαγορευτεί η δημιουργία νέων δημόσιων συστημάτων σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο. Νέα δημόσια συστήματα θα πρέπει να αναπτύσσονται μόνο σε επίπεδο ΕΕ.

Διδάγματα που αντλήθηκαν από τις εργασίες σχετικά με μια τυποποιημένη μεθοδολογία για την τεκμηρίωση ισχυρισμών σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Κατά την αρχική προετοιμασία για μια πρωτοβουλία σχετικά με τους οικολογικούς ισχυρισμούς, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ξεκίνησε εργασίες και διαβουλεύσεις σχετικά με την επιλογή της χρήσης μιας *τυποποιημένης μεθοδολογίας* για την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Το πεδίο εφαρμογής των εργασιών αυτών επικεντρώθηκε στη χρήση μεθόδων περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντων και οργανισμών της ΕΕ για την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Ανάλογα με την κατηγορία προϊόντος, οι μέθοδοι αυτές⁵² επιτρέπουν τη μέτρηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων ενός προϊόντος ή οργανισμού σε ολόκληρη την αξιακή αλυσίδα, από την εξόρυξη των πρώτων υλών έως το τέλος του κύκλου ζωής. Οι μέθοδοι περιβαλλοντικού αποτυπώματος αποσκοπούν στην παροχή αξιόπιστων και ευδιάκριτων μεθοδολογιών που αναπτύσσονται με πλήρη διαφάνεια με τα ενδιαφερόμενα μέρη και βασίζονται σε επιστημονικά στοιχεία.

Στο πλαίσιο των προπαρασκευαστικών εργασιών, η Επιτροπή εξέτασε ως μία από αυτές τις επιλογές τη θέσπιση ενός νομικού πλαισίου της ΕΕ που θα απαιτεί από τις εταιρείες που διατυπώνουν ισχυρισμούς σχετικά με τις επιπτώσεις που καλύπτονται από τις μεθόδους περιβαλλοντικού αποτυπώματος⁵³ να τις τεκμηριώνουν με τις εν λόγω μεθόδους. Ωστόσο, ακόμη και αν οι μέθοδοι περιβαλλοντικού αποτυπώματος είναι χρήσιμες για τις επιχειρήσεις για τον προσδιορισμό των τομέων στους οποίους θα πρέπει να βελτιώσουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και επιδόσεις τους, και μπορούν να τεκμηριώσουν επαρκώς ορισμένους ισχυρισμούς σχετικά με διάφορες κατηγορίες προϊόντων, οι μέθοδοι δεν καλύπτουν ακόμη όλες τις σχετικές κατηγορίες επιπτώσεων για όλους τους τύπους προϊόντων (π.χ. όσον αφορά τη θαλάσσια αλιεία — τη βιωσιμότητα του στοχευόμενου ιχθυαποθέματος· όσον αφορά τα τρόφιμα και τα γεωργικά προϊόντα — βιοποικιλότητα σε επίπεδο γεωργικής

⁵² Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις μεθόδους και την πιλοτική φάση κατά την οποία δοκιμάστηκαν διατίθενται στη διεύθυνση: <https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/>

⁵³ Κλιματική αλλαγή, καταστροφή του όζοντος, τοξικότητα για τον άνθρωπο — καρκίνος, τοξικότητα για τον άνθρωπο — μη καρκίνος, αιωρούμενα σωματίδια, ιοντίζουσα ακτινοβολία — ανθρώπινη υγεία, φωτοχημικός σχηματισμός όζοντος — ανθρώπινη υγεία, οξίνιση, ευτροφισμός — χερσαία οικοσυστήματα, ευτροφισμός — οικοσυστήματα γλυκού νερού, ευτροφισμός — οικοσυστήματα θαλασσινού νερού, οικοτοξικότητα — γλυκό νερό, χρήση γης, χρήση νερού, χρήση πόρων — ορυκτά και μέταλλα, χρήση πόρων — ορυκτά καύσιμα.

εκμετάλλευσης και προστασία της φύσης, καθώς και διάφορες γεωργικές πρακτικές: όσον αφορά τα κλωστοϋφαντικά προϊόντα — απελευθέρωση μικροπλαστικών) και, ως εκ τούτου, μπορεί να παρέχουν ελλιπή εικόνα των περιβαλλοντικών διαπιστευτηρίων ενός προϊόντος στο πλαίσιο οικολογικών ισχυρισμών. Επιπλέον, διατυπώνονται επίσης πολλοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί σχετικά με περιβαλλοντικές πτυχές (π.χ. ανθεκτικότητα, δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, δυνατότητα επισκευής, ανακυκλωσιμότητα, ανακυκλωμένο περιεχόμενο, χρήση φυσικού περιεχομένου) για τις οποίες οι μέθοδοι περιβαλλοντικού αποτυπώματος δεν είναι κατάλληλες να χρησιμεύσουν ως η μόνη μέθοδος τεκμηρίωσης. Η αντιμετώπιση του πολύ ευρέος και ταχέως μεταβαλλόμενου τομέα των περιβαλλοντικών ισχυρισμών μέσω μιας ενιαίας μεθόδου έχει τους περιορισμούς της. Ο καθορισμός μιας ενιαίας μεθόδου, όπως το περιβαλλοντικό αποτύπωμα, ως τυποποιημένης μεθοδολογίας τεκμηρίωσης για όλους τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς δεν θα ήταν κατάλληλος και θα ενείχε τον κίνδυνο οι εταιρείες να μην είναι σε θέση να παρέχουν πληροφορίες για σχετικές περιβαλλοντικές πτυχές ή επιδόσεις σε σχέση με τα προϊόντα ή τις δραστηριότητές τους.

Για τους λόγους αυτούς και με βάση τα αποτελέσματα της διαβούλευσης, εσωτερικής αξιολόγησης των επιπτώσεων όσον αφορά την επιβάρυνση για τις εταιρείες και περαιτέρω ανταλλαγές απόψεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν ακολουθήθηκε η επιλογή της χρήσης *μίας τυποποιημένης μεθοδολογίας* για την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Αντ' αυτού, κρίθηκε σκόπιμο να επιλεγεί μια πιο ευέλικτη προσέγγιση με βάση την προτιμώμενη επιλογή πολιτικής από την εκτίμηση επιπτώσεων που αναπτύχθηκε για την πρωτοβουλία σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση.

3.2.2. *Επιπτώσεις της προτιμώμενης επιλογής πολιτικής*

Η προτιμώμενη επιλογή πολιτικής που προκύπτει από την ανάλυση κόστους-οφέλους της εκτίμησης επιπτώσεων μετουσιώθηκε σε διάφορες διατάξεις τόσο στην πρόταση για την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση όσο και στην πρόταση σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς. Οι επιπτώσεις που απαριθμούνται κατωτέρω αφορούν την προτιμώμενη επιλογή πολιτικής στο σύνολό της και, ως εκ τούτου, περιλαμβάνουν διατάξεις και από τις δύο προτάσεις.

Η πρόταση περιλαμβάνει μέτρα που είναι συναφή με την προσέγγιση «για κάθε θέσπιση, μία κατάργηση» (one-in-one-out) της Επιτροπής για τη μείωση του διοικητικού φόρτου και είχαν προηγουμένως αναφερθεί και ληφθεί υπόψη στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση.

• **Αναμενόμενες επιπτώσεις του καθορισμένου πεδίου εφαρμογής**

Η πρόταση θεσπίζει ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών που υπόκεινται σε επαλήθευση από τρίτους, η οποία πρέπει να διενεργείται πριν από τη χρήση του ισχυρισμού σε εμπορικές επικοινωνίες. Παρότι το μέτρο αυτό αναμένεται να εξαλείψει τους παραπλανητικούς ή ψευδείς ισχυρισμούς και να συμβάλει στη διασφάλιση της ορθής επιβολής, θα επιφέρει πρόσθετο κόστος για τους εμπορευόμενους που επιθυμούν να προβάλουν τέτοιους ισχυρισμούς. Ο αντίκτυπος στις μικρότερες επιχειρήσεις αναμένεται να είναι αναλογικά υψηλότερος απ' ό, τι στις μεγαλύτερες εταιρείες. Για τον λόγο αυτό, και προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι μικρότερες επιχειρήσεις (π.χ. μικρές οικογενειακές γεωργικές εκμεταλλεύσεις που πωλούν απευθείας στους καταναλωτές) δεν επηρεάζονται δυσανάλογα από αυτό το πρόσθετο διοικητικό κόστος, η πρόταση εξαιρεί τις πολύ μικρές επιχειρήσεις (λιγότεροι από 10

εργαζόμενοι και ετήσιος κύκλος εργασιών που δεν υπερβαίνει τα 2 εκατ. EUR⁵⁴) από τις υποχρεώσεις της παρούσας πρότασης όσον αφορά τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης και γνωστοποίησης που συνδέονται με την αξιολόγηση της τεκμηρίωσης. Ωστόσο, σε περίπτωση που οι εν λόγω μικρότερες εταιρείες επιθυμούν να λάβουν πιστοποιητικό συμμόρφωσης του περιβαλλοντικού ισχυρισμού που αναγνωρίζεται σε ολόκληρη την Ένωση, θα πρέπει να συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις της παρούσας πρότασης.

Ωστόσο, όλοι οι εμπορευόμενοι, συμπεριλαμβανομένων των μικρότερων εταιρειών, εξακολουθούν να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Αυτό σημαίνει ότι οι γενικοί κανόνες της σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς θα εξακολουθήσουν να ισχύουν, και οι καταναλωτές που επηρεάζονται από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές θα εξακολουθούν να είναι σε θέση να υποβάλλουν καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές και να προσφεύγουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου της ΕΕ.

Επιπλέον, η πρόταση καλεί επίσης τα κράτη μέλη να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να βοηθήσουν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις να εφαρμόσουν τις απαιτήσεις της πρότασης. Με τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε μέτρα όπως η χρηματοδοτική στήριξη και η οργανωτική και τεχνική βοήθεια, αναμένεται ότι οι εν λόγω εταιρείες θα ενθαρρυνθούν να συμμετάσχουν στην πράσινη μετάβαση.

- **Αναμενόμενες επιπτώσεις των απαιτήσεων για την τεκμηρίωση ισχυρισμών**

Απαγορεύοντας ισχυρισμούς που δεν πληρούν τα ελάχιστα κριτήρια, το μέτρο αυτό θα συμβάλει στη **βελτίωση της αξιοπιστίας των πληροφοριών** που παρέχονται στους καταναλωτές και, ως εκ τούτου, θα έχει **θετικό αντίκτυπο στη λήψη αποφάσεων από τους καταναλωτές**, διευκολύνοντας την επιλογή προϊόντων που προσφέρουν καλύτερες περιβαλλοντικές επιδόσεις και, ως εκ τούτου, θα αυξήσει την ευημερία των καταναλωτών. Καθώς ορισμένοι καταναλωτές θα αγοράζουν προϊόντα που θα είναι πολύ καλύτερα για το περιβάλλον, εκτιμάται ότι οι **επιπτώσεις στο περιβάλλον θα είναι ιδιαίτερα θετικές**.

Όσον αφορά τις **επιπτώσεις στις επιχειρήσεις**, θα πρέπει να αφαιρεθούν οι ισχυρισμοί που δεν πληρούν αυτά τα ελάχιστα κριτήρια. Η αφαίρεση των ισχυρισμών θα απαιτήσει προσαρμογές στις συσκευασίες προϊόντων, στα φυλλάδια κ.λπ., ωστόσο οι αλλαγές αυτές αντιπροσωπεύουν ένα εφάπαξ κόστος προσαρμογής⁵⁵.

Επιπλέον, **οι επιχειρήσεις θα πρέπει να επωμιστούν το κόστος της τεκμηρίωσης των ισχυρισμών**. Το κόστος αυτό θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από το είδος του περιβαλλοντικού ισχυρισμού που επιθυμεί να διατυπώσει οικειοθελώς η εταιρεία και από τον αριθμό των προϊόντων. Οι ισχυρισμοί σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις ενός προϊόντος καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής (π.χ. μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής και σε ολόκληρη την αξιακή αλυσίδα) θα απαιτήσουν σημαντικά υψηλότερες επενδύσεις από τους ισχυρισμούς που επικεντρώνονται σε μια συγκεκριμένη περιβαλλοντική πτυχή (π.χ. ανακυκλωμένο περιεχόμενο στη συσκευασία). Ανάλογα με τη φύση και την πολυπλοκότητα του ισχυρισμού, το σχετικό κόστος τεκμηρίωσης μπορεί να ποικίλλει σημαντικά. Για παράδειγμα, το κόστος

⁵⁴ Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων ([ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36](#)).

⁵⁵ Για το πολύ μικρό ποσοστό των αποθεματοποιημένων προϊόντων ακριβώς πριν από την έγκριση αυτής της επιλογής, θεωρείται ότι οι ισχυρισμοί θα αφαιρεθούν από τον πωλητή (για παράδειγμα, με την κάλυψή τους με αυτοκόλλητο). Αυτό θα επιφέρει ορισμένο κόστος κατά τα δύο πρώτα έτη εφαρμογής της επιλογής για το μικρό ποσοστό των αποθεματοποιημένων προϊόντων, και στη συνέχεια υποθέτουμε ότι όλα αυτά τα προϊόντα έχουν πωληθεί.

τεκμηρίωσης για έναν απλό ισχυρισμό, π.χ. για τα υλικά που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή, εκτιμάται σε 500 EUR⁵⁶. Εάν μια εταιρεία αποφασίσει, για παράδειγμα, να διατυπώσει ισχυρισμό σχετικά με το περιβαλλοντικό αποτύπωμα ενός από τα προϊόντα της και επιλέξει να διεξαγάγει μελέτη χρησιμοποιώντας τη μέθοδο περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντος, αυτό θα κοστίσει περίπου 8 000 EUR (το κόστος αυτό μπορεί να μειωθεί σε 4 000 EUR σε περίπτωση που υπάρχουν κανόνες για την κατηγορία περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντος). Εάν ο επιλεγείς ισχυρισμός αφορά, π.χ., το αποτύπωμα του ίδιου του οργανισμού, η χρήση των μεθόδων περιβαλλοντικού αποτυπώματος του οργανισμού για την τεκμηρίωση του ισχυρισμού μπορεί να ανέλθει σε 54 000 EUR (σε περίπτωση που δεν υπάρχουν τομεακοί κανόνες)⁵⁷.

Ωστόσο, εξακολουθεί να εναπόκειται στις εταιρείες η απόφαση να συμπεριλάβουν (ή όχι) περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς στις *εθελοντικές* εμπορικές ανακοινώσεις τους. Αυτό σημαίνει ότι **οι εταιρείες μπορούν να ελέγχουν το κόστος τους** καθορίζοντας το πεδίο εφαρμογής του ισχυρισμού (εάν υπάρχει) και λαμβάνοντας υπόψη την αναμενόμενη απόδοση της επένδυσης. Εν ολίγοις, το κόστος τεκμηρίωσης είναι εθελοντικού χαρακτήρα για τις εταιρείες, καθώς αποτελεί μέρος της στρατηγικής μάρκετινγκ μιας εταιρείας και, συνεπώς, είναι δύσκολο να γίνουν αξιόπιστες εκτιμήσεις του συνολικού κόστους για την αγορά της Ένωσης.

Όσον αφορά το **κόστος επιβολής και άλλα κόστη**, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν σε ποιο βαθμό ο συγκεκριμένος ισχυρισμός συμμορφώνεται με τα κριτήρια που καθορίζονται στο πλαίσιο αυτής της επιλογής, δηλαδή αν η εταιρεία που διατυπώνει τον ισχυρισμό διαθέτει πιστοποιητικό συμμόρφωσης που έχει εκδοθεί από διαπιστευμένο ελεγκτή. Ωστόσο, ορισμένες από τις αρχές προστασίας των καταναλωτών που ερωτήθηκαν ανέφεραν ότι η επιλογή ενδεχομένως να οδηγήσει σε εξοικονόμηση πόρων, καθώς συνεπάγεται ότι απαιτούνται λιγότεροι πόροι για την τεκμηρίωση της εκ μέρους τους αξιολόγησης της «προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας».

- **Αναμενόμενες επιπτώσεις των απαιτήσεων για τη γνωστοποίηση των ισχυρισμών**

Αναμένεται ότι οι κανόνες για τη γνωστοποίηση θα οδηγήσουν σε πιο σαφείς και πιο διαφανείς ισχυρισμούς και, ως εκ τούτου, θα **αυξήσουν την ευημερία των καταναλωτών**. Όσον αφορά το κόστος για τις επιχειρήσεις, μόλις πραγματοποιηθεί η αξιολόγηση για την τεκμηρίωση του ισχυρισμού, το πρόσθετο κόστος συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις γνωστοποίησης θα είναι αμελητέο και θα ενσωματωθεί κυρίως στο κόστος τεκμηρίωσης.

- **Αναμενόμενες επιπτώσεις των απαιτήσεων για τα συστήματα επίσημησης**

Η θέσπιση ελάχιστων κριτηρίων για όλα τα περιβαλλοντικά σήματα θα αυξήσει τη διαφάνεια και την αξιοπιστία των σημάτων (και θα επιβραδύνει ή ακόμη και θα αντιστρέψει τη σημερινή κατάσταση πολλαπλασιασμού αυτών των σημάτων) και θα βελτιώσει την ποιότητα της λήψης αποφάσεων από τους καταναλωτές. Οι καταναλωτές θα εξασφαλίζονται ότι τα προϊόντα που φέρουν σήμα βιωσιμότητας θα πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις διαφάνειας

⁵⁶ Εσωτερική εκτίμηση για συγκεκριμένο ισχυρισμό σχετικά με επιμέρους αντίκτυπο [π.χ. ποσοστό της περιεκτικότητας ενός προϊόντος σε υλικά βιολογικής προέλευσης (ή ανακυκλωμένα υλικά)] για τον οποίο τα αποδεικτικά στοιχεία είναι απλά, δηλαδή ισχυρισμός που μπορεί να τεκμηριωθεί με βάση άμεσα διαθέσιμες πληροφορίες/έγγραφα σχετικά με τα υλικά που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή.

⁵⁷ Εσωτερική εκτίμηση που αφορά την επικύρωση ισχυρισμού σχετικά με το περιβαλλοντικό αποτύπωμα ολόκληρου του οργανισμού. Μέσες τιμές που βασίζονται σε πρόσθετη, στοχευμένη έρευνα της ΓΔ ENV με στοιχεία από επτά από τους κύριους συμβούλους που υποστηρίζουν τις εξελίξεις όσον αφορά τους κανόνες περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντων ανά κατηγορία (Product Environmental Footprint Category Rules – PEFCR) / τους κανόνες για τον τομέα του περιβαλλοντικού αποτυπώματος οργανισμών (Organisation Environmental Footprint Sector Rules – OEFSR), οι οποίες διασταυρώθηκαν με άλλες πηγές από τη βιβλιογραφία.

και αξιοπιστίας, με αποτέλεσμα την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών και τη βελτίωση της κατανόησης των σημάτων από αυτούς. Αυτές οι πρόσθετες απαιτήσεις σχετικά με τη διακυβέρνηση των συστημάτων επισήμανσης αναμένεται να μειώσουν τον αριθμό των σημάτων, καθώς τα συστήματα που δεν είναι αξιόπιστα θα παύσουν να λειτουργούν. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι προϋποθέσεις συμμετοχής σε συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις είναι ανάλογες προς το μέγεθος και τον κύκλο εργασιών των εταιρειών.

Η θέσπιση ελάχιστων κριτηρίων για την αξιολόγηση του δίκαιου χαρακτήρα των σημάτων βιωσιμότητας, όπως προβλέπεται στην επιλογή 2.3.B, αναμένεται να αυξήσει την **ευημερία των καταναλωτών**. Όσον αφορά τις **επιπτώσεις στις επιχειρήσεις**, το μέτρο αυτό αναμένεται να συμβάλει στη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των προϊόντων που φέρουν σήματα, καθώς όλα θα πρέπει να τηρούν τα ίδια ελάχιστα κριτήρια. Επιπλέον, θα συμβάλει επίσης στη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των οργανισμών που χρησιμοποιούν σήματα.

Επιπλέον, το μέτρο αυτό αναμένεται να συμβάλει στη μείωση των εμποδίων στο διασυνοριακό εμπόριο, καθώς θα αποφευχθεί η εφαρμογή μη εναρμονισμένων εθνικών προσεγγίσεων από τα κράτη μέλη που ασχολούνται με το ζήτημα του πολλαπλασιασμού των σημάτων/λογότυπων που δεν είναι διαφανή ή αξιόπιστα. Αυτό θα μειώσει την ανασφάλεια δικαίου και το κόστος για τις εταιρείες, καθώς θα πρέπει να τηρούν παρόμοιους κανόνες εντός της εσωτερικής αγοράς.

Αναμένεται να δημιουργηθεί ορισμένο **διοικητικό κόστος** για τις οντότητες που χρησιμοποιούν και διαχειρίζονται τα σήματα/λογότυπα⁵⁸. Οι εταιρείες θα επωμιστούν επίσης ουσιαστικό **κόστος συμμόρφωσης** που προκύπτει από την εφαρμογή των αναγκαίων αλλαγών στις εσωτερικές διαδικασίες τους, συμπεριλαμβανομένης της διενέργειας πιστοποιήσεων από τρίτα μέρη για κάθε αίτηση (εάν δεν το πράττουν ήδη στο βασικό σενάριο). Το κόστος που θα επωμιστούν οι οντότητες που χρησιμοποιούν και διαχειρίζονται τα σήματα, όπως προσδιορίζεται ποσοτικά στην εκτίμηση επιπτώσεων, θα μετακυλίεται στους κατασκευαστές και τους πωλητές που υποβάλλουν αίτηση για το σήμα.

Όσον αφορά το **έμμεσο κόστος**, το κόστος υποβολής αίτησης για σήματα αναμένεται να αυξηθεί. Από την άλλη πλευρά, η αυξημένη εναρμόνιση ενδέχεται να μειώσει την ανάγκη υποβολής αίτησης για διάφορα σήματα.

Το **κόστος επιβολής** για τη δημόσια διοίκηση που υπολογίζεται στην εκτίμηση επιπτώσεων δεν αναμένεται να είναι σημαντικό, δεδομένου ότι τα προτεινόμενα ελάχιστα κριτήρια απαιτούν την ηλεκτρονική παροχή όλων των σχετικών πληροφοριών και τα σήματα απαιτούν επαλήθευση από τρίτο μέρος.

Περαιτέρω μέτρα για την επισήμανση, τα οποία θα αναπτυχθούν επιπλέον της εκτίμησης επιπτώσεων, θα παράσχουν ισχυρή στήριξη για την επίτευξη του στόχου να σταματήσει ο πολλαπλασιασμός των συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης σε ολόκληρη την ΕΕ και να βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Με την ανάσχεση της δημιουργίας νέων δημόσιων συστημάτων, οι περιφερειακές και εθνικές αρχές δεν θα μπορούν να αναπτύξουν σήματα και συστήματα επισήμανσης που θα πρέπει να επανεξεταστούν ή να εγκαταλειφθούν αμέσως μετά τη θέσπιση ισοδύναμου σήματος σε επίπεδο ΕΕ. Η περίοδος μεταξύ της έγκρισης του εν λόγω μέτρου και της εφαρμογής του θα παράσχει χρόνο για τον σχεδιασμό και την πρόληψη αυτού του πρόσθετου κόστους για τις δημόσιες αρχές. Η ανάπτυξη σημάτων

⁵⁸ Λεπτομέρειες σχετικά με την ανάλυση του διοικητικού κόστους διατίθενται στο έγγραφο SWD(2022) 85 final, σ. 200.

σε επίπεδο ΕΕ για τις ίδιες ομάδες προϊόντων θα εξασφαλίσει επίσης την πιο αποδοτική χρήση των πόρων απ' ό,τι εάν αυτά αναπτύσσονταν σε εθνικό επίπεδο.

Θα μειωθεί επίσης η ανεξέλεγκτη θέσπιση νέων συστημάτων επισημάνσεως που αναπτύσσονται από ιδιωτικούς φορείς. Οι αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να επικυρώνουν την ανάπτυξη τέτοιων συστημάτων με βάση την προστιθέμενη αξία τους. Αυτό αναμένεται να συμβάλει στη μείωση του πολλαπλασιασμού των συστημάτων. Το **διοικητικό κόστος για τις δημόσιες αρχές** για την ανάπτυξη και την εφαρμογή της διαδικασίας επικύρωσης είναι δύσκολο να εκτιμηθεί, διότι δεν υπάρχει βεβαιότητα ως προς τον πιθανό αριθμό αιτήσεων. Το μέτρο αυτό αναμένεται να δημιουργήσει **διοικητικό κόστος για τις εταιρείες** όσον αφορά την υποβολή των πληροφοριών που συνοδεύουν το αίτημά τους προς τις αρχές των κρατών μελών για την ανάπτυξη ενός ιδιωτικού συστήματος επισημάνσεως. Το εν λόγω διοικητικό κόστος δεν έχει ακόμη αναφερθεί και είναι σημαντικό για την προσέγγιση «για κάθε θέσπιση, μία κατάργηση» για τη μείωση του διοικητικού φόρτου. Ωστόσο, το κόστος δεν αναμένεται να είναι σημαντικό, καθώς ο αριθμός των εν λόγω υποβολών αναμένεται να είναι σχετικά χαμηλός λόγω της εκ των προτέρων κοινοποίησης των περιορισμών στη θέσπιση τέτοιων καθεστώτων λόγω της καθυστέρησης μεταξύ της ημερομηνίας υποβολής της παρούσας πρότασης και της ημερομηνίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο (αναμένεται να παρέλθουν περίπου 4 έτη).

Ο περιορισμός της δυνατότητας τα σήματα να φέρουν βαθμολόγηση ή βαθμολογία βάσει συγκεντρωτικού δείκτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων μόνο σε εκείνα που αναπτύσσονται σε επίπεδο ΕΕ αποσκοπεί στη μείωση της σύγχυσης και της παραπληροφόρησης των καταναλωτών, καθώς και του συνολικού πολλαπλασιασμού των σημάτων. Υπάρχει κίνδυνος η φύση ενός συγκεντρωτικού δείκτη να χρησιμοποιηθεί για την άμβλυνση των αρνητικών επιπτώσεων ορισμένων παραμέτρων του προϊόντος με πιο θετικές επιπτώσεις άλλων παραμέτρων και για τη διαβίβαση παραπλανητικών πληροφοριών στον καταναλωτή σχετικά με τις πραγματικές κύριες επιπτώσεις του προϊόντος. Είναι σημαντικό να μην εμφανίζονται πλέον συστήματα με συγκεντρωτική βαθμολόγηση σε περιφερειακή ή εθνική κλίμακα, ώστε να εξασφαλιστεί εναρμόνιση στην εσωτερική αγορά. Επιπλέον, τα σήματα αυτά βασίζονται συνήθως σε διαφορετικές μεθοδολογίες για την ίδια ομάδα προϊόντων, γεγονός που μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα το ίδιο προϊόν να λαμβάνει διαφορετική αξιολόγηση ανάλογα με το σύστημα.

- **Αναμενόμενες επιπτώσεις της εκ των προτέρων επαλήθευσης**

Η εκ των προτέρων επαλήθευση που διενεργείται από ανεξάρτητους διαπιστευμένους φορείς θα διευκολύνει και θα στηρίζει την **επιβολή των απαιτήσεων της πρότασης** χωρίς να ασκήσει υπερβολική πίεση στους πόρους των αρμόδιων αρχών. Το πιστοποιητικό συμμόρφωσης επιτρέπει στις τοπικές αρμόδιες αρχές να ελέγχουν εύκολα την αξιοπιστία ενός ισχυρισμού στην αγορά. Οι καταγγελίες κατά ισχυρισμών για τους οποίους υπάρχει έγκυρο πιστοποιητικό συμμόρφωσης θα μπορούν να αντιμετωπίζονται ταχύτερα, γεγονός που θα συμβάλει στην **εξοικονόμηση κόστους σε επίπεδο επιβολής** σε σύγκριση με τη διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης.

Οι **εταιρείες** που διατυπώνουν περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς θα **επωφεληθούν από τη διαδικασία πιστοποίησης** των ισχυρισμών, διότι το πιστοποιητικό συμμόρφωσης που αναγνωρίζεται σε ολόκληρη την ΕΕ θα παράσχει ασφάλεια δικαίου και θα απαιτεί μόνο μία πιστοποίηση εντός της ΕΕ, καθιστώντας τη διαδικασία πιστοποίησης φθηνότερη και ευκολότερη για τις οντότητες που πραγματοποιούν συναλλαγές στην εσωτερική αγορά.

Όσον αφορά το **διοικητικό κόστος για τις εταιρείες**, οι τελευταίες θα πρέπει να υποβάλλουν εκ των προτέρων αίτημα σε «ελεγκτή» για την έκδοση πιστοποιητικού συμμόρφωσης πριν από τη διατύπωση περιβαλλοντικού ισχυρισμού. Αυτό το διοικητικό κόστος θα εξαρτηθεί

από το πεδίο εφαρμογής κάθε προαιρετικού ισχυρισμού που διατυπώνεται και τις αναμενόμενες ποσότητες των ισχυρισμών, γεγονός που καθιστά δύσκολη την αξιόπιστη εκτίμηση του συνολικού κόστους για την αγορά της Ένωσης. Για τον λόγο αυτό, το εν λόγω κόστος δεν έχει ακόμη αναφερθεί, παρότι είναι σημαντικό για την προσέγγιση «για κάθε θέσπιση, μία κατάργηση» για τη μείωση του διοικητικού φόρτου.

- **Αναμενόμενη πρόοδος προς την επίτευξη των σχετικών στόχων βιώσιμης ανάπτυξης**

Όσον αφορά τον ΣΒΑ 12 για τη διασφάλιση βιώσιμων μοντέλων κατανάλωσης και παραγωγής, η εφαρμογή της προτιμώμενης επιλογής πολιτικής στην παρούσα πρόταση και στην πρόταση για την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση αναμένεται να οδηγήσει σε αύξηση της αγοράς προϊόντων που δεν εξαπατούν τον καταναλωτή όσον αφορά τον περιβαλλοντικό τους αντίκτυπο. Οι πρωτοβουλίες αναμένεται να προστατεύσουν καλύτερα τους καταναλωτές από αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, όπως η προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας ή τα αδιαφανή εθελοντικά σήματα βιωσιμότητας, τα οποία δεν είναι συμβατά με την πράσινη μετάβαση. Όσον αφορά τον ΣΒΑ 13 για τη δράση για το κλίμα, οι πρωτοβουλίες αναμένεται να οδηγήσουν σε εξοικονόμηση 5-7 εκατ. τόνων ισοδυνάμου CO₂ σε διάστημα 15 ετών⁵⁹.

3.3. Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου

Η πρόταση είναι μια νέα πρωτοβουλία που αποσκοπεί στη συμπλήρωση των γενικών οδηγιών για το δίκαιο των καταναλωτών και ειδικότερα, ως *lex specialis*, της πρότασης για την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση. Η πρόταση αποσκοπεί άμεσα στη μείωση των κανονιστικών επιβαρύνσεων μέσω της ενίσχυσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς για τα πράσινα προϊόντα και τις εταιρείες και μέσω του καθορισμού ελάχιστων κριτηρίων για τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς. Θα μειώσει τον κίνδυνο νομικού κατακερματισμού της ενιαίας αγοράς και θα αυξήσει την ασφάλεια δικαίου. Αυτό, με τη σειρά του, αναμένεται να οδηγήσει σε εξοικονόμηση κόστους για τις επιχειρήσεις που επιθυμούν να διατυπώσουν τέτοιους ισχυρισμούς και για τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών. Επιπλέον, η πρόταση προβλέπει ρήτρα επανεξέτασης έξι έτη μετά την έναρξη ισχύος για να αξιολογηθεί αν η οδηγία πέτυχε τους στόχους της και αν απαιτείται περαιτέρω εναρμόνιση όσον αφορά την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών για την αποτελεσματικότερη επίτευξη των στόχων αυτών. Η πρόταση αφορά τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που διατυπώνονται τόσο στο φυσικό όσο και στο ψηφιακό περιβάλλον και, ως εκ τούτου, θεωρείται ψηφιακά συμβατή.

3.4. Θεμελιώδη δικαιώματα

Η πρόταση συνάδει με το άρθρο 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, σύμφωνα με το οποίο η ΕΕ πρέπει να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών. Αυτό θα διασφαλιστεί με τη διασφάλιση της αξιοπιστίας, της συγκρισιμότητας και της επαληθευσιμότητας των περιβαλλοντικών ισχυρισμών και με την αντιμετώπιση της προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας και της χρήσης αναξιόπιστων και αδιαφανών περιβαλλοντικών ισχυρισμών και σημάτων. Η πρόταση θα ενισχύσει επίσης το δικαίωμα σε υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 37 του Χάρτη. Επιπλέον, μέσω της καταπολέμησης της προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας, η πρόταση θα εξασφαλίσει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις κατά την εμπορική προώθηση του οικολογικού χαρακτήρα των

⁵⁹ SWD(2022) 85 final.

προϊόντων τους και, ως εκ τούτου, εγγυάται την επιχειρηματική ελευθερία σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρωτοβουλία περιλαμβάνει συνολικό προϋπολογισμό ύψους περίπου 25 εκατ. EUR έως το 2027 (δηλ. στο πλαίσιο του τρέχοντος ΠΔΠ).

Όπως περιγράφεται λεπτομερώς στο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο, η πρωτοβουλία προβλέπει ανθρώπινους πόρους και διοικητικές δαπάνες για την εφαρμογή της οδηγίας και την κατάρτιση κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικών πράξεων.

Προβλέπει επίσης αναλήψεις υποχρεώσεων που θα χρηματοδοτηθούν πλήρως μέσω ανακατανομής στο πλαίσιο του κονδυλίου του προγράμματος LIFE. Όπως αναλύεται στους πίνακες που περιλαμβάνονται στο τμήμα 3 του νομοθετικού δημοσιονομικού δελτίου, το ποσό αυτό καλύπτει την απόκτηση περιβαλλοντικού αποτυπώματος και άλλων απαιτούμενων συνόλων δεδομένων για τη στήριξη των εταιρειών, ιδίως των ΜΜΕ, όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με την πρόταση σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς. Πράγματι, η πρόσβαση του κοινού στις πληροφορίες αυτές για τις ΜΜΕ, τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις, τους δημόσιους οργανισμούς και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη θα συμβάλει στη μείωση του κόστους για την ανάπτυξη και την ενίσχυση των δικών τους μεθοδολογιών και ενδεχομένως θα συμβάλει στη μείωση του κόστους για τους χρήστες των ανεπτυγμένων μεθοδολογιών. Η πρόσβαση σε σύνολα δεδομένων περιβαλλοντικού αποτυπώματος θα στηρίξει επίσης την εφαρμογή άλλων πολιτικών της ΕΕ για την περιβαλλοντική βιωσιμότητα και θα βοηθήσει τους καταναλωτές να κάνουν τις σωστές επιλογές, όπως η πρόταση κανονισμού για τον οικολογικό σχεδιασμό όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα (ESPR). Ο κανονισμός ESPR εισάγει τη δυνατότητα καθορισμού υποχρεωτικών απαιτήσεων πληροφόρησης, οι οποίες μπορεί επίσης να συνδέονται με απαιτήσεις επισήμανσης, και θα έχει ως αποτέλεσμα τη βελτίωση των ροών πληροφοριών μέσω των ψηφιακών διαβατηρίων προϊόντων. Τα σύνολα δεδομένων σχετικά με το περιβαλλοντικό αποτύπωμα θα υποστηρίζουν τον υπολογισμό και τον καθορισμό των απαιτήσεων πληροφόρησης και επιδόσεων σε κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που συνδέονται με τον κανονισμό ESPR, π.χ. σχετικά με το αποτύπωμα άνθρακα και το περιβαλλοντικό αποτύπωμα, με βάση ένα εναρμονισμένο σύνολο δευτερογενών δεδομένων υψηλής ποιότητας. Τα εν λόγω δεδομένα και οι τεκμηριωμένες πολιτικές θα οδηγήσουν από κοινού σε καλύτερα ενημερωμένο καταναλωτή, ο οποίος θα μπορεί να εμπιστεύεται τις περιβαλλοντικές πληροφορίες που παρέχουν οι εταιρείες.

5. ΑΛΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ — ΣΧΕΔΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση αξιολόγησης της επίτευξης των στόχων της παρούσας οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο έξι έτη μετά την έκδοσή της. Τα κράτη μέλη πρέπει να παρακολουθούν τακτικά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας βάσει επισκόπησης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών που έχουν κοινοποιηθεί στις αρχές επιβολής του νόμου. Τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή σε ετήσια βάση. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος πρέπει να δημοσιεύει εξαμηνιαία έκθεση με την αξιολόγηση της εξέλιξης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών και των συστημάτων επισήμανσης σε κάθε κράτος μέλος.

6. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

6.1. Πεδίο εφαρμογής της πρότασης

Το άρθρο 1 ορίζει το πεδίο εφαρμογής. Η πρόταση καθορίζει ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των προαιρετικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών και την περιβαλλοντική επισήμανση στις εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές, με την επιφύλαξη άλλης ενωσιακής νομοθεσίας που καθορίζει όρους σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς όσον αφορά ορισμένα προϊόντα ή τομείς (όπως περιγράφεται στο τμήμα 1.2).

6.2. Απαιτήσεις σχετικά με την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών

Το άρθρο 3 της πρότασης επικεντρώνεται σε στοιχεία που δεν έχουν ενσωματωθεί στη νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών, ιδίως όσον αφορά την τεκμηρίωση των ισχυρισμών, και σε ορισμένες περιπτώσεις παρέχει πρόσθετες διευκρινίσεις. Η πρόταση απαιτεί η τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών να βασίζεται σε αξιολόγηση που πληροί τα επιλεγμένα ελάχιστα κριτήρια, ώστε οι ισχυρισμοί να μην είναι παραπλανητικοί, και συγκεκριμένα η υποκείμενη εκτίμηση:

- να βασίζεται σε αναγνωρισμένα επιστημονικά στοιχεία και στις πιο πρόσφατες τεχνικές γνώσεις·
- να αποδεικνύει τη σημασία των επιπτώσεων, των πτυχών και των επιδόσεων από την άποψη του κύκλου ζωής·
- να λαμβάνει υπόψη όλες τις σημαντικές πτυχές και επιπτώσεις για την αξιολόγηση των επιδόσεων·
- να αποδεικνύει αν ο ισχυρισμός είναι ακριβής για το σύνολο του προϊόντος ή μόνο για μέρη αυτού (για το σύνολο του κύκλου ζωής ή μόνο για ορισμένα στάδια, για το σύνολο των δραστηριοτήτων του εμπορευομένου ή μόνο για μέρος αυτών)·
- να αποδεικνύει ότι ο ισχυρισμός δεν είναι ισοδύναμος με απαιτήσεις που επιβάλλει ο νόμος·
- να παρέχει πληροφορίες σχετικά με το αν το προϊόν έχει από περιβαλλοντική άποψη σημαντικά καλύτερες επιδόσεις απ' ό,τι η συνήθης πρακτική·
- να προσδιορίζει αν ένα θετικό επίτευγμα οδηγεί σε σημαντική επιδείνωση άλλου αντικτύπου·
- να απαιτεί οι αντισταθμίσεις αερίων του θερμοκηπίου να αναφέρονται με διαφανή τρόπο·
- να περιλαμβάνει ακριβείς πρωτογενείς ή δευτερογενείς πληροφορίες.

Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις (με λιγότερους από 10 εργαζομένους και με ετήσιο κύκλο εργασιών που δεν υπερβαίνει τα 2 εκατ. EUR⁶⁰) εξαιρούνται από τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου, εκτός εάν επιθυμούν να λάβουν πιστοποιητικό συμμόρφωσης του περιβαλλοντικού ισχυρισμού, οπότε θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις εν λόγω απαιτήσεις.

Επιπλέον, το άρθρο 4 καθορίζει περαιτέρω απαιτήσεις για συγκριτικούς ισχυρισμούς (δηλαδή ισχυρισμούς που αναφέρουν ή υποδηλώνουν ότι ένα προϊόν ή ένας εμπορευόμενος έχει λιγότερες ή περισσότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή έχει καλύτερες ή χειρότερες

⁶⁰ [EE L 124 της 20.5.2003, σ. 36.](#)

επιδόσεις όσον αφορά τις περιβαλλοντικές πτυχές απ' ό,τι άλλα προϊόντα ή εμπορευόμενοι). Οι απαιτήσεις αυτές είναι οι εξής:

- η χρήση ισοδύναμων πληροφοριών για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, πτυχών ή επιδόσεων των συγκρινόμενων προϊόντων·
- η χρήση δεδομένων που παράγονται ή προέρχονται με ισοδύναμο τρόπο για τα προϊόντα ή τους εμπορευόμενους που αποτελούν αντικείμενο συγκρίσεων·
- η κάλυψη των σταδίων κατά μήκος της αξιακής αλυσίδας είναι ισοδύναμη για τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους που συγκρίνονται, ενώ παράλληλα διασφαλίζει ότι λαμβάνονται υπόψη τα σημαντικότερα στάδια για τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους που συγκρίνονται·
- η κάλυψη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, πτυχών ή επιδόσεων είναι ισοδύναμη για τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους που συγκρίνονται και διασφαλίζει ότι τα πιο σημαντικά προϊόντα και εμπορευόμενοι λαμβάνονται υπόψη για όλα τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους που συγκρίνονται·
- οι παραδοχές που χρησιμοποιούνται για τη σύγκριση είναι συνεπείς για τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους που συγκρίνονται·
- για συγκριτικούς ισχυρισμούς σχετικά με τη βελτίωση των επιπτώσεων (σε σύγκριση με την προηγούμενη έκδοση του προϊόντος) περιλαμβάνεται η επεξήγηση του αντικτύπου της βελτίωσης σε άλλες πτυχές και επιπτώσεις και η αναφορά του έτους αναφοράς.

Διαφορετικά είδη ισχυρισμών θα απαιτήσουν διαφορετικά επίπεδα τεκμηρίωσης. Η πρόταση δεν προβλέπει μια ενιαία μέθοδο και δεν απαιτεί τη διενέργεια ανάλυσης του πλήρους κύκλου ζωής για κάθε είδος ισχυρισμού. Η αξιολόγηση που χρησιμοποιείται για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον κύκλο ζωής του προϊόντος ή των συνολικών δραστηριοτήτων του εμπορευομένου, ώστε να προσδιορίζονται οι σχετικές επιπτώσεις που υπόκεινται στους ισχυρισμούς και να παρέχεται στον έμπορο η δυνατότητα να αποφεύγει παραλείψεις οποιωνδήποτε σχετικών πτυχών. Αυτό είναι επίσης αναγκαίο, ώστε να ελέγχεται αν τα οφέλη που αναφέρονται στον ισχυρισμό οδηγούν σε μεταφορά των επιπτώσεων σε άλλα στάδια του κύκλου ζωής ή σε σημαντική αύξηση άλλων περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Για να θεωρηθεί αξιόπιστη η αξιολόγηση, θα πρέπει να περιλαμβάνει πρωτογενή, ειδικά ανά εταιρεία δεδομένα για σχετικές πτυχές που συμβάλλουν σημαντικά στις περιβαλλοντικές επιδόσεις του προϊόντος ή του εμπορευομένου που αναφέρονται στον ισχυρισμό. Οι αρχές προστασίας των καταναλωτών σε ορισμένες χώρες αρχίζουν να αμφισβητούν περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς για συγκεκριμένα προϊόντα, εάν δεν έχουν χρησιμοποιηθεί πρωτογενή δεδομένα για την τεκμηρίωση. Θα πρέπει να βρεθεί η σωστή ισορροπία μεταξύ της διασφάλισης συναφών και αξιόπιστων πληροφοριών για την τεκμηρίωση των ισχυρισμών και των προσπαθειών που απαιτούνται για τη συλλογή πρωτογενών πληροφοριών, λαμβανομένης υπόψη της προσβασιμότητας των πρωτογενών πληροφοριών. Η απαίτηση συμπερίληψης πρωτογενών πληροφοριών θα πρέπει να εξετάζει σε ποιο βαθμό ο εμπορευόμενος που διατυπώνει τον ισχυρισμό έχει επιρροή στην αντίστοιχη διαδικασία και αν υπάρχουν διαθέσιμες πρωτογενείς πληροφορίες. Η απαίτηση θα πρέπει επίσης να εξετάζει αν οι διαδικασίες εκτελούνται από τον έμπορο που διατυπώνει τον ισχυρισμό και, στην περίπτωση που δεν εκτελούνται από αυτόν, αν ο εμπορευόμενος έχει πρόσβαση σε πρωτογενείς πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία. Επιπλέον, εάν η διαδικασία δεν εκτελείται από τον έμπορο που διατυπώνει τον ισχυρισμό και εάν δεν υπάρχουν διαθέσιμες πρωτογενείς πληροφορίες, θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση δευτερογενών πληροφοριών,

ακόμη και για διαδικασίες που συμβάλλουν σημαντικά στις περιβαλλοντικές επιδόσεις του προϊόντος ή του εμπορευομένου. Σε κάθε περίπτωση, τόσο τα πρωτογενή όσο και τα δευτερογενή δεδομένα, δηλαδή ο μέσος όρος τους, θα πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό επίπεδο ποιότητας και ακρίβειας.

Κρίνεται σκόπιμο να αντιμετωπιστούν με πιο διαφανή τρόπο οι ισχυρισμοί που σχετίζονται με το κλίμα και βασίζονται σε αντισταθμίσεις. Ως εκ τούτου, η πρόταση απαιτεί, για τους ισχυρισμούς που σχετίζονται με το κλίμα, να αναφέρονται χωριστά από τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου τυχόν *αντισταθμίσεις* εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που χρησιμοποιούν οι εμπορευόμενοι, ως πρόσθετες περιβαλλοντικές πληροφορίες, πρακτική που συμπίπτει επίσης με την προσέγγιση που ακολουθείται από τις μεθόδους περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντος / περιβαλλοντικού αποτυπώματος οργανισμού. Επιπλέον, οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει επίσης να προσδιορίζουν αν οι εν λόγω αντισταθμίσεις σχετίζονται με μειώσεις ή απορροφήσεις εκπομπών και να διασφαλίζουν ότι οι αντισταθμίσεις στις οποίες βασίζονται είναι υψηλής ακεραιότητας και υπολογίζονται ορθά, ώστε να αντικατοπτρίζουν με συνέπεια και διαφάνεια τον αντίκτυπο στο κλίμα που αναφέρεται στον ισχυρισμό.

Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις εξαιρούνται από τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου, εκτός εάν επιθυμούν να λάβουν πιστοποιητικό συμμόρφωσης του περιβαλλοντικού ισχυρισμού, οπότε θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις εν λόγω απαιτήσεις.

Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση των απαιτήσεων τεκμηρίωσης για ορισμένα είδη ισχυρισμών. Οι εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις θα πρέπει καταρχήν να ακολουθούν τα αποτελέσματα της παρακολούθησης της εξέλιξης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών στην αγορά, ώστε να είναι δυνατή η ιεράρχηση των ισχυρισμών που είναι επιρρεπείς στην παραπλάνηση των καταναλωτών. Ωστόσο, για ορισμένα είδη ισχυρισμών μπορεί να είναι αναγκαίο να ενεργήσει η Επιτροπή πριν από αυτό.

6.3. Απαιτήσεις σχετικά με τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών

Οι διατάξεις του άρθρου 5 απαντούν στο πρόβλημα της έλλειψης αξιόπιστων πληροφοριών σχετικά με τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά του προϊόντος⁶¹ για τους εμπορευόμενους που διατυπώνουν έναν περιβαλλοντικό ισχυρισμό. Οι απαιτήσεις αυτές υποστηρίζουν επίσης τον στόχο της διασφάλισης ότι οι περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί διατυπώνονται για προϊόντα ή εμπορευόμενους που προσφέρουν περιβαλλοντικά οφέλη σε σύγκριση με την κοινή πρακτική.

Συγκεκριμένα, η πρόταση ορίζει ότι, όταν κοινοποιούνται, όλες οι απαιτήσεις:

- καλύπτουν μόνο τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, πτυχές ή επιδόσεις που αξιολογούνται σύμφωνα με τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης που ορίζονται στην παρούσα πρόταση και χαρακτηρίζονται ως σημαντικές για το αντίστοιχο προϊόν ή έμπορο·
- κατά περίπτωση για τον ισχυρισμό που διατυπώνεται, περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι καταναλωτές μπορούν να χρησιμοποιούν κατάλληλα το προϊόν για τη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων·

⁶¹

SWD(2022) 85 final, σ. 50: «Όσον αφορά το επιμέρους πρόβλημα 1.1 (έλλειψη αξιόπιστων πληροφοριών σχετικά με τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά του προϊόντος στο σημείο πώλησης), όλες οι επιλογές απορρίφθηκαν σε πρώιμο στάδιο, καθώς δεν κατέστη δυνατό να αποδειχθεί η προστιθέμενη αξία τους, και τα μέτρα που ελήφθησαν στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας για τους οικολογικούς ισχυρισμούς και της πρωτοβουλίας για τα βιώσιμα προϊόντα αναμένεται να μειώσουν σημαντικά αυτό το επιμέρους πρόβλημα.»

- συνοδεύονται από πληροφορίες σχετικά με την τεκμηρίωση (συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με το προϊόν ή τις δραστηριότητες του εμπορευομένου· των πτυχών, των επιπτώσεων ή των επιδόσεων που καλύπτονται από τον ισχυρισμό· άλλων αναγνωρισμένων διεθνών προτύπων, κατά περίπτωση· των υποκείμενων μελετών και υπολογισμών· του τρόπου με τον οποίο επιτυγχάνονται οι βελτιώσεις που αποτελούν αντικείμενο του ισχυρισμού· του πιστοποιητικού συμμόρφωσης και των συντεταγμένων του ελεγκτή).

Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις εξαιρούνται από τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου όσον αφορά την παροχή πληροφοριών σχετικά με την τεκμηρίωση, εκτός εάν επιθυμούν να λάβουν πιστοποιητικό συμμόρφωσης του περιβαλλοντικού ισχυρισμού, οπότε θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις εν λόγω απαιτήσεις.

Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση των απαιτήσεων σχετικά με τη γνωστοποίηση για ορισμένα είδη ισχυρισμών σε περίπτωση που αυτό είναι αναγκαίο για τη συμπλήρωση των συμπληρωματικών κανόνων τεκμηρίωσης που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 3. Επιπλέον, το άρθρο 6 ορίζει ότι οι συγκριτικοί ισχυρισμοί σχετικά με τη βελτίωση μιας περιβαλλοντικής επίπτωσης ενός προϊόντος σε σύγκριση με άλλο προϊόν του ίδιου εμπορευομένου, ή με προϊόν που ο εμπορευόμενος δεν πωλεί πλέον στους καταναλωτές, βασίζονται σε στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η βελτίωση είναι σημαντική και επιτυγχάνεται κατά την τελευταία πενταετία.

6.4. Διατάξεις σχετικά με τα περιβαλλοντικά σήματα και τα συστήματα επισήμανσης

Οι απαιτήσεις αυτές θα πρέπει να θεωρούνται συμπληρωματικές προς τις απαιτήσεις σχετικά με την αναγραφή σήματος βιωσιμότητας που καθορίζονται στην πρόταση σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση και στις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές⁶².

Εκτός από τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης και γνωστοποίησης που ισχύουν για όλα τα είδη ισχυρισμών, η παρούσα πρόταση βασίζεται στις απαιτήσεις της πρότασης για την ενδυνάμωση των καταναλωτών⁶³ που απαγορεύουν τα σήματα που βασίζονται σε αυτοπιστοποίηση⁶⁴, και παρέχει πρόσθετες διασφαλίσεις για τη βελτίωση της ποιότητας των συστημάτων οικολογικής σήμανσης, επιβάλλοντας την εφαρμογή των ακόλουθων απαιτήσεων διαφάνειας και αξιοπιστίας (σύμφωνα με την επιλογή πολιτικής από την εκτίμηση επιπτώσεων).

Το άρθρο 7 διασφαλίζει ότι τα σήματα πληρούν τις απαιτήσεις που καθορίζονται ήδη σε προηγούμενα άρθρα και ότι τα σήματα υπόκεινται σε επαλήθευση σύμφωνα με το άρθρο 11.

Ο πολλαπλασιασμός των περιβαλλοντικών σημάτων και η επακόλουθη σύγχυση των καταναλωτών, ο κατακερματισμός της αγοράς και η αυξημένη επιβάρυνση από τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις στα διάφορα κράτη μέλη απαιτούν τη λήψη φιλόδοξων μέτρων προς όφελος τόσο των καταναλωτών όσο και των επιχειρήσεων. Συνεπώς, κατά τη

⁶² Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία και την εφαρμογή της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (ΕΕ C 526 της 29.12.2021, σ. 1).

⁶³ Παράρτημα της πρότασης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση των οδηγιών 2005/29/EK και 2011/83/ΕΕ όσον αφορά την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση μέσω καλύτερης προστασίας από αθέμιτες πρακτικές και καλύτερης ενημέρωσης [COM(2022) 143 final].

⁶⁴ δηλαδή που δεν βασίζονται σε σύστημα πιστοποίησης ή δεν έχουν θεσπιστεί από δημόσιες αρχές.

διάρκεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων κρίθηκε σκόπιμο η πρόταση σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς να προβλέπει πρόσθετες διατάξεις για τη στόχευση του πολλαπλασιασμού των σημάτων, πέραν εκείνων που αξιολογούνται στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση και την πρόταση για την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση, και ιδίως την απαγόρευση των σημάτων που παρουσιάζουν αξιολόγηση ή βαθμολογία βάσει συγκεντρωτικού δείκτη που αντιπροσωπεύει σωρευτικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, εκτός εάν αυτές καθορίζονται σε επίπεδο ΕΕ.

Στο άρθρο 8 παρέχονται περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τις απαιτήσεις για τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης. Οι απαιτήσεις αυτές είναι σχετικά παρόμοιες με τα κριτήρια διακυβέρνησης ορισμένων δεόντως γνωστών και έγκριτων δημόσιων και ιδιωτικών συστημάτων επισήμανσης της βιωσιμότητας, και περιλαμβάνουν τα εξής:

- απαιτήσεις σχετικά με τη διαφάνεια και την προσβασιμότητα των πληροφοριών σχετικά με την ιδιοκτησία, το όργανο λήψης αποφάσεων και τους στόχους,
- τα κριτήρια στα οποία βασίζεται η απονομή των σημάτων αναπτύσσονται από εμπειρογνώμονες και εξετάζονται από τα ενδιαφερόμενα μέρη·
- την ύπαρξη μηχανισμού υποβολής καταγγελιών και επίλυσης διαφορών·
- διαδικασίες για την αντιμετώπιση της μη συμμόρφωσης και δυνατότητα ανάκλησης ή αναστολής της επισήμανσης σε περίπτωση συνεχιζόμενης και κατάφωρης μη συμμόρφωσης.

Για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται ανωτέρω σχετικά με τον πολλαπλασιασμό των περιβαλλοντικών σημάτων και τη συνακόλουθη σύγχυση των καταναλωτών, το άρθρο 8 εισάγει επίσης πρόσθετες διατάξεις για τη στόχευση του πολλαπλασιασμού των συστημάτων επισήμανσης, ιδίως:

- απαγόρευση της θέσπισης νέων εθνικών ή περιφερειακών καθεστώτων δημόσιας ιδιοκτησίας·
- διαδικασία επικύρωσης για νέα συστήματα που θεσπίζονται από ιδιωτικούς φορείς από την ΕΕ και τρίτες χώρες, τα οποία θα πρέπει να αξιολογούνται από τις εθνικές αρχές και να επικυρώνονται μόνον εάν αποδεικνύουν προστιθέμενη αξία όσον αφορά την περιβαλλοντική τους φιλοδοξία, την κάλυψη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ομάδας κατηγορίας προϊόντων ή τομέα που προσφέρουν και την ικανότητά τους να στηρίζουν την πράσινη μετάβαση των ΜΜΕ σε σύγκριση με τα υφιστάμενα ενωσιακά, εθνικά ή περιφερειακά συστήματα.

Τα νέα δημόσια συστήματα τρίτων χωρών που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στην αγορά της Ένωσης πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας πρότασης και υπόκεινται σε προηγούμενη κοινοποίηση και έγκριση από την Επιτροπή, ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα συστήματα αυτά παρέχουν προστιθέμενη αξία όσον αφορά την περιβαλλοντική φιλοδοξία, την κάλυψη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, τις ομάδες προϊόντων ή τους τομείς.

Το άρθρο 9 καθορίζει τις απαιτήσεις για την επανεξέταση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών από τους εμπορευόμενους.

6.5. Εκ των προτέρων επαλήθευση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών και των συστημάτων επισήμανσης

Το άρθρο 10 περιγράφει λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο η τεκμηρίωση και η γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών και σημάτων θα πρέπει να επαληθεύονται και να πιστοποιούνται από 3ο μέρος, ώστε να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της οδηγίας πριν από τη χρήση του ισχυρισμού σε εμπορική ανακοίνωση. Ένας επίσημα διαπιστευμένος

φορέας (στο εξής: ελεγκτής) θα διενεργεί την εν λόγω εκ των προτέρων επαλήθευση των ισχυρισμών που υποβάλλονται από την εταιρεία που επιθυμεί να τους χρησιμοποιήσει. Το μέτρο αυτό θα διασφαλίσει ότι κάθε ισχυρισμός στον οποίο θα εκτεθεί ο καταναλωτής έχει επαληθευτεί ότι είναι αξιόπιστος και φερέγγυος. Η πρόταση ορίζει επίσης λεπτομερείς απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν οι «ελεγκτές» προκειμένου να είναι διαπιστευμένοι από τα κράτη μέλη.

Μόλις ο «ελεγκτής» διενεργήσει την επαλήθευση του υποβληθέντος ισχυρισμού, θα αποφασίσει να εκδώσει (ή όχι) *πιστοποιητικό συμμόρφωσης*. Το πιστοποιητικό αυτό θα αναγνωρίζεται σε ολόκληρη την ΕΕ, θα κοινοποιείται μεταξύ των κρατών μελών μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά⁶⁵ και θα επιτρέπει στις εταιρείες να χρησιμοποιούν τον ισχυρισμό σε εμπορική ανακοίνωση προς τους καταναλωτές σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά. Το πιστοποιητικό συμμόρφωσης των ισχυρισμών θα παρέχει στις επιχειρήσεις τη βεβαιότητα ότι ο πιστοποιημένος ισχυρισμός τους δεν θα αμφισβητηθεί από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους. Η διαδικασία αυτή θα ισχύει επίσης για την επαλήθευση των συστημάτων επισήμανσης όσον αφορά τη συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις περί διακυβέρνησης. Η Επιτροπή θα εξουσιοδοτηθεί να εκδώσει εκτελεστική πράξη για τον καθορισμό του μορφότυπου του πιστοποιητικού συμμόρφωσης των ισχυρισμών.

Το άρθρο 11 ορίζει ότι ο «ελεγκτής» πρέπει να είναι επίσημα διαπιστευμένος⁶⁶ ανεξάρτητος φορέας, χωρίς συγκρούσεις συμφερόντων, ώστε να εξασφαλίζεται ανεξαρτησία της κρίσης, και να διαθέτει τον υψηλότερο βαθμό επαγγελματικής ακεραιότητας. Πρέπει να διαθέτουν την απαιτούμενη εμπειρογνώσια, εξοπλισμό και υποδομή για τη διενέργεια των επαληθεύσεων, καθώς και επαρκές κατάλληλο προσωπικό που τηρεί το επαγγελματικό απόρρητο.

6.6. Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις

Δεδομένου του πλαισίου των προγραμμάτων από τα οποία μπορούν να επωφεληθούν οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, το άρθρο 12 διασφαλίζει ότι οι πρωτοβουλίες αυτές λαμβάνονται υπόψη και λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για να τις βοηθήσουν, συμπεριλαμβανομένων της χρηματοδοτικής στήριξης, της πρόσβασης σε χρηματοδότηση, της εξειδικευμένης διαχείρισης και της κατάρτισης του προσωπικού, καθώς και της οργανωτικής και τεχνικής βοήθειας.

6.7. Επιβολή των διατάξεων

Το άρθρο 13 προβλέπει ότι κάθε κράτος μέλος θα ορίσει μία ή περισσότερες κατάλληλες αρμόδιες αρχές ως υπεύθυνες για την επιβολή των διατάξεων που προβλέπονται στην πρόταση. Δεδομένου ότι οι μηχανισμοί προστασίας των καταναλωτών διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών, κρίνεται πιο χρήσιμο να τους επιτραπεί να ορίσουν την πλέον αποτελεσματική αρμόδια αρχή για τη διενέργεια της επιβολής, συμπεριλαμβανομένων των επιθεωρήσεων, των κυρώσεων και των δικαστικών διώξεων. Με τον τρόπο αυτό, η πρόταση παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επιλέξουν τους υφιστάμενους μηχανισμούς βάσει του δικαίου για την προστασία των καταναλωτών.

Εάν έχουν οριστεί περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές στην επικράτειά τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποσαφηνίσουν τα καθήκοντα κάθε αρμόδιας αρχής και να θεσπίσουν

⁶⁵ Θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά και την κατάργηση της απόφασης 2008/49/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 1).

⁶⁶ Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 30).

τους κατάλληλους μηχανισμούς επικοινωνίας και συντονισμού, και πάλι με στόχο την αποτελεσματικότητα.

Το άρθρο 14 οριοθετεί τις εξουσίες των αρμόδιων αρχών να διερευνούν και να επιβάλλουν τις απαιτήσεις. Οι εξουσίες αυτές περιλαμβάνουν την εξουσία πρόσβασης σε σχετικές πληροφορίες που αφορούν μια παράβαση, την εξουσία απαίτησης της πρόσβασης σε σχετικές πληροφορίες για να διαπιστωθεί αν έχει διαπραχθεί παράβαση, την εξουσία έναρξης ερευνών ή διαδικασιών, την εξουσία απαίτησης από τους εμπορευόμενους να λαμβάνουν διορθωτικά μέτρα και να λαμβάνουν μέτρα για τον τερματισμό της παράβασης, την εξουσία έκδοσης ασφαλιστικών μέτρων, κατά περίπτωση, και την εξουσία επιβολής κυρώσεων.

Το άρθρο 15 ορίζει ότι στις αρμόδιες αρχές ανατίθεται επίσης η ευθύνη για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με την πρόταση στην εσωτερική αγορά. Οι αρμόδιες αρχές αναμένεται να διενεργούν τακτικούς ελέγχους των ισχυρισμών και των συστημάτων επισήμανσης (βάσει δημόσια διαθέσιμων εκθέσεων), καθώς και να αξιολογούν τους ισχυρισμούς και τα συστήματα επισήμανσης που παρουσιάζουν κίνδυνο παράβασης. Το άρθρο 16 περιγράφει λεπτομερώς τους μηχανισμούς χειρισμού καταγγελιών και τις απαιτήσεις για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Όσον αφορά την αντιμετώπιση των παραβάσεων, το άρθρο 17 ορίζει μια σειρά υποχρεώσεων που πρέπει να τηρούν τα κράτη μέλη κατά τον καθορισμό του οικείου καθεστώτος κυρώσεων. Η κύρωση πρέπει να εξαρτάται από τη φύση, τη σοβαρότητα, την έκταση και τη διάρκεια της παράβασης, τον χαρακτήρα της (δηλαδή εκ προθέσεως ή εξ αμελείας), την οικονομική ισχύ του υπεύθυνου μέρους, τα οικονομικά οφέλη που απορρέουν από την παράβαση, καθώς και τυχόν προηγούμενες παραβάσεις ή άλλους επιβαρυντικούς παράγοντες. Εξετάζονται επίσης οι κυρώσεις που έχουν ήδη επιβληθεί σε άλλα κράτη μέλη για την ίδια παράβαση.

Το άρθρο 18 καθορίζει την άσκηση της εξουσιοδότησης. Η διαδικασία επιτροπής καθορίζεται στο άρθρο 19.

Το άρθρο 20 καθορίζει τις απαιτήσεις παρακολούθησης, οι οποίες πρέπει να βασίζονται σε επισκόπηση των εσφαλμένων περιβαλλοντικών ισχυρισμών και σημμάτων που παρέχουν τα κράτη μέλη. Ο ΕΟΠ δημοσιεύει σε εξαμηνιαία βάση έκθεση στην οποία αξιολογείται η εξέλιξη των περιβαλλοντικών ισχυρισμών σε κάθε κράτος μέλος και στην Ένωση συνολικά. Στις διατάξεις προβλέπεται επίσης αξιολόγηση της οδηγίας.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών (οδηγία για τους οικολογικούς ισχυρισμούς)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο ισχυρισμός περί «οικολογικού» και βιώσιμου χαρακτήρα έχει καταστεί παράγοντας ανταγωνιστικότητας, καθώς τα οικολογικά προϊόντα καταγράφουν μεγαλύτερη ανάπτυξη απ' ό,τι τα τυποποιημένα προϊόντα. Εάν τα αγαθά και οι υπηρεσίες που προσφέρονται και αγοράζονται στην εσωτερική αγορά δεν είναι τόσο φιλικά προς το περιβάλλον όσο παρουσιάζονται, αυτό θα παραπλανήσει τους καταναλωτές, θα παρεμποδίσει την πράσινη μετάβαση και θα αποτρέψει τη μείωση των αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Το δυναμικό των πράσινων αγορών δεν έχει αξιοποιηθεί πλήρως. Η επιβολή διαφορετικών απαιτήσεων από την εθνική νομοθεσία ή τις ιδιωτικές πρωτοβουλίες που ρυθμίζουν τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς δημιουργεί επιβάρυνση για τις εταιρείες κατά το διασυνοριακό εμπόριο, καθώς πρέπει να συμμορφωθούν με διαφορετικές απαιτήσεις σε κάθε κράτος μέλος. Αυτό επηρεάζει την ικανότητά τους να δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά και να επωφελούνται από αυτήν. Ταυτόχρονα, οι συμμετέχοντες στην αγορά δυσκολεύονται να εντοπίσουν αξιόπιστους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και να λάβουν βέλτιστες αποφάσεις αγοράς στην εσωτερική αγορά. Με τον πολλαπλασιασμό των διαφορετικών σημάτων και μεθόδων υπολογισμού στην αγορά, είναι δύσκολο για τους καταναλωτές, τις επιχειρήσεις, τους επενδυτές και τα ενδιαφερόμενα μέρη να διαπιστώσουν αν οι ισχυρισμοί είναι αξιόπιστοι.
- (2) Εάν οι περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί δεν είναι αξιόπιστοι, συγκρίσιμοι και επαληθεύσιμοι, οι καταναλωτές και άλλοι παράγοντες της αγοράς δεν μπορούν να αξιοποιήσουν πλήρως τις αγοραστικές αποφάσεις τους για να ανταμείψουν τις καλύτερες περιβαλλοντικές επιδόσεις. Ομοίως, η έλλειψη αξιόπιστων, συγκρίσιμων και επαληθεύσιμων πληροφοριών εμποδίζει την παροχή κινήτρων για τη

¹ ΕΕ C της , σ .

βελτιστοποίηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων, η οποία κατά κανόνα συμβαδίζει με τη βελτίωση της αποδοτικότητας και την εξοικονόμηση κόστους και για τις εταιρείες κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού. Οι συνέπειες αυτές επιδεινώνονται από την έλλειψη κοινής αναφοράς σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά και τη συνακόλουθη σύγχυση.

- (3) Για τους χρήστες των περιβαλλοντικών πληροφοριών (καταναλωτές, επιχειρήσεις, επενδυτές, δημόσιες διοικήσεις, ΜΚΟ) που περιλαμβάνονται στους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς, η έλλειψη αξιοπιστίας, συγκρισιμότητας και επαληθευσιμότητας οδηγεί σε ζήτημα εμπιστοσύνης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες και σύγχυσης κατά την ερμηνεία ετερογενών, αντιφατικών μηνυμάτων. Αυτό είναι επιζήμιο για τους καταναλωτές και άλλους παράγοντες της αγοράς, καθώς ενδέχεται να επιλέξουν ένα προϊόν ή μια επιχειρηματική συναλλαγή έναντι άλλων εναλλακτικών λύσεων με βάση παραπλανητικές πληροφορίες.
- (4) Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να εναρμονιστεί περαιτέρω η ρύθμιση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Η εναρμόνιση αυτή θα ενισχύσει την αγορά για πιο βιώσιμα προϊόντα και εμπορευόμενους αποφεύγοντας τον κατακερματισμό της αγοράς λόγω των διαφορετικών εθνικών προσεγγίσεων. Θα καθορίσει επίσης ένα σημείο αναφοράς που μπορεί να οδηγήσει την παγκόσμια μετάβαση σε μια δίκαιη, κλιματικά ουδέτερη, αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων και κυκλική οικονομία².
- (5) Οι λεπτομερείς ενωσιακοί κανόνες για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, οι οποίοι ισχύουν για τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην αγορά της Ένωσης στον τομέα της επικοινωνίας από τις επιχειρήσεις προς τους καταναλωτές, θα συμβάλουν στην πράσινη μετάβαση προς μια κυκλική, κλιματικά ουδέτερη και καθαρή οικονομία στην Ένωση παρέχοντας στους καταναλωτές τη δυνατότητα να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις αγοράς, και θα συμβάλουν στη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού για τους φορείς της αγοράς που διατυπώνουν τέτοιους ισχυρισμούς.
- (6) Ένα κανονιστικό πλαίσιο για τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς είναι μία από τις δράσεις που προτείνει η Επιτροπή για την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας³, η οποία αναγνωρίζει ότι οι αξιόπιστες, συγκρίσιμες και επαληθεύσιμες πληροφορίες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην παροχή στους αγοραστές της δυνατότητας να λαμβάνουν πιο βιώσιμες αποφάσεις, και μειώνει τον κίνδυνο «προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας», και περιλαμβάνει δεσμεύσεις για την ενίσχυση των κανονιστικών και μη κανονιστικών προσπαθειών για την αντιμετώπιση των ψευδών περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Μαζί με άλλα εφαρμοστέα ενωσιακά κανονιστικά πλαίσια, συμπεριλαμβανομένης της πρότασης οδηγίας για την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση⁴, για την τροποποίηση της

² Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Ένα νέο σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία για μια πιο καθαρή και πιο ανταγωνιστική Ευρώπη» [COM(2020) 98 final].

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία» [COM(2019) 640 final].

⁴ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση των οδηγιών 2005/29/EK και 2011/83/ΕΕ όσον αφορά την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση μέσω καλύτερης προστασίας από αθέμιτες πρακτικές και καλύτερης ενημέρωσης [COM(2022) 143 final].

οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵ την οποία η παρούσα πρόταση αποσκοπεί να συμπληρώσει, θεσπίζουν ένα σαφές καθεστώς για τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών σημμάτων.

- (7) Η παρούσα οδηγία αποτελεί μέρος ενός συνόλου αλληλένδετων πρωτοβουλιών για τη θέσπιση ισχυρού και συνεκτικού πλαισίου πολιτικής για τα προϊόντα, το οποίο θα καταστήσει συνήθη πρακτική, και όχι την εξαίρεση, τα περιβαλλοντικά βιώσιμα προϊόντα και επιχειρηματικά μοντέλα και για τον μετασχηματισμό των καταναλωτικών προτύπων, ώστε εξ αρχής να μην παράγονται απόβλητα. Η οδηγία συμπληρώνεται, μεταξύ άλλων, από παρεμβάσεις σχετικά με τον κυκλικό σχεδιασμό των προϊόντων, την προώθηση νέων επιχειρηματικών μοντέλων και τον καθορισμό ελάχιστων απαιτήσεων για την πρόληψη της διάθεσης στην αγορά της ΕΕ επιβλαβών για το περιβάλλον προϊόντων μέσω της πρότασης κανονισμού για τον οικολογικό σχεδιασμό όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα⁶.
- (8) Οι ειδικές ανάγκες των επιμέρους οικονομικών τομέων θα πρέπει να αναγνωριστούν και, ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται σε προαιρετικούς ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και συστήματα περιβαλλοντικής επισημάνσεως που δεν ρυθμίζονται από καμία άλλη πράξη της Ένωσης όσον αφορά την τεκμηρίωση ή τη γνωστοποίηση ή την επαλήθευσή τους. Συνεπώς, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς για τους οποίους η νομοθεσία της Ένωσης θεσπίζει ειδικούς κανόνες, μεταξύ άλλων σχετικά με τα μεθοδολογικά πλαίσια, την αξιολόγηση ή τους λογιστικούς κανόνες που σχετίζονται με τη μέτρηση και τον υπολογισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων των προϊόντων ή των εμπορευομένων, ή την παροχή υποχρεωτικών και μη υποχρεωτικών πληροφοριών στους καταναλωτές σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των προϊόντων και των εμπορών ή πληροφοριών βιωσιμότητας που περιλαμβάνουν μηνύματα ή παρουσιάσεις που μπορεί να είναι είτε υποχρεωτικές είτε προαιρετικές σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης.
- (9) Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, της στρατηγικής «Από το αγρόκτημα στο πιάτο» και της στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα, και σύμφωνα με τον στόχο περί επίτευξης βιολογικής γεωργίας στο 25 % της γεωργικής γης της ΕΕ έως το 2030 και για σημαντική αύξηση της βιολογικής υδατοκαλλιέργειας και με το σχέδιο δράσης για την ανάπτυξη της βιολογικής παραγωγής [COM(2021) 141], η βιολογική γεωργία και η βιολογική παραγωγή πρέπει να αναπτυχθούν περαιτέρω. Όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε περιβαλλοντικούς

⁵ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές) (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

⁶ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα και για την κατάργηση της οδηγίας 2009/125/EK [COM(2022) 132 final].

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τη βιολογική παραγωγή και την επισημάνση των βιολογικών προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 150 της 14.6.2018, σ. 1).

ισχυρισμούς για βιολογικά πιστοποιημένα προϊόντα που τεκμηριώνονται βάσει του εν λόγω κανονισμού, οι οποίοι σχετίζονται, για παράδειγμα, με τη χρήση φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων και αντιμικροβιακών ή, για παράδειγμα, με τις θετικές επιπτώσεις της βιολογικής γεωργίας στη βιοποικιλότητα, το έδαφος ή τα ύδατα⁸. Έχει επίσης θετικό αντίκτυπο στη βιοποικιλότητα, δημιουργεί θέσεις εργασίας και προσελκύει νέους γεωργούς. Οι καταναλωτές αναγνωρίζουν την αξία της. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/848, οι όροι «βιολογικό προϊόν» και «οικολογικό προϊόν» και τα παράγωγά τους, είτε μόνοι τους είτε συνδυαστικά, πρέπει να χρησιμοποιούνται στην Ένωση μόνο για προϊόντα, τα συστατικά τους ή τις πρώτες ύλες ζωοτροφών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, εφόσον έχουν παραχθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/848. Για παράδειγμα, για να χαρακτηριστεί το βαμβάκι «οικολογικό», πρέπει να πιστοποιηθεί ως βιολογικό, δεδομένου ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/848. Αντιθέτως, εάν το απορρυπαντικό πλυντηρίων πιάτων χαρακτηρίζεται «οικολογικό», αυτό δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/848, αλλά ρυθμίζεται από τις διατάξεις της οδηγίας 2005/29/ΕΚ.

- (10) Επιπλέον, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις πληροφορίες βιωσιμότητας που περιλαμβάνουν μηνύματα ή απεικονίσεις που μπορεί να είναι είτε υποχρεωτικά/-ές είτε προαιρετικά/-ές σύμφωνα με τους ενωσιακούς ή εθνικούς κανόνες για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, όπως τους κανόνες που αφορούν τις τραπεζικές, πιστωτικές, ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές υπηρεσίες, τις επαγγελματικές ή ατομικές συντάξεις, τις κινητές αξίες, τα επενδυτικά κεφάλαια, τις επιχειρήσεις επενδύσεων, τις πληρωμές, τη διαχείριση χαρτοφυλακίου και τις επενδυτικές συμβουλές, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2013/36⁹ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και τις δραστηριότητες διακανονισμού και εκκαθάρισης και τις υπηρεσίες παροχής συμβουλών, διαμεσολάβησης και άλλες επικουρικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των προτύπων ή των συστημάτων πιστοποίησης που σχετίζονται με τις εν λόγω χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.
- (11) Επιπλέον, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που υποβάλλονται από επιχειρήσεις οι οποίες εφαρμόζουν ευρωπαϊκά πρότυπα υποβολής εκθέσεων βιωσιμότητας σε υποχρεωτική ή εθελοντική βάση σύμφωνα με την οδηγία 2013/34/ΕΕ¹⁰ και στις πληροφορίες βιωσιμότητας που υποβάλλονται σε εθελοντική βάση από τις επιχειρήσεις που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, 2 ή 3 της παρούσας οδηγίας, όταν οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται σύμφωνα με τα πρότυπα που αναφέρονται στο άρθρο 29β ή 29γ της οδηγίας 2013/34/ΕΕ ή σύμφωνα με άλλα διεθνή, ευρωπαϊκά ή εθνικά πρότυπα ή κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή εκθέσεων βιωσιμότητας.

⁸ https://agriculture.ec.europa.eu/system/files/2023-01/agri-market-brief-20-organic-farming-eu_en_1.pdf

⁹ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

¹⁰ Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19).

- (12) Οι προσφορές για την αγορά αγαθών ή τη λήψη υπηρεσιών που εξαρτώνται από την εκπλήρωση των περιβαλλοντικών κριτηρίων που καθορίζονται από τον πωλητή ή τον πάροχο υπηρεσιών ή οι προσφορές στις οποίες οι καταναλωτές λαμβάνουν ευνοϊκότερους συμβατικούς όρους ή τιμές εφόσον πληρούν τα εν λόγω κριτήρια, για παράδειγμα τα λεγόμενα πράσινα δάνεια, οι ασφάλειες οικολογικών κατοικιών ή τα προϊόντα χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών με παρόμοιες ανταμοιβές για περιβαλλοντικές δράσεις ή συμπεριφορές δεν θα πρέπει να υπόκεινται στους κανόνες της παρούσας οδηγίας.
- (13) Σε περίπτωση που η μελλοντική νομοθεσία της Ένωσης θεσπίζει κανόνες σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς, τα περιβαλλοντικά σήματα, ή σχετικά με την αξιολόγηση ή τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων ορισμένων προϊόντων ή εμπορευμένων σε συγκεκριμένους τομείς, για παράδειγμα την εξαγγελθείσα πρωτοβουλία «*Count Emissions EU*», την επικείμενη πρόταση της Επιτροπής σχετικά με νομοθετικό πλαίσιο για ένα βιώσιμο σύστημα τροφίμων της Ένωσης, τον κανονισμό για τον οικολογικό σχεδιασμό όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα¹¹ ή τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1007/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹², οι εν λόγω κανόνες θα πρέπει να εφαρμόζονται στους εν λόγω ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς αντί των κανόνων που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (14) Η πρόταση οδηγίας σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση, η οποία τροποποιεί την οδηγία 2005/29/EK, καθορίζει ορισμένες ειδικές απαιτήσεις σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και απαγορεύει τους γενικούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που δεν βασίζονται σε αναγνωρισμένες εξαιρετικές περιβαλλοντικές επιδόσεις που σχετίζονται με τον ισχυρισμό. Παραδείγματα τέτοιων γενικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών είναι οι ισχυρισμοί «οικολογικά φιλικό», «οικολογικό», «πράσινο», «φιλικό προς τη φύση» και «περιβαλλοντικά ορθό». Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμπληρώνει τις απαιτήσεις που ορίζονται στην εν λόγω πρόταση καλύπτοντας συγκεκριμένες πτυχές και απαιτήσεις για τους ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς όσον αφορά την τεκμηρίωση, τη γνωστοποίηση και την επαλήθευσή τους. Οι απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζονται σε συγκεκριμένες πτυχές των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών και θα υπερισχύουν των απαιτήσεων που ορίζονται στην οδηγία 2005/29/EK όσον αφορά τις εν λόγω πτυχές σε περίπτωση σύγκρουσης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας.
- (15) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι παρέχονται στους καταναλωτές αξιόπιστες, συγκρίσιμες και επαληθεύσιμες πληροφορίες που τους επιτρέπουν να λαμβάνουν πιο βιώσιμες από περιβαλλοντική άποψη αποφάσεις και να μειώνουν τον κίνδυνο «προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας», είναι αναγκαίο να θεσπιστούν απαιτήσεις για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Η τεκμηρίωση αυτή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη διεθνώς αναγνωρισμένες επιστημονικές προσεγγίσεις για τον προσδιορισμό και τη μέτρηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των

¹¹ COM(2022) 132 final.

¹² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1007/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, για τις ονομασίες των υφανσίμων ινών και τη συναφή επισήμανση και τη σήμανση της σύνθεσης των ινών των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 73/44/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 96/73/ΕΚ και 2008/121/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 272 της 18.10.2011, σ. 1).

περιβαλλοντικών πτυχών και των περιβαλλοντικών επιδόσεων των προϊόντων ή των εμπορευομένων, και θα πρέπει να οδηγεί σε αξιόπιστες, διαφανείς, συγκρίσιμες και επαληθεύσιμες πληροφορίες για τον καταναλωτή.

- (16) Η αξιολόγηση που πραγματοποιείται για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον κύκλο ζωής του προϊόντος ή των συνολικών δραστηριοτήτων του εμπορευομένου και δεν θα πρέπει να παραλείπει τυχόν σχετικές περιβαλλοντικές πτυχές ή περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Τα οφέλη που αναφέρονται στον ισχυρισμό δεν θα πρέπει να οδηγούν σε αδικαιολόγητη μεταφορά αρνητικών επιπτώσεων σε άλλα στάδια του κύκλου ζωής ενός προϊόντος ή ενός εμπορευομένου ή στη δημιουργία ή την αύξηση άλλων αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων.
- (17) Η αξιολόγηση που τεκμηριώνει τον ρητό περιβαλλοντικό ισχυρισμό θα πρέπει να καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και των περιβαλλοντικών πτυχών για το προϊόν ή τον έμπορο που συμβάλλουν από κοινού σημαντικά στις συνολικές περιβαλλοντικές επιδόσεις του προϊόντος ή του εμπορευομένου (στο εξής: «σχετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις» και «σχετικές περιβαλλοντικές πτυχές»). Ενδείξεις για τη συνάφεια των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και των περιβαλλοντικών πτυχών μπορούν να προκύψουν από εκτιμήσεις που λαμβάνουν υπόψη τον κύκλο ζωής, μεταξύ άλλων από μελέτες που βασίζονται σε μεθόδους περιβαλλοντικού αποτυπώματος (EF), υπό την προϋπόθεση ότι είναι πλήρεις σχετικά με τις επιπτώσεις που σχετίζονται με την κατηγορία προϊόντων και δεν παραλείπουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Για παράδειγμα, στη σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τη χρήση των μεθόδων περιβαλλοντικού αποτυπώματος¹³, οι πλέον συναφείς κατηγορίες επιπτώσεων που προσδιορίζονται θα πρέπει να συμβάλλουν συνολικά τουλάχιστον στο 80 % της ενιαίας συνολικής βαθμολογίας. Οι εν λόγω ενδείξεις για τη συνάφεια των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή των περιβαλλοντικών πτυχών μπορούν επίσης να προκύπτουν από τα κριτήρια που καθορίζονται σε διάφορα οικολογικά σήματα τύπου I, όπως για παράδειγμα το οικολογικό σήμα της ΕΕ, ή στα κριτήρια της Ένωσης για τις πράσινες δημόσιες συμβάσεις, από τις απαιτήσεις που ορίζονται στον κανονισμό για την ταξινόμηση¹⁴, από ειδικούς κανόνες ανά προϊόν που εκδίδονται δυνάμει του κανονισμού .../.... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα¹⁵ ή από άλλους σχετικούς ενωσιακούς κανόνες.
- (18) Σύμφωνα με την οδηγία 2005/29/EK, όπως τροποποιήθηκε με την πρόταση οδηγίας σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση, ο εμπορευόμενος δεν θα πρέπει να παρουσιάζει απαιτήσεις που επιβάλλονται από τον νόμο σε προϊόντα εντός μιας δεδομένης κατηγορίας προϊόντων ως ειδικό χαρακτηριστικό της προσφοράς του εμπορευομένου ή να διαφημίζει οφέλη για τους καταναλωτές που θεωρούνται κοινή πρακτική στη σχετική αγορά. Ως εκ τούτου, οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών

¹³ Σύσταση (ΕΕ) 2021/2279 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2021, σχετικά με τη χρήση των μεθόδων περιβαλλοντικού αποτυπώματος για τη μέτρηση και τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων κατά τον κύκλο ζωής των προϊόντων και των οργανισμών (ΕΕ L 471 της 30.12.2021, σ. 1).

¹⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).

¹⁵ [...]

ισχυρισμών θα πρέπει να καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος ή του εμπορευομένου σε σύγκριση με την κοινή πρακτική για τα προϊόντα της αντίστοιχης ομάδας προϊόντων, όπως τα τρόφιμα, ή στον αντίστοιχο τομέα. Αυτό είναι απαραίτητο για να υποστηριχθεί η αξιολόγηση του αν οι ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί μπορούν να διατυπωθούν για ένα συγκεκριμένο προϊόν ή εμπορευόμενο σύμφωνα με τη λειτουργία ενός περιβαλλοντικού ισχυρισμού, δηλαδή για να αποδειχθεί ότι ένα προϊόν ή ένας εμπορευόμενος έχει θετικές επιπτώσεις ή καμία επίπτωση στο περιβάλλον ή ότι ένα προϊόν ή ένας εμπορευόμενος είναι λιγότερο επιβλαβές/-ής για το περιβάλλον από άλλα προϊόντα ή εμπορευόμενους. Η κοινή πρακτική θα μπορούσε να είναι ισοδύναμη με τις ελάχιστες νομικές απαιτήσεις που ισχύουν για τη συγκεκριμένη περιβαλλοντική πτυχή ή περιβαλλοντικές επιδόσεις, για παράδειγμα όσον αφορά τη σύνθεση του προϊόντος, το υποχρεωτικό ανακυκλωμένο περιεχόμενο ή την επεξεργασία στο τέλος του κύκλου ζωής του. Ωστόσο, σε περίπτωση που η πλειονότητα των προϊόντων της ομάδας προϊόντων ή η πλειονότητα των εμπορευομένων του τομέα έχουν καλύτερες επιδόσεις από τις εν λόγω νομικές απαιτήσεις, οι ελάχιστες νομικές απαιτήσεις δεν θα πρέπει να θεωρούνται κοινή πρακτική.

- (19) Θα ήταν παραπλανητικό για τους καταναλωτές εάν ένας ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός επεσήμαινε τα οφέλη όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή τις περιβαλλοντικές πτυχές, παραλείποντας παράλληλα ότι η επίτευξη των εν λόγω οφελών οδηγεί σε αρνητικούς συμβιβασμούς για άλλες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή περιβαλλοντικές πτυχές. Για τον σκοπό αυτό, οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διασυνδέσεις μεταξύ των σχετικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων και μεταξύ των περιβαλλοντικών πτυχών και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων μπορούν να προσδιοριστούν μαζί με πιθανούς συμβιβασμούς. Η αξιολόγηση που χρησιμοποιείται για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών θα πρέπει να προσδιορίζει αν οι βελτιώσεις όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή τις περιβαλλοντικές πτυχές οδηγούν σε συμβιβασμούς που επιδεινώνουν σημαντικά τις επιδόσεις όσον αφορά άλλες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή περιβαλλοντικές πτυχές, για παράδειγμα αν η εξοικονόμηση στην κατανάλωση νερού οδηγεί σε σημαντική αύξηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ή στην ίδια περιβαλλοντική επίπτωση σε άλλο στάδιο του κύκλου ζωής του προϊόντος, για παράδειγμα εξοικονόμηση CO₂ στο στάδιο της παραγωγής που οδηγεί σε σημαντική αύξηση των εκπομπών CO₂ κατά το στάδιο της χρήσης. Για παράδειγμα, ένας ισχυρισμός σχετικά με τις θετικές επιπτώσεις από την αποδοτική χρήση των πόρων σε πρακτικές εντατικής γεωργίας μπορεί να παραπλανήσει τους καταναλωτές λόγω συμβιβασμών που συνδέονται με επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα, τα οικοσυστήματα ή την καλή διαβίωση των ζώων. Ένας περιβαλλοντικός ισχυρισμός για κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα που περιέχουν πλαστικό πολυμερές από ανακυκλωμένες φιάλες PET μπορεί επίσης να παραπλανήσει τους καταναλωτές ως προς το περιβαλλοντικό όφελος αυτής της πτυχής, εάν η χρήση του εν λόγω ανακυκλωμένου πολυμερούς ανταγωνίζεται το σύστημα ανακύκλωσης κλειστού βρόχου για υλικά που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα, το οποίο θεωρείται πιο επωφελές από την άποψη της κυκλικότητας.
- (20) Προκειμένου ο περιβαλλοντικός ισχυρισμός να θεωρηθεί αξιόπιστος, θα πρέπει να αντικατοπτρίζει με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια τις περιβαλλοντικές επιδόσεις του συγκεκριμένου προϊόντος ή εμπορευομένου. Κατά συνέπεια, οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών πρέπει να περιλαμβάνουν πρωτογενή, ειδικά ανά εταιρεία δεδομένα για σχετικές

πτυχές που συμβάλλουν σημαντικά στις περιβαλλοντικές επιδόσεις του προϊόντος ή του εμπορευομένου που αναφέρονται στον ισχυρισμό. Είναι αναγκαίο να επιτευχθεί η σωστή ισορροπία μεταξύ της εξασφάλισης συναφών και αξιόπιστων πληροφοριών για την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών και των προσπαθειών που απαιτούνται για τη συλλογή πρωτογενών πληροφοριών. Η απαίτηση χρήσης πρωτογενών πληροφοριών θα πρέπει να εξετάζεται υπό το πρίσμα της επιρροής που έχει ο εμπορευόμενος που διατυπώνει τον ισχυρισμό στην αντίστοιχη διαδικασία και της διαθεσιμότητας πρωτογενών πληροφοριών. Εάν η διαδικασία δεν εκτελείται από τον έμπορο που διατυπώνει τον ισχυρισμό και δεν υπάρχουν διαθέσιμες πρωτογενείς πληροφορίες, θα πρέπει να είναι δυνατή η χρήση ακριβών δευτερογενών πληροφοριών ακόμη και για διαδικασίες που συμβάλλουν σημαντικά στις περιβαλλοντικές επιδόσεις του προϊόντος ή του εμπορευομένου. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για να μην βρεθούν σε μειονεκτική θέση οι ΜΜΕ και να συνεχιστούν οι προσπάθειες που απαιτούνται για την απόκτηση πρωτογενών δεδομένων σε αναλογικό επίπεδο. Επιπλέον, οι σχετικές περιβαλλοντικές πτυχές είναι διαφορετικές για κάθε είδος περιβαλλοντικού ισχυρισμού. Για παράδειγμα, για ισχυρισμούς σχετικά με ανακυκλωμένο περιεχόμενο ή περιεχόμενο βιολογικής προέλευσης, η σύνθεση του προϊόντος θα πρέπει να καλύπτεται από πρωτογενή δεδομένα. Για ισχυρισμούς σχετικά με το γεγονός ότι πρόκειται για λιγότερο ρυπογόνο για το περιβάλλον προϊόν σε ένα συγκεκριμένο στάδιο του κύκλου ζωής, οι πληροφορίες σχετικά με τις εκπομπές και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που σχετίζονται με το συγκεκριμένο στάδιο του κύκλου ζωής θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν πρωτογενή δεδομένα. Τόσο τα πρωτογενή όσο και τα δευτερογενή δεδομένα, δηλαδή ο μέσος όρος των δεδομένων, θα πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό επίπεδο ποιότητας και ακρίβειας.

- (21) Έχει αποδειχθεί ότι οι ισχυρισμοί που σχετίζονται με το κλίμα είναι ιδιαίτερα επιρρεπείς στην ασαφή και διφορούμενη διατύπωση και στην παραπλάνηση των καταναλωτών. Αυτό αφορά κυρίως περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς σύμφωνα με τους οποίους τα προϊόντα ή οι οντότητες είναι «ουδέτερα/-ες από κλιματική άποψη», «με ουδέτερο ισοζύγιο άνθρακα», «με 100 % αντιστάθμιση του CO₂», ή θα έχουν «μηδενικές καθαρές εκπομπές» έως ένα δεδομένο έτος, ή παρόμοιους ισχυρισμούς. Οι δηλώσεις αυτές βασίζονται συχνά στην «αντιστάθμιση» των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου μέσω «πιστωτικών μορίων άνθρακα» που παράγονται εκτός της αξιακής αλυσίδας της εταιρείας, για παράδειγμα από έργα στον τομέα της δασοκομίας ή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Οι μεθοδολογίες στις οποίες βασίζονται οι αντισταθμίσεις ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό και δεν είναι πάντοτε διαφανείς, ακριβείς ή συνεπείς. Αυτό οδηγεί σε σημαντικούς κινδύνους υπερεκτιμήσεων και διπλού υπολογισμού των εκπομπών που αποφεύγονται ή μειώνονται, λόγω έλλειψης προσθετικότητας, μονιμότητας, φιλόδοξων και δυναμικών γραμμών βάσης για τα πιστωτικά μόρια που αποκλίνουν από τη συνήθη πρακτική, και ακριβούς λογιστικής καταγραφής. Οι παράγοντες αυτοί έχουν ως αποτέλεσμα την αντιστάθμιση πιστωτικών μορίων χαμηλής περιβαλλοντικής ακεραιότητας και αξιοπιστίας που παραπλανούν τους καταναλωτές όταν βασίζονται σε ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς. Η αντιστάθμιση μπορεί επίσης να αποτρέψει τους εμπορευόμενους από τη μείωση των εκπομπών στις δικές τους δραστηριότητες και αξιακές αλυσίδες. Προκειμένου να συμβάλουν επαρκώς στους παγκόσμιους στόχους μετριασμού της κλιματικής αλλαγής, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στην αποτελεσματική μείωση των εκπομπών σε όλες τις δραστηριότητες και αξιακές αλυσίδες τους, αντί να βασίζονται σε αντισταθμίσεις. Τυχόν προκύπτουσες υπολειπόμενες εκπομπές θα ποικίλλουν ανάλογα με την τομεακή πορεία σύμφωνα με τους παγκόσμιους στόχους για το κλίμα και θα πρέπει να αντιμετωπιστούν μέσω

ενισχύσεων των απορροφήσεων. Ωστόσο, όταν χρησιμοποιούνται αντισταθμίσεις, κρίνεται σκόπιμο να αντιμετωπίζονται με διαφανή τρόπο οι ισχυρισμοί που σχετίζονται με το κλίμα, συμπεριλαμβανομένων των ισχυρισμών σχετικά με τις μελλοντικές περιβαλλοντικές επιδόσεις, και οι οποίοι βασίζονται σε αντισταθμίσεις. Ως εκ τούτου, η τεκμηρίωση των ισχυρισμών που σχετίζονται με το κλίμα θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τυχόν αντισταθμίσεις εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που χρησιμοποιούνται από τους εμπορευόμενους χωριστά από τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου του εμπορευομένου ή του προϊόντος. Επιπλέον, οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει επίσης να προσδιορίζουν το μερίδιο των συνολικών εκπομπών που αντιμετωπίζονται μέσω αντιστάθμισης, είτε αυτές οι αντισταθμίσεις σχετίζονται με μειώσεις των εκπομπών είτε με ενίσχυση των απορροφήσεων, καθώς και τη μεθοδολογία που εφαρμόζεται. Οι ισχυρισμοί που σχετίζονται με το κλίμα και περιλαμβάνουν τη χρήση αντισταθμίσεων πρέπει να τεκμηριώνονται με μεθοδολογίες που διασφαλίζουν την ακεραιότητα και την ορθή λογιστική καταγραφή των εν λόγω αντισταθμίσεων και, συνεπώς, αντικατοπτρίζουν με συνέπεια και διαφάνεια τις επιπτώσεις που προκύπτουν για το κλίμα.

- (22) Οι εμπορευόμενοι ενδιαφέρονται όλο και περισσότερο να διατυπώνουν περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς σχετικά με τις μελλοντικές περιβαλλοντικές επιδόσεις ενός προϊόντος ή ενός εμπορευομένου, μεταξύ άλλων συμμετέχοντας σε πρωτοβουλίες που προωθούν πρακτικές οι οποίες θα μπορούσαν να συμβάλουν στη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή στην αύξηση της κυκλικότητας. Οι ισχυρισμοί αυτοί θα πρέπει να τεκμηριώνονται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για όλους τους ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς.
- (23) Οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών θα πρέπει να βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα και θα πρέπει να εξετάζεται προσεκτικά οποιαδήποτε έλλειψη συνεκτίμησης ορισμένων περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή περιβαλλοντικών πτυχών.
- (24) Οι μέθοδοι EF μπορούν να στηρίξουν την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών σχετικά με συγκεκριμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις του κύκλου ζωής που καλύπτουν οι μέθοδοι, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω ισχυρισμοί είναι πλήρεις για τις επιπτώσεις που σχετίζονται με την κατηγορία προϊόντων και δεν παραλείπουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Οι μέθοδοι καλύπτουν 16 περιβαλλοντικές επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της κλιματικής αλλαγής, και επιπτώσεις που σχετίζονται με το νερό, τον αέρα, το έδαφος, τους πόρους, τη χρήση της γης και την τοξικότητα.
- (25) Το γεγονός ότι μια σημαντική περιβαλλοντική επίπτωση ενός προϊόντος δεν καλύπτεται από καμία από τις 16 κατηγορίες επιπτώσεων των μεθόδων EF δεν θα πρέπει να δικαιολογεί τη μη συνεκτίμηση της εν λόγω επίπτωσης. Ένας οικονομικός φορέας που διατυπώνει ρητό περιβαλλοντικό ισχυρισμό για την εν λόγω ομάδα προϊόντων θα πρέπει να έχει υποχρέωση επιμέλειας για την εξεύρεση αποδεικτικών στοιχείων που τεκμηριώνουν τον εν λόγω ισχυρισμό. Για παράδειγμα, ένας οικονομικός φορέας που διατυπώνει ρητό περιβαλλοντικό ισχυρισμό σχετικά με ένα προϊόν αλιείας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁶, θα πρέπει να έχει την υποχρέωση

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας,

επιμέλειας για την εξεύρεση αποδεικτικών στοιχείων που τεκμηριώνουν τη βιωσιμότητα του στοχευόμενου ιχθυαποθέματος. Για τον σκοπό αυτό μπορούν να χρησιμοποιηθούν αξιολογήσεις αποθεμάτων από το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση της Θάλασσας και παρόμοιους φορείς αξιολόγησης αποθεμάτων.

- (26) Επιπλέον, δεν υπάρχει ακόμη αξιόπιστη μεθοδολογία για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του κύκλου ζωής που σχετίζονται με την απελευθέρωση μικροπλαστικών. Ωστόσο, σε περίπτωση που η απελευθέρωση αυτή συμβάλλει σε σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που δεν υπόκεινται σε ισχυρισμό, ο εμπορευόμενος που διατυπώνει τον ισχυρισμό για άλλη πτυχή δεν θα πρέπει να επιτρέπεται να την αγνοεί, αλλά θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις διαθέσιμες πληροφορίες και να επικαιροποιεί την αξιολόγηση μόλις καταστούν διαθέσιμα ευρέως αναγνωρισμένα επιστημονικά στοιχεία.
- (27) Οι καταναλωτές μπορούν επίσης να παραπλανηθούν από ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που αναφέρουν ή υποδηλώνουν ότι ένα προϊόν ή ένας εμπορευόμενος έχει λιγότερες ή περισσότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή καλύτερες ή χειρότερες περιβαλλοντικές επιδόσεις από άλλα προϊόντα ή εμπορευόμενους (στο εξής: συγκριτικοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί). Με την επιφύλαξη της εφαρμογής, κατά περίπτωση, της οδηγίας 2006/114/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷, προκειμένου να επιτραπεί στους καταναλωτές η πρόσβαση σε αξιόπιστες πληροφορίες, είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι οι συγκριτικοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί μπορούν να συγκριθούν με επαρκή τρόπο. Για παράδειγμα, η επιλογή δεικτών για τις ίδιες περιβαλλοντικές πτυχές καθιστά αδύνατη τη σύγκριση εάν χρησιμοποιείται διαφορετικός τύπος για τον ποσοτικό προσδιορισμό των εν λόγω δεικτών και, ως εκ τούτου, υπάρχει κίνδυνος παραπλάνησης των καταναλωτών. Σε περίπτωση που δύο εμπορευόμενοι διατυπώσουν περιβαλλοντικό ισχυρισμό σχετικά με την κλιματική αλλαγή, όπου ο ένας εξέτασε μόνο τις άμεσες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, ενώ ο άλλος εξέτασε τόσο τις άμεσες όσο και τις έμμεσες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τα αποτελέσματα αυτά δεν είναι συγκρίσιμα. Επίσης, η απόφαση να γίνει η σύγκριση μόνο σε ορισμένα στάδια του κύκλου ζωής ενός προϊόντος μπορεί να οδηγήσει σε παραπλανητικούς ισχυρισμούς, εάν δεν καταστεί διαφανής. Ένας συγκριτικός περιβαλλοντικός ισχυρισμός πρέπει να διασφαλίζει ότι και για προϊόντα με πολύ διαφορετικές πρώτες ύλες, χρήσεις και αλυσίδες διεργασιών, όπως τα πλαστικά βιολογικής προέλευσης και τα πλαστικά ορυκτής προέλευσης, λαμβάνονται υπόψη τα σημαντικότερα στάδια του κύκλου ζωής για όλα τα προϊόντα. Για παράδειγμα, η γεωργία ή η δασοκομία είναι σημαντικές για τα πλαστικά βιολογικής προέλευσης, ενώ η εξόρυξη αργού πετρελαίου είναι σημαντική για τα πλαστικά ορυκτής προέλευσης και το ερώτημα αν ένα σχετικό μερίδιο του προϊόντος καταλήγει σε χώρους υγειονομικής ταφής έχει μεγάλη σημασία για τα πλαστικά που βιοδιασπώνται επαρκώς υπό συνθήκες υγειονομικής ταφής, αλλά μπορεί να είναι λιγότερο σημαντικό για τα πλαστικά που δεν βιοδιασπώνται υπό αυτές τις συνθήκες.
- (28) Κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων για την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, μεταξύ άλλων με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδει η Επιτροπή, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι δυσκολίες που ενδέχεται

¹⁷

την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 1). Οδηγία 2006/114/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 21).

να συναντήσουν οι εμπορευόμενοι κατά τη συλλογή πληροφοριών από φορείς σε ολόκληρη την αξιακή αλυσίδα τους ή σχετικά με τον συνολικό κύκλο ζωής του προϊόντος, ιδίως όσον αφορά τις υπηρεσίες ή όταν δεν υπάρχουν επαρκή επιστημονικά στοιχεία. Αυτό είναι σημαντικό, για παράδειγμα, για υπηρεσίες όπως οι υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, για τις οποίες μπορεί να είναι δύσκολο να καθοριστούν το πεδίο εφαρμογής και τα όρια του συστήματος, π.χ. πού ξεκινά ο κύκλος ζωής και πού τελειώνει και ακόμη περισσότερο όταν οι αλυσίδες εφοδιασμού είναι πολύπλοκες και όχι σταθερές, π.χ. σε περιπτώσεις όπου μεγάλος αριθμός ειδών εξοπλισμού ή κατασκευαστικών μερών κατασκευάζεται από πληθώρα επιχειρήσεων εκτός της ΕΕ και, ως εκ τούτου, οι σχετικές με τη βιωσιμότητα πληροφορίες ενδέχεται να μην είναι εύκολα προσβάσιμες από τους ενδιαφερόμενους εμπορευόμενους της ΕΕ.

- (29) Για ορισμένους τομείς ή για ορισμένα προϊόντα ή εμπορευόμενους, θα μπορούσαν να υπάρχουν υπόνοιες για σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή περιβαλλοντικές πτυχές, αλλά ενδέχεται να μην υπάρχει ακόμη αναγνωρισμένη επιστημονική μέθοδος για την πλήρη εκτίμηση των εν λόγω περιβαλλοντικών επιπτώσεων και περιβαλλοντικών πτυχών. Για τις περιπτώσεις αυτές και ενώ καταβάλλονται προσπάθειες για την ανάπτυξη μεθόδων και τη συλλογή στοιχείων, ώστε να καταστεί δυνατή η εκτίμηση των αντίστοιχων περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή της περιβαλλοντικής πτυχής για τους εν λόγω τομείς, εμπορευόμενους ή προϊόντα, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει να είναι σε θέση να προωθούν τις προσπάθειές τους για τη βιωσιμότητα μέσω της δημοσίευσης εκθέσεων βιωσιμότητας από τις εταιρείες, της υποβολής πραγματολογικών εκθέσεων σχετικά με τις μετρήσεις επιδόσεων της εταιρείας και των εργασιών για τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας, μεταξύ άλλων στους ιστοτόπους τους. Η ευελιξία αυτή θα διατηρήσει και θα προωθήσει τα κίνητρα των εν λόγω τομέων ή εμπορευομένων να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους για τη διενέργεια κοινών περιβαλλοντικών εκτιμήσεων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, παρέχοντας παράλληλα τον απαραίτητο χρόνο για την ολοκλήρωση των εργασιών αυτών.
- (30) Παρότι οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, συμπεριλαμβανομένων των παραπλανητικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, απαγορεύονται για όλους τους εμπορευόμενους σύμφωνα με την οδηγία 2005/29/EK¹⁸, ο διοικητικός φόρτος που συνδέεται με την τεκμηρίωση και την επαλήθευση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών στις μικρότερες εταιρείες θα μπορούσε να είναι δυσανάλογος και θα πρέπει να αποφευχθεί. Για τον σκοπό αυτό, οι πολύ μικρές επιχειρήσεις θα πρέπει να εξαιρούνται από τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης των άρθρων 3 και 4, εκτός εάν οι εν λόγω επιχειρήσεις επιθυμούν να λάβουν πιστοποιητικό συμμόρφωσης ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών που θα αναγνωρίζονται από τις αρμόδιες αρχές σε ολόκληρη την Ένωση.
- (31) Προκειμένου να καλυφθούν τόσο οι ανάγκες των εμπορευομένων όσον αφορά τις δυναμικές στρατηγικές μάρκετινγκ όσο και οι ανάγκες των καταναλωτών όσον αφορά την πρόσβαση σε λεπτομερέστερες και ακριβέστερες περιβαλλοντικές πληροφορίες, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση των

¹⁸ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές) (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε.

διατάξεων σχετικά με την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, προσδιορίζοντας περαιτέρω τα κριτήρια για την εν λόγω τεκμηρίωση όσον αφορά ορισμένους ισχυρισμούς (π.χ. ισχυρισμούς που σχετίζονται με το κλίμα, συμπεριλαμβανομένων των ισχυρισμών σχετικά με τις αντισταθμίσεις, την «κλιματική ουδετερότητα» ή παρόμοια πτυχή, την ανακυκλωσιμότητα και το ανακυκλωμένο περιεχόμενο). Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να θεσπίζει περαιτέρω κανόνες για τη μέτρηση και τον υπολογισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών και των περιβαλλοντικών επιδόσεων, προσδιορίζοντας ποιες δραστηριότητες, διαδικασίες, υλικά, εκπομπές ή χρήση ενός προϊόντος ή ενός εμπορευμένου συμβάλλουν σημαντικά ή δεν μπορούν να συμβάλουν στις σχετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις και περιβαλλοντικές πτυχές· προσδιορίζοντας για ποιες περιβαλλοντικές πτυχές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις θα πρέπει να χρησιμοποιούνται οι πρωτογενείς πληροφορίες· και προσδιορίζοντας τα κριτήρια για την αξιολόγηση της ακρίβειας των πρωτογενών και δευτερογενών πληροφοριών. Ενώ στις περισσότερες περιπτώσεις η Επιτροπή θα εξέταζε την ανάγκη θέσπισης των εν λόγω κανόνων μόνο μετά τα αποτελέσματα της παρακολούθησης της εξέλιξης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών στην αγορά της Ένωσης, για ορισμένα είδη ισχυρισμών ενδέχεται να είναι αναγκαίο να θεσπίσει η Επιτροπή συμπληρωματικούς κανόνες προτού καταστούν διαθέσιμα τα αποτελέσματα της εν λόγω παρακολούθησης. Για παράδειγμα, σε περίπτωση απαιτήσεων που σχετίζονται με το κλίμα, ενδέχεται να είναι αναγκαία η έκδοση τέτοιων συμπληρωματικών πράξεων προκειμένου να καταστούν λειτουργικές οι διατάξεις σχετικά με την τεκμηρίωση των ισχυρισμών που βασίζονται σε αντισταθμίσεις.

- (32) Η σύσταση (ΕΕ) 2021/2279 της Επιτροπής περιέχει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο μέτρησης των περιβαλλοντικών επιδόσεων κατά τον κύκλο ζωής συγκεκριμένων προϊόντων ή οργανισμών και σχετικά με τον τρόπο ανάπτυξης κανόνων περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντων ανά κατηγορία (PEFCR) και κανόνων περιβαλλοντικού αποτυπώματος οργανισμών ανά τομέα (OEFSR) που επιτρέπουν τη σύγκριση των προϊόντων με έναν δείκτη αναφοράς. Οι εν λόγω κανόνες ανά κατηγορία για συγκεκριμένα προϊόντα ή εμπορευόμενους μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την υποστήριξη της τεκμηρίωσης ισχυρισμών σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Συνεπώς, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη θέσπιση ειδικών κανόνων ανά ομάδα προϊόντων ή τομέα, όταν αυτό μπορεί να έχει προστιθέμενη αξία. Ωστόσο, σε περίπτωση που η μέθοδος περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντος δεν καλύπτει ακόμη μια κατηγορία επιπτώσεων, η οποία είναι σχετική με μια ομάδα προϊόντων, η έκδοση PEFCR μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο αφού προστεθούν αυτές οι νέες σχετικές κατηγορίες περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Για παράδειγμα, όσον αφορά τη θαλάσσια αλιεία, ο PEFCR θα πρέπει, για παράδειγμα, να αντικατοπτρίζει τις κατηγορίες περιβαλλοντικών επιπτώσεων ειδικά για την αλιεία, ιδίως τη βιωσιμότητα του στοχευόμενου αποθέματος. Όσον αφορά το διάστημα, ο PEFCR θα πρέπει να αντικατοπτρίζει τις κατηγορίες περιβαλλοντικών επιπτώσεων ειδικά για την άμυνα και το διάστημα, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης της ζώνης τροχιάς. Όσον αφορά τα τρόφιμα και τα γεωργικά προϊόντα, η βιοποικιλότητα και η προστασία της φύσης, καθώς και οι γεωργικές πρακτικές, συμπεριλαμβανομένων των θετικών εξωτερικών επιδράσεων της εκτατικής γεωργίας και της καλής διαβίωσης των ζώων, θα πρέπει, για παράδειγμα, να ενσωματωθούν επίσης πριν εξεταστεί το ενδεχόμενο έκδοσης PEFCR. Όσον αφορά τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, ο PEFCR θα πρέπει, για παράδειγμα, να αντικατοπτρίζει την απελευθέρωση μικροπλαστικών, προτού εξεταστεί το ενδεχόμενο έκδοσης PEFCR.

- (33) Δεδομένου ότι η οδηγία 2005/29/EK εφαρμόζεται ήδη σε παραπλανητικούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς, αυτό επιτρέπει στα εθνικά δικαστήρια και τις διοικητικές αρχές να σταματήσουν τη χρήση τέτοιων ισχυρισμών και να τους απαγορεύσουν. Για παράδειγμα, προκειμένου να συμμορφωθούν με την οδηγία 2005/29/EK, οι περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί θα πρέπει να αφορούν μόνο πτυχές που είναι σημαντικές όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του προϊόντος ή του εμπορευομένου. Οι περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί θα πρέπει επίσης να είναι σαφείς και χωρίς αμφισημίες όσον αφορά τις πτυχές του προϊόντος ή του εμπορευομένου στις οποίες αναφέρονται και δεν θα πρέπει να παραλείπουν ή να αποκρύπτουν σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις του προϊόντος ή του εμπορευομένου που χρειάζονται οι καταναλωτές, ώστε να προβαίνουν σε τεκμηριωμένες επιλογές. Η διατύπωση, η εικόνα και η συνολική παρουσίαση του προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων της διάταξης, της επιλογής χρωμάτων, των εικόνων, των φωτογραφιών, των ήχων, των συμβόλων ή των ετικετών, που περιλαμβάνονται στον περιβαλλοντικό ισχυρισμό, θα πρέπει να παρέχουν αληθή και ακριβή περιγραφή της κλίμακας του περιβαλλοντικού οφέλους που επιτυγχάνεται και δεν θα πρέπει να υπερτιμούν το περιβαλλοντικό όφελος που επιτυγχάνεται.
- (34) Όταν ο ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός αφορά τελικό προϊόν και οι σχετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή περιβαλλοντικές πτυχές του εν λόγω προϊόντος προκύπτουν κατά το στάδιο της χρήσης και οι καταναλωτές μπορούν να επηρεάσουν τις εν λόγω περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή περιβαλλοντικές πτυχές μέσω κατάλληλης συμπεριφοράς, όπως, για παράδειγμα, μέσω της ορθής διαλογής των αποβλήτων, ή τις επιπτώσεις των προτύπων χρήσης στη μακροζωία του προϊόντος, ο ισχυρισμός θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει πληροφορίες που εξηγούν στους καταναλωτές τον τρόπο με τον οποίο η συμπεριφορά τους μπορεί να συμβάλει θετικά στην προστασία του περιβάλλοντος.
- (35) Προκειμένου να διευκολυνθούν οι επιλογές των καταναλωτών όσον αφορά πιο βιώσιμα προϊόντα και να δοθούν κίνητρα για τις προσπάθειες των εμπορευομένων να μειώσουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους, όταν ο ισχυρισμός που γνωστοποιείται αφορά μελλοντικές περιβαλλοντικές επιδόσεις, θα πρέπει κατά προτεραιότητα να βασίζεται σε βελτιώσεις στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων και των αξιακών αλυσίδων του ίδιου του εμπορευομένου αντί να βασίζεται σε αντιστάθμιση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ή άλλων περιβαλλοντικών επιπτώσεων.
- (36) Οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν εύκολη πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με το προϊόν ή τον εμπορευόμενο που είναι το αντικείμενο του ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού και σχετικά με τις πληροφορίες που τεκμηριώνουν τον εν λόγω ισχυρισμό. Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες των καταναλωτών μεγαλύτερης ηλικίας. Για τον σκοπό αυτό, οι εμπορευόμενοι θα πρέπει είτε να παρέχουν τις πληροφορίες αυτές σε φυσική μορφή είτε να παρέχουν διαδικτυακό σύνδεσμο, κωδικό QR ή ισοδύναμο μέσο που οδηγεί σε ιστότοπο όπου διατίθενται λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με την τεκμηρίωση του ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού σε τουλάχιστον μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο διατυπώνεται ο ισχυρισμός. Προκειμένου να διευκολυνθεί η επιβολή της παρούσας οδηγίας, ο διαδικτυακός σύνδεσμος, ο κωδικός QR ή ο αντίστοιχος κωδικός θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζει εύκολη πρόσβαση στο πιστοποιητικό συμμόρφωσης όσον αφορά την τεκμηρίωση του ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού και τα στοιχεία επικοινωνίας του ελεγκτή που κατάρτισε το εν λόγω πιστοποιητικό.

- (37) Προκειμένου να αποφευχθούν πιθανές δυσανάλογες επιπτώσεις στις πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι μικρότερες εταιρείες θα πρέπει να εξαιρούνται από τις απαιτήσεις του άρθρου 5 που σχετίζονται με τις πληροφορίες σχετικά με την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, εκτός εάν οι εν λόγω επιχειρήσεις επιθυμούν να λάβουν πιστοποιητικό συμμόρφωσης ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού που θα αναγνωρίζεται από τις αρμόδιες αρχές σε ολόκληρη την Ένωση.
- (38) Όταν η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση των διατάξεων σχετικά με την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, ενδέχεται να είναι αναγκαίο να συμπληρωθούν επίσης οι διατάξεις σχετικά με τη γνωστοποίηση των εν λόγω ισχυρισμών. Για παράδειγμα, σε περίπτωση που θεσπίζονται ειδικοί κανόνες με βάση τον κύκλο ζωής σχετικά με την τεκμηρίωση ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών για μια συγκεκριμένη ομάδα προϊόντων ή τομέα, ενδέχεται να είναι αναγκαίο να προστεθούν συμπληρωματικοί κανόνες για την παρουσίαση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που αξιολογούνται με βάση τους εν λόγω κανόνες, με την απαίτηση να παρουσιάζονται τρεις κύριες περιβαλλοντικές επιπτώσεις δίπλα στον συγκεντρωτικό δείκτη των συνολικών περιβαλλοντικών επιδόσεων. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση των διατάξεων σχετικά με την γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών.
- (39) Επί του παρόντος, στην αγορά της Ένωσης χρησιμοποιούνται περισσότερα από 200 περιβαλλοντικά σήματα. Παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές στον τρόπο λειτουργίας τους όσον αφορά, για παράδειγμα, τη διαφάνεια και την πληρότητα των προτύπων ή μεθόδων που χρησιμοποιούνται, τη συχνότητα των αναθεωρήσεων ή το επίπεδο ελέγχου ή επαλήθευσης. Οι διαφορές αυτές έχουν αντίκτυπο στον βαθμό αξιοπιστίας των πληροφοριών που γνωστοποιούνται πάνω στα περιβαλλοντικά σήματα. Ενώ οι ισχυρισμοί που βασίζονται στο οικολογικό σήμα της ΕΕ ή στα εθνικά ισοδύναμά του έχουν στέρεα επιστημονική βάση, έχουν διαφανή ανάπτυξη κριτηρίων, απαιτούν δοκιμές και επαλήθευση από τρίτους και προβλέπουν τακτική παρακολούθηση, τα στοιχεία δείχνουν ότι πολλά περιβαλλοντικά σήματα που κυκλοφορούν επί του παρόντος στην αγορά της ΕΕ είναι παραπλανητικά. Ειδικότερα, πολλά περιβαλλοντικά σήματα δεν διαθέτουν επαρκείς διαδικασίες επαλήθευσης. Ως εκ τούτου, οι ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί που διατυπώνονται στα περιβαλλοντικά σήματα θα πρέπει να βασίζονται σε ένα σύστημα πιστοποίησης.
- (40) Στις περιπτώσεις που ένα περιβαλλοντικό σήμα περιλαμβάνει εμπορική ανακοίνωση προς τους καταναλωτές που υπονοεί ή δημιουργεί την εντύπωση ότι ένα προϊόν έχει θετικό ή μηδενικό αντίκτυπο στο περιβάλλον ή είναι λιγότερο επιζήμιο για το περιβάλλον σε σύγκριση με ανταγωνιστικά προϊόντα που δεν φέρουν το σήμα, το εν λόγω περιβαλλοντικό σήμα συνιστά επίσης ρητό περιβαλλοντικό ισχυρισμό. Ως εκ τούτου, το περιεχόμενο του εν λόγω περιβαλλοντικού σήματος υπόκειται στις απαιτήσεις σχετικά με την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών.
- (41) Τα περιβαλλοντικά σήματα συχνά αποσκοπούν στην παροχή στους καταναλωτές μιας συγκεντρωτικής βαθμολόγησης που παρουσιάζει τον σωρευτικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο των προϊόντων ή των εμπορευομένων, ώστε να καθίστανται δυνατές οι άμεσες συγκρίσεις μεταξύ προϊόντων ή εμπορευομένων. Ωστόσο, η εν λόγω συγκεντρωτική βαθμολόγηση ενέχει κινδύνους παραπλάνησης των καταναλωτών, καθώς ο συγκεντρωτικός δείκτης μπορεί να αμβλύνει τις αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις ορισμένων πτυχών του προϊόντος με πιο θετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις άλλων πτυχών του προϊόντος. Επιπλέον, όταν αναπτύσσονται από

διαφορετικούς φορείς εκμετάλλευσης, τα σήματα αυτά συνήθως διαφέρουν ως προς την ειδική μεθοδολογία στην οποία βασίζεται η συγκεντρωτική βαθμολογία, όπως οι εξεταζόμενες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή η στάθμιση που αποδίδεται στις εν λόγω περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Αυτό μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα το ίδιο προϊόν να λαμβάνει διαφορετική βαθμολογία ή αξιολόγηση ανάλογα με το σύστημα. Η ανησυχία αυτή ανακύπτει σε σχέση με τα συστήματα που θεσπίζονται στην Ένωση και σε τρίτες χώρες. Αυτό συμβάλλει στον κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς, ενέχει τον κίνδυνο οι μικρότερες επιχειρήσεις να περιέλθουν σε μειονεκτική θέση, και είναι πιθανό να παραπλανήσει περαιτέρω τους καταναλωτές και να υπονομεύσει την εμπιστοσύνη τους στα περιβαλλοντικά σήματα. Προκειμένου να αποφευχθεί αυτός ο κίνδυνος και να εξασφαλιστεί καλύτερη εναρμόνιση εντός της ενιαίας αγοράς, οι ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών σημάτων, που βασίζονται σε συγκεντρωτική βαθμολογία που αντιπροσωπεύει σωρευτικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προϊόντων ή των εμπορευομένων, δεν θα πρέπει να θεωρούνται επαρκώς τεκμηριωμένοι, εκτός εάν οι εν λόγω συγκεντρωτικές βαθμολογίες απορρέουν από ενωσιακούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένων των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εξουσιοδοτείται να εκδίδει η Επιτροπή δυνάμει της παρούσας οδηγίας, οι οποίοι οδηγούν σε εναρμονισμένα συστήματα σε ολόκληρη την Ένωση για όλα τα προϊόντα ή ανά ειδική ομάδα προϊόντων με βάση ενιαία μεθοδολογία για την εξασφάλιση συνοχής και συγκρισιμότητας.

- (42) Σύμφωνα με την πρόταση οδηγίας σχετικά με την ενδυνάμωση των καταναλωτών για την πράσινη μετάβαση, η οποία τροποποιεί την οδηγία 2005/29/EK, η αναγραφή σήματος βιωσιμότητας το οποίο δεν βασίζεται σε σύστημα πιστοποίησης ή δεν έχει καθιερωθεί από δημόσιες αρχές συνιστά αθέμιτη εμπορική πρακτική σε κάθε περίπτωση. Αυτό σημαίνει ότι απαγορεύονται τα «αυτοπιστοποιημένα» σήματα βιωσιμότητας, όπου δεν πραγματοποιείται επαλήθευση από τρίτους και τακτική παρακολούθηση όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις υποκείμενες απαιτήσεις του σήματος βιωσιμότητας.
- (43) Προκειμένου να καταπολεμηθούν οι παραπλανητικοί ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί που γνωστοποιούνται με τη μορφή περιβαλλοντικών σημάτων και να αυξηθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στα περιβαλλοντικά σήματα, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπίσει κριτήρια διακυβέρνησης με τα οποία πρέπει να συμμορφώνονται όλα τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης, συμπληρώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις απαιτήσεις που ορίζονται στην εν λόγω πρόταση για την τροποποίηση της οδηγίας 2005/29/EK.
- (44) Προκειμένου να αποφευχθεί ο περαιτέρω πολλαπλασιασμός των εθνικών ή περιφερειακών επίσημα αναγνωρισμένων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης EN ISO 14024 τύπου I (στο εξής: οικολογική σήμανση), καθώς και άλλων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης, και να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη εναρμόνιση στην εσωτερική αγορά, θα πρέπει να αναπτύσσονται νέα εθνικά ή περιφερειακά συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης μόνο δυνάμει του ενωσιακού δικαίου. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο ανάπτυξης δημόσιων συστημάτων σήμανσης σε επίπεδο Ένωσης για ομάδες προϊόντων ή τομείς όπου δεν υπάρχουν ακόμη τέτοια σήματα στο δίκαιο της Ένωσης και όπου η εναρμόνιση θα προσέφερε προστιθέμενη αξία για την επίτευξη των στόχων της βιωσιμότητας και της εσωτερικής αγοράς με αποτελεσματικό τρόπο.
- (45) Προκειμένου να μην δημιουργηθούν περιττοί φραγμοί στο διεθνές εμπόριο και να εξασφαλιστεί ισότιμη μεταχείριση με τα δημόσια συστήματα που έχουν θεσπιστεί στην Ένωση, οι δημόσιες αρχές εκτός της Ένωσης που καθιερώνουν νέα συστήματα

σήμανσης θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν έγκριση από την Επιτροπή για τη χρήση του σήματος στην αγορά της Ένωσης. Η έγκριση αυτή θα πρέπει να εξαρτάται από τη συμβολή του συστήματος στην επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας και θα πρέπει να παρέχεται υπό την προϋπόθεση ότι τα συστήματα αποδεικνύουν προστιθέμενη αξία όσον αφορά την περιβαλλοντική φιλοδοξία, την κάλυψη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, την ομάδα προϊόντων ή τον τομέα και πληρούν όλες τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

- (46) Τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που καθιερώνονται από ιδιωτικούς φορείς εκμετάλλευσης, εάν είναι υπερβολικά πολλά και αλληλοεπικαλυπτόμενα όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, μπορεί να δημιουργήσουν σύγχυση στους καταναλωτές ή να υπονομεύσουν την εμπιστοσύνη τους στα περιβαλλοντικά σήματα. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν την καθιέρωση νέων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης από ιδιωτικούς φορείς εκμετάλλευσης μόνο υπό την προϋπόθεση ότι προσφέρουν σημαντική προστιθέμενη αξία σε σύγκριση με τα υφιστάμενα εθνικά ή περιφερειακά συστήματα όσον αφορά την περιβαλλοντική φιλοδοξία των κριτηρίων απονομής του σήματος, την κάλυψη των σχετικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων και την πληρότητα της υποκείμενης αξιολόγησης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν διαδικασία για την έγκριση νέων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης βάσει πιστοποιητικού συμμόρφωσης που θα καταρτίζεται από τον ανεξάρτητο ελεγκτή. Αυτό θα πρέπει να ισχύει για τα συστήματα που θεσπίζονται στην Ένωση και εκτός της Ένωσης.
- (47) Προκειμένου να παρασχεθεί ασφάλεια δικαίου και να διευκολυνθεί η επιβολή των διατάξεων σχετικά με τα νέα εθνικά και περιφερειακά επισήμως αναγνωρισμένα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης και τα νέα ιδιωτικά συστήματα επισήμανσης, η Επιτροπή θα πρέπει να δημοσιεύει κατάλογο των εν λόγω συστημάτων που μπορούν είτε να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται στην αγορά της Ένωσης είτε να εισέλθουν στην αγορά της Ένωσης.
- (48) Προκειμένου να εξασφαλιστεί μια εναρμονισμένη προσέγγιση από τα κράτη μέλη όσον αφορά την αξιολόγηση και την έγκριση των συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης που αναπτύσσονται από ιδιωτικούς φορείς, και να θεσπιστεί μια διαδικασία έγκρισης από την Επιτροπή για τα προτεινόμενα συστήματα που καθιερώνονται από δημόσιες αρχές εκτός της Ένωσης, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για τη θέσπιση κοινών κανόνων που θα καθορίζουν λεπτομερείς απαιτήσεις για την έγκριση τέτοιων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης, τον μορφότυπο και το περιεχόμενο των υποστηρικτικών εγγράφων και τους διαδικαστικούς κανόνες για την έγκριση των εν λόγω συστημάτων. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁹.
- (49) Είναι σημαντικό οι ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί να αντικατοπτρίζουν ορθά τις περιβαλλοντικές επιδόσεις και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που καλύπτονται από τον ισχυρισμό και να λαμβάνουν υπόψη τα πλέον πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο εμπορευόμενος που διατυπώνει τον ισχυρισμό επανεξετάζει και επικαιροποιεί την τεκμηρίωση και τη

¹⁹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

γνωστοποίηση των ισχυρισμών τουλάχιστον κάθε 5 έτη, ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

- (50) Για να διασφαλίζεται ότι οι ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί είναι αξιόπιστοι, είναι αναγκαίο τα κράτη μέλη να καθιερώσουν διαδικασία για την επαλήθευση της συμμόρφωσης της τεκμηρίωσης και της γνωστοποίησης των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών σημάτων, ή των συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης, με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (51) Για να μπορούν οι αρμόδιες αρχές να ελέγχουν αποτελεσματικότερα την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και να αποτρέπουν στον μέγιστο δυνατό βαθμό την εμφάνιση στην αγορά μη τεκμηριωμένων ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών σημάτων, οι ελεγκτές που συμμορφώνονται με τις εναρμονισμένες απαιτήσεις της οδηγίας θα πρέπει να ελέγχουν αν οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται τόσο για την τεκμηρίωση όσο και για τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Προκειμένου να αποφευχθεί η παραπλάνηση των καταναλωτών, η επαλήθευση θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να πραγματοποιείται πριν από τη δημοσιοποίηση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών ή την αναγραφή των περιβαλλοντικών σημάτων. Ο ελεγκτής μπορεί, κατά περίπτωση, να υποδεικνύει διάφορους τρόπους γνωστοποίησης του ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, ώστε να αποφεύγεται η ανάγκη συνεχούς επαναπιστοποίησης σε περίπτωση που ο τρόπος γνωστοποίησης τροποποιείται ελαφρώς χωρίς να επηρεάζεται η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Για να διευκολυνθεί η συμμόρφωση των εμπορευομένων με τους κανόνες τεκμηρίωσης και γνωστοποίησης ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών σημάτων, η επαλήθευση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη φύση και το περιεχόμενο του ισχυρισμού ή του περιβαλλοντικού σήματος, συμπεριλαμβανομένου του αν φαίνονται αθέμιτα υπό το πρίσμα της οδηγίας 2005/29/EK.
- (52) Για να παρασχεθεί στους εμπορευόμενους ασφάλεια δικαίου σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά όσον αφορά τη συμμόρφωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, το πιστοποιητικό συμμόρφωσης θα πρέπει να αναγνωρίζεται από τις αρμόδιες αρχές σε ολόκληρη την Ένωση. Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν το εν λόγω πιστοποιητικό εάν επιθυμούν να πιστοποιήσουν τους ισχυρισμούς τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και να επωφεληθούν από την αναγνώριση του πιστοποιητικού σε ολόκληρη την Ένωση. Ωστόσο, το πιστοποιητικό συμμόρφωσης δεν θα πρέπει να θίγει την αξιολόγηση του περιβαλλοντικού ισχυρισμού από τις δημόσιες αρχές ή τα δικαστήρια που επιβάλλουν τις διατάξεις της οδηγίας 2005/29/EK.
- (53) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι για τις διατάξεις σχετικά με την επαλήθευση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών και τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης και να διευκολυνθεί η επιβολή των διατάξεων σχετικά με την επαλήθευση της συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την έγκριση κοινού εντύπου για τα πιστοποιητικά συμμόρφωσης και τα τεχνικά μέσα για την έκδοση των εν λόγω

πιστοποιητικών. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰.

- (54) Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) αναμένεται ότι θα είναι σε θέση να επωφεληθούν από τις ευκαιρίες που θα προσφέρει η αγορά για πιο βιώσιμα προϊόντα, ωστόσο ενδέχεται να αντιμετωπίσουν αναλογικά υψηλότερο κόστος και δυσκολίες κατά την τήρηση ορισμένων από τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης και επαλήθευσης ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν επαρκείς πληροφορίες και να ευαισθητοποιούν σχετικά με τους τρόπους συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, να εξασφαλίζουν στοχευμένη και εξειδικευμένη κατάρτιση και να παρέχουν ειδική βοήθεια και στήριξη, συμπεριλαμβανομένης χρηματοδοτικής στήριξης, σε ΜΜΕ που επιθυμούν να διατυπώσουν ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς για τα προϊόντα τους ή όσον αφορά τις δραστηριότητές τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν μέτρα σε σχέση με τους ισχύοντες κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.
- (55) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού στην αγορά της Ένωσης, όταν οι ισχυρισμοί σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις ενός προϊόντος ή ενός εμπορευμένου βασίζονται σε αξιόπιστες, συγκρίσιμες και επαληθεύσιμες πληροφορίες, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κοινοί κανόνες επιβολής και συμμόρφωσης.
- (56) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας και η αποτελεσματική επιβολή των απαιτήσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν τις δικές τους αρμόδιες αρχές που θα είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή και την επιβολή της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, λόγω της στενής συμπληρωματικότητας των άρθρων 5 και 6 της παρούσας οδηγίας με τις διατάξεις της οδηγίας 2005/29/ΕΚ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν επίσης τη δυνατότητα να ορίσουν για την επιβολή τους τις ίδιες αρμόδιες αρχές με εκείνες που είναι υπεύθυνες για την επιβολή της οδηγίας 2005/29/ΕΚ. Για λόγους συνοχής, όταν τα κράτη μέλη προβαίνουν στην επιλογή αυτή, θα πρέπει να μπορούν να βασίζονται στα μέσα και τις εξουσίες επιβολής που έχουν θεσπίσει σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ, κατά παρέκκλιση από τους κανόνες επιβολής που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν περισσότερες από μία ορισθείσες αρμόδιες αρχές στην επικράτειά τους και για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη στενή συνεργασία μεταξύ όλων των ορισθεισών αρμόδιων αρχών.
- (57) Με την επιφύλαξη των εξουσιών που έχουν ήδη ανατεθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394²¹ στις αρχές προστασίας των καταναλωτών, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διαθέτουν ένα ελάχιστο σύνολο εξουσιών έρευνας και επιβολής προκειμένου να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, να συνεργάζονται μεταξύ τους ταχύτερα και αποτελεσματικότερα και να αποτρέπουν την παραβίαση της παρούσας

²⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

²¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών και με την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 (ΕΕ L 345 της 27.12.2017, σ. 1).

οδηγίας από τους παράγοντες της αγοράς. Οι εν λόγω εξουσίες πρέπει να είναι επαρκείς για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προκλήσεων που αφορούν την επιβολή του νόμου στο ηλεκτρονικό εμπόριο και στο ψηφιακό περιβάλλον και για να εμποδίζουν τους παράγοντες της αγοράς που δεν συμμορφώνονται να εκμεταλλεύονται τα κενά του συστήματος επιβολής του νόμου με τη μετεγκατάστασή τους σε κράτη μέλη, οι αρμόδιες αρχές των οποίων ενδεχομένως να μην διαθέτουν τα κατάλληλα μέσα για να αντιμετωπίσουν αθέμιτες πρακτικές.

- (58) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν όλα τα γεγονότα και τις περιστάσεις της υπόθεσης ως αποδεικτικά στοιχεία για τους σκοπούς της έρευνάς τους.
- (59) Προκειμένου να αποφευχθεί η εμφάνιση παραπλανητικών και μη τεκμηριωμένων ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών στην αγορά της Ένωσης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διενεργούν τακτικούς ελέγχους των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών που διατυπώνονται, καθώς και των εφαρμοζόμενων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης, ώστε να επαληθεύουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.
- (60) Όταν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώνουν παράβαση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να διενεργούν αξιολόγηση και, βάσει των αποτελεσμάτων της, να ειδοποιούν τον εμπορευόμενο σχετικά με την παράβαση που διαπιστώθηκε και να απαιτούν τη λήψη διορθωτικών μέτρων από τον εμπορευόμενο. Για να ελαχιστοποιηθούν οι παραπλανητικές επιπτώσεις για τους καταναλωτές από τον μη συμμορφούμενο ρητό περιβαλλοντικό ισχυρισμό ή το μη συμμορφούμενο σύστημα περιβαλλοντικής σήμανσης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να απαιτούν από τον εμπορευόμενο να λάβει αποτελεσματικά και γρήγορα μέτρα για την επανόρθωση της εν λόγω παράβασης. Τα απαιτούμενα διορθωτικά μέτρα θα πρέπει να είναι αναλογικά προς τη διαπιστωθείσα παράβαση και τις αναμενόμενες επιβλαβείς επιπτώσεις της στους καταναλωτές.
- (61) Όταν μια παράβαση δεν περιορίζεται στην εθνική τους επικράτεια και ο ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός έχει προβληθεί μεταξύ εμπορευομένων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ενημερώνουν τα άλλα κράτη μέλη για τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που διενέργησαν και για κάθε μέτρο που ζητήθηκε να ληφθεί από τον υπεύθυνο εμπορευόμενο.
- (62) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να διενεργούν ελέγχους ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών στην αγορά της Ένωσης όταν διαθέτουν και βασίζονται σε σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων τεκμηριωμένων ανησυχιών που υποβάλλονται από τρίτους. Οι τρίτοι που υποβάλλουν μια ανησυχία θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι έχουν επαρκές συμφέρον ή να υποστηρίξουν ότι επέρχεται προσβολή δικαιώματος.
- (63) Για να εξασφαλιστεί ότι οι εμπορευόμενοι αποθαρρύνονται αποτελεσματικά να μην συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που θα εφαρμόζονται σε περιπτώσεις παραβίασης της παρούσας οδηγίας και να μεριμνούν για την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Για να διευκολυνθεί η συνεκτικότερη εφαρμογή των κυρώσεων, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κοινά μη εξαντλητικά κριτήρια για τον καθορισμό των ειδών και των επιπέδων των κυρώσεων που πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση παραβάσεων. Τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη φύση και τη σοβαρότητα της παράβασης, καθώς και τα οικονομικά οφέλη

που αποκομίστηκαν από την παράβαση, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι υπεύθυνοι στερούνται τα εν λόγω οφέλη.

- (64) Κατά τον καθορισμό κυρώσεων και μέτρων για παραβάσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν ότι, με βάση τη σοβαρότητα της παράβασης, το επίπεδο των προστίμων θα πρέπει να στερεί αποτελεσματικά από τον μη συμμορφούμενο εμπορευόμενο το οικονομικό όφελος που αποκομίστηκε από τη χρήση του παραπλανητικού ή μη τεκμηριωμένου ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού ή του μη συμμορφούμενου συστήματος περιβαλλοντικής σήμανσης, μεταξύ άλλων σε περιπτώσεις επανειλημμένων παραβάσεων. Κατά συνέπεια, τα μέτρα για τις παραβάσεις που προβλέπονται από τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν κατάσχεση του σχετικού προϊόντος από τον εμπορευόμενο ή των εσόδων από τις συναλλαγές που επηρεάστηκαν από την εν λόγω παράβαση ή προσωρινούς αποκλεισμούς ή απαγορεύσεις από τη διάθεση προϊόντων ή τη διάθεση υπηρεσιών στην αγορά της Ένωσης. Η σοβαρότητα της παράβασης θα πρέπει να αποτελεί το βασικό κριτήριο για τα μέτρα που λαμβάνουν οι αρχές επιβολής του νόμου. Το μέγιστο ποσό των προστίμων θα πρέπει να είναι αποτρεπτικό και να ορίζεται τουλάχιστον στο επίπεδο του 4 % του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών του εμπορευόμενου στο οικείο κράτος μέλος ή στα οικεία κράτη μέλη σε περίπτωση εκτεταμένων παραβάσεων με ενωσιακή διάσταση που υπόκεινται σε συντονισμένα μέτρα έρευνας και επιβολής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394²².
- (65) Κατά την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου²³. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (66) Για την εκτίμηση των επιδόσεων της νομοθεσίας ως προς τους επιδιωκόμενους στόχους, η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις βασικές διαπιστώσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Για την τεκμηρίωση της αξιολόγησης της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συλλέγουν τακτικά πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και να τις παρέχουν στην Επιτροπή σε ετήσια βάση.
- (67) Όταν, με βάση τα αποτελέσματα της παρακολούθησης και της αξιολόγησης της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή κρίνει σκόπιμο να προτείνει την επανεξέταση της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να εξετάζονται επίσης η σκοπιμότητα και η καταλληλότητα της θέσπισης περαιτέρω διατάξεων για την επιβολή της χρήσης κοινής μεθόδου για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών, η επέκταση της απαγόρευσης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών για προϊόντα που περιέχουν

²² Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών και με την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 (ΕΕ L 345 της 27.12.2017, σ. 1).

²³ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

επικίνδυνες ουσίες, εκτός εάν η χρήση τους θεωρείται απαραίτητη για την κοινωνία, ή η περαιτέρω εναρμόνιση όσον αφορά τις απαιτήσεις για την τεκμηρίωση συγκεκριμένων περιβαλλοντικών ισχυρισμών σχετικά με περιβαλλοντικές πτυχές ή περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

- (68) Η χρήση των πλέον επιβλαβών ουσιών θα πρέπει τελικά να καταργηθεί σταδιακά στην Ένωση, ώστε να αποφευχθεί και να προληφθεί η πρόκληση σημαντικής βλάβης στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον, ιδίως η χρήση τους σε καταναλωτικά προϊόντα. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁴ απαγορεύει την επισήμανση μειγμάτων και ουσιών που περιέχουν επικίνδυνες χημικές ουσίες ως «μη τοξικών», «μη επιβλαβών», «μη ρυπογόνων», «οικολογικών» ή οποιεσδήποτε άλλες δηλώσεις που υποδεικνύουν ότι η ουσία ή το μείγμα δεν είναι επικίνδυνη/-ο ή δηλώσεις που δεν συνάδουν με την ταξινόμηση της εν λόγω ουσίας ή μείγματος. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διασφαλίζουν την τήρηση της υποχρέωσης αυτής. Όπως δεσμεύτηκε στο πλαίσιο της στρατηγικής για τη βιωσιμότητα των χημικών προϊόντων, η Επιτροπή θα καθορίσει κριτήρια για τις βασικές χρήσεις, τα οποία θα κατευθύνουν την εφαρμογή της σε όλη τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης.
- (69) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς για τους οικονομικούς φορείς που δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά και τους καταναλωτές που βασίζονται σε περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται λόγω της κλίμακάς της και των αποτελεσμάτων της να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (70) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα²⁵, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, όταν αυτό δικαιολογείται, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση μεταξύ των επιμέρους διατάξεων της οδηγίας και των αντίστοιχων σημείων των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι δικαιολογημένη.
- (71) Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶ θα πρέπει να τροποποιηθεί για να συμπεριλάβει παραπομπή στην παρούσα οδηγία, ώστε να διευκολυνθεί η διοικητική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά.

²⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ L 353 της 31.12.2008, σ. 1).

²⁵ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

²⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά και την κατάργηση της απόφασης 2008/49/ΕΚ («κανονισμός IMI») (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 1).

- (72) Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁷ θα πρέπει να τροποποιηθεί για να συμπεριλάβει παραπομπή στην παρούσα οδηγία, ώστε να διευκολυνθεί η διασυνοριακή συνεργασία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (73) Το παράρτημα I της οδηγίας (ΕΕ) 2020/1828 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁸ θα πρέπει να τροποποιηθεί για να συμπεριλάβει παραπομπή στην παρούσα οδηγία, ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που διατυπώνονται από εμπορεύμενους σχετικά με προϊόντα ή εμπορεύμενους στο πλαίσιο εμπορικών πρακτικών των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης ή σε ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που ρυθμίζονται ή τεκμηριώνονται από κανόνες που θεσπίζονται:
 - α) στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 66/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁹,
 - β) στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁰,
 - γ) στον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹,
 - δ) στην οδηγία 2009/125/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³²,
 - ε) στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³³

²⁷ ΕΕ L 345 της 27.12.2017, σ. 1.

²⁸ Οδηγία (ΕΕ) 2020/1828 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2020, σχετικά με τις αντιπροσωπευτικές αγωγές για την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών και για την κατάργηση της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ L 409 της 4.12.2020, σ. 1).

²⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 66/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με το οικολογικό σήμα της ΕΕ (EU Ecolabel) (ΕΕ L 27 της 30.1.2010, σ. 1).

³⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 150 της 14.6.2018, σ. 1).

³¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 1).

³² Οδηγία 2009/125/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 285 της 31.10.2009, σ. 10).

- στ) στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴,
- ζ) στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁵,
- η) στην οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶,
- θ) στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁷,
- ι) στην οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁸,
- ια) στην οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁹,
- ιβ) στον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁰,
- ιγ) στον κανονισμό (ΕΕ) ... /... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴¹,
- ιδ) στην οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴²,

³³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας δομικών προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 5).

³⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 30).

³⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, περί της εκούσιας συμμετοχής οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 και των αποφάσεων της Επιτροπής 2001/681/ΕΚ και 2006/193/ΕΚ (ΕΕ L 342 της 22.12.2009, σ. 1).

³⁶ Οδηγία 1999/94/ΕΚ 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO₂ όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων (ΕΕ L 12 της 18.1.2000, σ. 16).

³⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας δομικών προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 5).

³⁸ Οδηγία 2006/66/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ (ΕΕ L 266 της 26.9.2006, σ. 1).

³⁹ Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10).

⁴⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).

⁴¹ Κανονισμός (ΕΕ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση ενωσιακού πλαισίου πιστοποίησης για τις απορροφήσεις άνθρακα (ΕΕ L ...).

⁴² Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1).

- ιε) στην οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴³ και σε άλλους ενωσιακούς, εθνικούς ή διεθνείς κανόνες, πρότυπα ή κατευθυντήριες γραμμές για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, τα χρηματοπιστωτικά μέσα και τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα,
- ιστ) σε άλλους ισχύοντες ή μελλοντικούς ενωσιακούς κανόνες που καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να διατυπώνονται ή πρέπει να διατυπώνονται ορισμένοι ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί σχετικά με ορισμένα προϊόντα ή εμπορευόμενους ή σε ενωσιακούς κανόνες που θεσπίζουν απαιτήσεις σχετικά με την αξιολόγηση ή τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων ορισμένων προϊόντων ή εμπορευομένων ή τους όρους για τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «περιβαλλοντικός ισχυρισμός»: ο περιβαλλοντικός ισχυρισμός όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ιε) της οδηγίας 2005/29/ΕΚ·
- 2) «ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός»: περιβαλλοντικός ισχυρισμός που είναι σε μορφή κειμένου ή περιέχεται σε περιβαλλοντικό σήμα·
- 3) «εμπορευόμενος»: ο εμπορευόμενος όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2005/29/ΕΚ·
- 4) «προϊόν»: το προϊόν όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 2005/29/ΕΚ·
- 5) «καταναλωτής»: ο καταναλωτής όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2005/29/ΕΚ·
- 6) «εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές»: οι εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2005/29/ΕΚ·
- 7) «σήμα βιωσιμότητας»: το σήμα βιωσιμότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ιη) της οδηγίας 2005/29/ΕΚ·
- 8) «περιβαλλοντικό σήμα»: σήμα βιωσιμότητας που καλύπτει μόνο ή κυρίως περιβαλλοντικές πτυχές ενός προϊόντος, μιας διαδικασίας ή ενός εμπορευομένου·
- 9) «ομάδα προϊόντων»: σύνολο προϊόντων που εξυπηρετούν ανάλογους σκοπούς ή είναι ομοειδή όσον αφορά τη χρήση τους ή έχουν παρόμοιες λειτουργικές ιδιότητες·
- 10) «σύστημα πιστοποίησης»: το σύστημα πιστοποίησης όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ιθ) της οδηγίας 2005/29/ΕΚ·

⁴³ Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19).

- 11) «επαλήθευση»: η διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης που διεξάγεται από ελεγκτή για να εξακριβωθεί αν η τεκμηρίωση και η γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας ή αν τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία·
- 12) «αξιακή αλυσίδα»: όλες οι δραστηριότητες και διαδικασίες που αποτελούν μέρος του κύκλου ζωής ενός προϊόντος ή μιας δραστηριότητας ενός εμπορευομένου, συμπεριλαμβανομένης της ανακατασκευής·
- 13) «κύκλος ζωής»: τα διαδοχικά και αλληλοσυνδεδεμένα στάδια της ζωής ενός προϊόντος, τα οποία συνίστανται στην απόκτηση ή παραγωγή πρώτων υλών από φυσικούς πόρους, στην προεπεξεργασία, την κατασκευή, την αποθήκευση, τη διανομή, την εγκατάσταση, τη χρήση, τη συντήρηση, την επισκευή, την αναβάθμιση, την ανακαίνιση, καθώς και στην επαναχρησιμοποίηση και στο τέλος του κύκλου ζωής·
- 14) «πρωτογενείς πληροφορίες»: οι πληροφορίες που μετρώνται ή συλλέγονται απευθείας από τον εμπορευόμενο από μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις που είναι αντιπροσωπευτικές των δραστηριοτήτων του εμπορευομένου·
- 15) «δευτερογενείς πληροφορίες»: οι πληροφορίες που βασίζονται σε πηγές διαφορετικές από τις πρωτογενείς πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των βιβλιογραφικών μελετών, των τεχνικών μελετών και των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.
- 16) «κοινό»: ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, καθώς και οι ενώσεις, οι εμπορευόμενοι και οι ομάδες αυτών·
- 17) «περιβαλλοντικές επιδόσεις»: οι επιδόσεις ενός συγκεκριμένου προϊόντος ή ομάδας προϊόντων ή εμπορευόμενου ή τομέα που σχετίζονται με τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του εν λόγω προϊόντος ή ομάδας προϊόντων ή των δραστηριοτήτων του εν λόγω εμπορευομένου ή τομέα·
- 18) «περιβαλλοντική πτυχή»: στοιχείο των δραστηριοτήτων ενός εμπορευομένου ή τομέα ή προϊόντων ή ομάδων προϊόντων που αλληλεπιδρούν ή μπορούν να αλληλεπιδράσουν με το περιβάλλον.
- 19) «περιβαλλοντικές επιπτώσεις»: κάθε μεταβολή στο περιβάλλον, είτε αρνητική είτε θετική, η οποία προκύπτει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τις δραστηριότητες ενός εμπορευομένου ή τομέα ή από ένα προϊόν ή ομάδα προϊόντων κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής του.

Άρθρο 3

Τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εμπορευόμενοι διενεργούν αξιολόγηση για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Η εν λόγω αξιολόγηση:
 - α) προσδιορίζει αν ο ισχυρισμός αφορά το σύνολο του προϊόντος, μέρος προϊόντος ή ορισμένες πτυχές ενός προϊόντος ή όλες τις δραστηριότητες ενός εμπορευομένου ή ένα συγκεκριμένο μέρος ή πτυχή των εν λόγω δραστηριοτήτων, σε σχέση με τον ισχυρισμό·
 - β) βασίζεται σε ευρέως αναγνωρισμένα επιστημονικά στοιχεία, χρησιμοποιεί ακριβείς πληροφορίες και λαμβάνει υπόψη τα σχετικά διεθνή πρότυπα·

- γ) αποδεικνύει ότι οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις, οι περιβαλλοντικές πτυχές ή οι περιβαλλοντικές επιδόσεις που αποτελούν αντικείμενο του ισχυρισμού είναι σημαντικές από την άποψη του κύκλου ζωής·
- δ) όταν διατυπώνεται ισχυρισμός σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις, λαμβάνει υπόψη όλες τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που είναι σημαντικές για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων·
- ε) αποδεικνύει ότι ο ισχυρισμός δεν είναι ισοδύναμος με τις απαιτήσεις που επιβάλλει ο νόμος στα προϊόντα της ομάδας προϊόντων ή στους εμπορευόμενους του τομέα·
- στ) παρέχει πληροφορίες σχετικά με το αν το προϊόν ή ο εμπορευόμενος που αποτελεί αντικείμενο του ισχυρισμού έχει σημαντικά καλύτερες επιδόσεις όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιδόσεις που αποτελούν αντικείμενο του ισχυρισμού από τη συνήθη πρακτική για τα προϊόντα της σχετικής ομάδας προϊόντων ή τους εμπορευόμενους στον σχετικό τομέα·
- ζ) προσδιορίζει αν η βελτίωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων που αποτελούν αντικείμενο του ισχυρισμού οδηγεί σε σημαντική βλάβη σε σχέση με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις στην κλιματική αλλαγή, την κατανάλωση πόρων και την κυκλικότητα, τη βιώσιμη χρήση και προστασία των υδάτινων και θαλάσσιων πόρων, τη ρύπανση, τη βιοποικιλότητα, την καλή διαβίωση των ζώων και τα οικοσυστήματα·
- η) διαχωρίζει τυχόν αντισταθμίσεις εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που χρησιμοποιούνται από τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ως πρόσθετες περιβαλλοντικές πληροφορίες, προσδιορίζει αν οι εν λόγω αντισταθμίσεις σχετίζονται με μειώσεις ή απορροφήσεις εκπομπών και περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο οι αντισταθμίσεις στις οποίες βασίζεται είναι υψηλής ακεραιότητας και υπολογίζονται ορθά, ώστε να αντικατοπτρίζουν τον αντίκτυπο στο κλίμα που αναφέρεται στον ισχυρισμό·
- θ) περιλαμβάνει τις πρωτογενείς πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του ο εμπορευόμενος σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιδόσεις, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο του ισχυρισμού·
- ι) περιλαμβάνει σχετικές δευτερεύουσες πληροφορίες για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιδόσεις, οι οποίες είναι αντιπροσωπευτικές της συγκεκριμένης αξιακής αλυσίδας του προϊόντος ή του εμπορευομένου για το/τον οποίο διατυπώνεται ισχυρισμός, σε περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν διαθέσιμες πρωτογενείς πληροφορίες.

2. Όταν αποδεικνύεται ότι υπάρχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που δεν αποτελούν αντικείμενο του ισχυρισμού, αλλά δεν υπάρχουν ευρέως αναγνωρισμένα επιστημονικά στοιχεία για τη διενέργεια της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ), ο εμπορευόμενος που διατυπώνει τον ισχυρισμό σχετικά με άλλη πτυχή λαμβάνει υπόψη τις διαθέσιμες πληροφορίες και, εάν είναι αναγκαίο, επικαιροποιεί την αξιολόγηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 μόλις καταστούν διαθέσιμα ευρέως αναγνωρισμένα επιστημονικά στοιχεία.

3. Οι απαιτήσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν ισχύουν για εμπορευόμενους που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά την έννοια της σύστασης 2003/361/EK της Επιτροπής⁴⁴, εκτός εάν ζητήσουν την επαλήθευση με σκοπό τη λήψη του πιστοποιητικού συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 10.
4. Όταν η τακτική παρακολούθηση της εξέλιξης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών που αναφέρεται στο άρθρο 20 αποκαλύπτει διαφορές στην εφαρμογή των απαιτήσεων που ορίζονται στην παράγραφο 1 για συγκεκριμένους ισχυρισμούς και οι διαφορές αυτές δημιουργούν εμπόδια στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ή όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η απουσία απαιτήσεων για συγκεκριμένους ισχυρισμούς οδηγεί σε εκτεταμένη παραπλάνηση των καταναλωτών, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 18 για τη συμπλήρωση των απαιτήσεων τεκμηρίωσης των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών που ορίζονται στην παράγραφο 1 με:
- α) τον καθορισμό των κανόνων για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών πτυχών, των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και των περιβαλλοντικών επιδόσεων, μεταξύ άλλων με τον προσδιορισμό των δραστηριοτήτων, των διαδικασιών, των υλικών, των εκπομπών ή της χρήσης ενός προϊόντος, που συμβάλλουν σημαντικά ή δεν μπορούν να συμβάλουν στις σχετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, περιβαλλοντικές πτυχές ή περιβαλλοντικές επιδόσεις·
 - β) τον προσδιορισμό των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για τις οποίες πρέπει να παρέχονται πρωτογενείς πληροφορίες και τον καθορισμό κριτηρίων με βάση τα οποία μπορεί να εκτιμηθεί η ακρίβεια των πρωτογενών πληροφοριών και των δευτερογενών πληροφοριών· ή
 - γ) τη θέσπιση ειδικών κανόνων με βάση τον κύκλο ζωής για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών για ορισμένες ομάδες προϊόντων και τομείς.
5. Κατά τον περαιτέρω προσδιορισμό των απαιτήσεων για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις επιστημονικές ή άλλες διαθέσιμες τεχνικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων σχετικών διεθνών προτύπων, και, κατά περίπτωση, λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα:
- α) τις ιδιαιτερότητες των τομέων και των προϊόντων που απαιτούν ειδική μεθοδολογική προσέγγιση·
 - β) τη δυνητική συμβολή συγκεκριμένων ομάδων προϊόντων ή τομέων στην επίτευξη των στόχων της Ένωσης για το κλίμα και το περιβάλλον·
 - γ) κάθε σχετική πληροφορία που απορρέει από τη νομοθεσία της Ένωσης·
 - δ) την ευκολία της πρόσβασης σε πληροφορίες και δεδομένα για την αξιολόγηση και τη χρήση των εν λόγω πληροφοριών και δεδομένων από μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (στο εξής: ΜΜΕ).

⁴⁴ Σύσταση 2003/361/EK της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων ([EE L 124 της 20.5.2003, σ. 36](#)).

Τεκμηρίωση συγκριτικών ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών

1. Η τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών που αναφέρουν ή υποδηλώνουν ότι ένα προϊόν ή ένας εμπορευόμενος έχει λιγότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή καλύτερες περιβαλλοντικές επιδόσεις από άλλα προϊόντα ή εμπορευόμενους (στο εξής: συγκριτικοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί), επιπλέον των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 3, συμμορφώνεται με τις ακόλουθες απαιτήσεις:
 - α) οι πληροφορίες και τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων των προϊόντων ή των εμπορευομένων και με τις οποίες πραγματοποιείται η σύγκριση είναι ισοδύναμα με τις πληροφορίες και τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος ή του εμπορευομένου που αποτελεί αντικείμενο του ισχυρισμού·
 - β) τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων των προϊόντων ή των εμπορευομένων παράγονται ή αντλούνται με ισοδύναμο τρόπο με τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων των προϊόντων ή των εμπορευομένων με τις οποίες πραγματοποιείται η σύγκριση·
 - γ) η κάλυψη των σταδίων κατά μήκος της αξιακής αλυσίδας είναι ισοδύναμη για τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους που συγκρίνονται και εξασφαλίζει ότι λαμβάνονται υπόψη τα σημαντικότερα στάδια για όλα τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους·
 - δ) η κάλυψη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων είναι ισοδύναμη για τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους που συγκρίνονται και εξασφαλίζει ότι λαμβάνονται υπόψη οι σημαντικότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, περιβαλλοντικές πτυχές ή περιβαλλοντικές επιδόσεις για όλα τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους·
 - ε) οι παραδοχές που χρησιμοποιούνται για τη σύγκριση καθορίζονται με ισοδύναμο τρόπο για τα προϊόντα και τους εμπορευόμενους που συγκρίνονται.
2. Όταν ένας συγκριτικός περιβαλλοντικός ισχυρισμός αφορά βελτίωση όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιδόσεις ενός προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο του ισχυρισμού σε σύγκριση με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιδόσεις άλλου προϊόντος του ίδιου εμπορευομένου, ανταγωνιστή εμπορευομένου που δεν δραστηριοποιείται πλέον στην αγορά ή εμπορευομένου που δεν πωλεί πλέον σε καταναλωτές, η τεκμηρίωση του ισχυρισμού επεξηγεί τον τρόπο με τον οποίο η εν λόγω βελτίωση επηρεάζει άλλες σχετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, περιβαλλοντικές πτυχές ή περιβαλλοντικές επιδόσεις του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο του ισχυρισμού και αναφέρει σαφώς το έτος αναφοράς για τη σύγκριση.
3. Οι απαιτήσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο δεν εφαρμόζονται σε εμπορευόμενους που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά την έννοια της σύστασης 2003/361/EK της

Επιτροπής⁴⁵, εκτός εάν ζητήσουν την επαλήθευση με σκοπό την παραλαβή του πιστοποιητικού συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 10.

Άρθρο 5

Γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο εμπορευόμενος υποχρεούται να γνωστοποιεί ρητό περιβαλλοντικό ισχυρισμό σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.
2. Οι ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί μπορούν να καλύπτουν μόνο τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιδόσεις που τεκμηριώνονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 3, 4 και 5 και οι οποίες χαρακτηρίζονται σημαντικές για το σχετικό προϊόν ή για τον σχετικό εμπορευόμενο σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ).
3. Όταν ο ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός αφορά τελικό προϊόν και το στάδιο της χρήσης συγκαταλέγεται στα σημαντικότερα στάδια του κύκλου ζωής του εν λόγω προϊόντος, ο ισχυρισμός περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο καταναλωτής θα πρέπει να χρησιμοποιεί το προϊόν, ώστε να επιτύχει τις αναμενόμενες περιβαλλοντικές επιδόσεις του εν λόγω προϊόντος. Οι εν λόγω πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες μαζί με τον ισχυρισμό.
4. Όταν ο ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός σχετίζεται με μελλοντικές περιβαλλοντικές επιδόσεις ενός προϊόντος ή ενός εμπορευομένου, περιλαμβάνει χρονικά καθορισμένη δέσμευση για την επίτευξη βελτιώσεων στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων και των αξιακών αλυσίδων του.
5. Ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί σχετικά με τις σωρευτικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις ενός προϊόντος ή ενός εμπορευομένου βάσει συγκεντρωτικού δείκτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων μπορούν να διατυπώνονται μόνο βάσει κανόνων για τον υπολογισμό του εν λόγω συγκεντρωτικού δείκτη που θεσπίζονται στο δίκαιο της Ένωσης.
6. Οι πληροφορίες σχετικά με το προϊόν ή τον εμπορευόμενο που αποτελεί αντικείμενο του ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού και σχετικά με την τεκμηρίωση διατίθενται μαζί με τον ισχυρισμό σε φυσική μορφή ή με τη μορφή διαδικτυακού συνδέσμου, κωδικού QR ή ισοδύναμου μέσου.

Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) περιβαλλοντικές πτυχές, περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή περιβαλλοντικές επιδόσεις που καλύπτονται από τον ισχυρισμό·
- β) τα σχετικά ενωσιακά ή διεθνή πρότυπα, κατά περίπτωση·
- γ) τις υποκείμενες μελέτες ή υπολογισμούς που χρησιμοποιήθηκαν για την εκτίμηση, τη μέτρηση και την παρακολούθηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων που καλύπτονται από τον ισχυρισμό, χωρίς να παραλείπονται τα αποτελέσματα των εν λόγω μελετών ή υπολογισμών, καθώς και επεξηγήσεις σχετικά με το

⁴⁵ Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων ([EE L 124 της 20.5.2003, σ. 36](#)).

πεδίο εφαρμογής, τις παραδοχές και τους περιορισμούς τους, εκτός εάν οι πληροφορίες αποτελούν εμπορικό απόρρητο σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/943⁴⁶.

- δ) σύντομη επεξήγηση του τρόπου με τον οποίο επιτυγχάνονται οι βελτιώσεις που αποτελούν αντικείμενο του ισχυρισμού·
 - ε) το πιστοποιητικό συμμόρφωσης που αναφέρεται στο άρθρο 10 σχετικά με την τεκμηρίωση του ισχυρισμού και τα στοιχεία επικοινωνίας του ελεγκτή που κατάρτισε το πιστοποιητικό συμμόρφωσης·
 - στ) για ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που σχετίζονται με το κλίμα και βασίζονται σε αντισταθμίσεις εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, πληροφορίες σχετικά με τον βαθμό στον οποίο βασίζονται σε αντισταθμίσεις και αν οι τελευταίες σχετίζονται με μειώσεις ή απορροφήσεις εκπομπών·
 - ζ) περίληψη της εκτίμησης, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που απαριθμούνται στην παρούσα παράγραφο, η οποία είναι σαφής και κατανοητή από τους καταναλωτές στους οποίους απευθύνεται ο ισχυρισμός και παρέχεται σε τουλάχιστον μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο διατυπώνεται ο ισχυρισμός.
7. Οι απαιτήσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2, 3 και 6 δεν ισχύουν για εμπορευόμενους που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά την έννοια της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, εκτός εάν ζητήσουν την επαλήθευση με σκοπό τη λήψη του πιστοποιητικού συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 10.
8. Όταν η τεκμηρίωση ορισμένων περιβαλλοντικών επιπτώσεων, περιβαλλοντικών πτυχών ή περιβαλλοντικών επιδόσεων υπόκειται στους κανόνες που θεσπίζονται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο α) και παράγραφος 4 στοιχείο γ), η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 18 για τη συμπλήρωση των απαιτήσεων για τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών που ορίζονται στο άρθρο 5, προσδιορίζοντας περαιτέρω τις πληροφορίες που μπορούν ή πρέπει να γνωστοποιούνται σχετικά με τις εν λόγω περιβαλλοντικές επιπτώσεις, περιβαλλοντικές πτυχές ή περιβαλλοντικές επιδόσεις, ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν παραπλανώνται οι καταναλωτές.

Άρθρο 6

Γνωστοποίηση των συγκριτικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών

Οι συγκριτικοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί δεν αφορούν βελτίωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο του ισχυρισμού σε σύγκριση με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές πτυχές ή τις περιβαλλοντικές επιδόσεις άλλου προϊόντος του ίδιου εμπορευομένου ή ανταγωνιστή εμπορευομένου που δεν δραστηριοποιείται πλέον στην αγορά ή εμπορευομένου που δεν πωλεί πλέον στους καταναλωτές, εκτός εάν βασίζονται σε στοιχεία

⁴⁶ Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, περί προστασίας της τεχνολογίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (ΕΕ L 157 της 15.6.2016, σ. 1).

που αποδεικνύουν ότι η βελτίωση είναι σημαντική και έχει επιτευχθεί κατά την τελευταία πενταετία.

Άρθρο 7

Περιβαλλοντικά σήματα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα περιβαλλοντικά σήματα πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 3 έως 6 και υπόκεινται σε επαλήθευση σύμφωνα με το άρθρο 10.
2. Μόνο τα περιβαλλοντικά σήματα που απονέμονται στο πλαίσιο συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης που έχουν θεσπιστεί βάσει του ενωσιακού δικαίου μπορούν να παρουσιάζουν αξιολόγηση ή βαθμολογία προϊόντος ή εμπορευομένου βάσει συγκεντρωτικού δείκτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων ενός προϊόντος ή εμπορευομένου.

Άρθρο 8

Απαιτήσεις για τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης

1. Ως «σύστημα περιβαλλοντικής σήμανσης» νοείται ένα σύστημα πιστοποίησης που πιστοποιεί ότι ένα προϊόν, μια διαδικασία ή ένας εμπορευόμενος συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις για περιβαλλοντικό σήμα.
2. Τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης πρέπει να συμμορφώνονται με τις ακόλουθες απαιτήσεις:
 - α) οι πληροφορίες σχετικά με την ιδιοκτησία και τα όργανα λήψης αποφάσεων του συστήματος περιβαλλοντικής σήμανσης είναι διαφανείς, προσβάσιμες δωρεάν, εύληπτες και επαρκώς λεπτομερείς·
 - β) οι πληροφορίες σχετικά με τους στόχους του συστήματος περιβαλλοντικής σήμανσης και τις απαιτήσεις και τις διαδικασίες για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με το σύστημα περιβαλλοντικής σήμανσης είναι διαφανείς, προσβάσιμες δωρεάν, εύληπτες και επαρκώς λεπτομερείς·
 - γ) οι όροι συμμετοχής στα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης είναι ανάλογοι προς το μέγεθος και τον κύκλο εργασιών των εταιρειών έτσι ώστε να μην αποκλείονται οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις·
 - δ) οι απαιτήσεις για το σύστημα περιβαλλοντικής σήμανσης έχουν αναπτυχθεί από εμπειρογνώμονες που μπορούν να διασφαλίσουν την επιστημονική τους αξιοπιστία και έχουν υποβληθεί προς διαβούλευση σε ετερογενή ομάδα ενδιαφερόμενων μερών, η οποία τις εξέτασε και διασφάλισε τη συνάφειά τους από κοινωνική άποψη·
 - ε) το σύστημα περιβαλλοντικής σήμανσης διαθέτει μηχανισμό υποβολής καταγγελιών και επίλυσης διαφορών·
 - στ) το σύστημα περιβαλλοντικής σήμανσης καθορίζει διαδικασίες για την αντιμετώπιση της μη συμμόρφωσης και προβλέπει την ανάκληση ή την αναστολή του περιβαλλοντικού σήματος σε περίπτωση επίμονης και κατάφωρης μη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις του συστήματος.
3. Από τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία = η ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο] οι δημόσιες αρχές των κρατών

μελών δεν θεσπίζουν νέα εθνικά ή περιφερειακά συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης. Ωστόσο, τα εθνικά ή περιφερειακά συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που θεσπίστηκαν πριν από την εν λόγω ημερομηνία μπορούν να συνεχίσουν να απονέμουν τα περιβαλλοντικά σήματα στην αγορά της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Από την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης μπορούν να θεσπίζονται μόνο βάσει του δικαίου της Ένωσης.

4. Από τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία = η ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο] τυχόν νέα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που θεσπίζονται από δημόσιες αρχές τρίτων χωρών και απονέμουν περιβαλλοντικά σήματα προς χρήση στην αγορά της Ένωσης υπόκεινται σε έγκριση από την Επιτροπή πριν από την είσοδό τους στην αγορά της Ένωσης, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα σήματα αυτά παρέχουν προστιθέμενη αξία όσον αφορά την περιβαλλοντική τους φιλοδοξία, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της κάλυψης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων, ή μιας συγκεκριμένης ομάδας προϊόντων ή τομέα, σε σύγκριση με τα υφιστάμενα ενωσιακά, εθνικά ή περιφερειακά συστήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, και πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που θεσπίστηκαν από τις δημόσιες αρχές τρίτων χωρών πριν από την εν λόγω ημερομηνία μπορούν να συνεχίσουν να απονέμουν τα περιβαλλοντικά σήματα που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στην αγορά της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που θεσπίζονται από ιδιωτικούς φορείς εκμετάλλευσης μετά την [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία = η ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο] εγκρίνονται μόνον εάν τα εν λόγω συστήματα παρέχουν προστιθέμενη αξία όσον αφορά τις περιβαλλοντικές φιλοδοξίες τους, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της έκτασης της κάλυψης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, των περιβαλλοντικών πτυχών ή των περιβαλλοντικών επιδόσεων που προσφέρουν, ή μιας συγκεκριμένης ομάδας προϊόντων ή τομέα, και της ικανότητάς τους να στηρίζουν την πράσινη μετάβαση των ΜΜΕ, σε σύγκριση με τα υφιστάμενα ενωσιακά, εθνικά ή περιφερειακά συστήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, και πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Η εν λόγω διαδικασία για την έγκριση νέων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης εφαρμόζεται σε συστήματα που θεσπίζονται από ιδιωτικούς φορείς στην Ένωση και σε τρίτες χώρες.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή όταν εγκρίνονται νέα ιδιωτικά συστήματα.

6. Προκειμένου να λάβουν τις εγκρίσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5, οι φορείς εκμετάλλευσης νέων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης προσκομίζουν υποστηρικτικά έγγραφα στα οποία αναφέρονται τα ακόλουθα:

- α) το σκεπτικό στο οποίο βασίζεται η ανάπτυξη του συστήματος,
- β) το προτεινόμενο πεδίο εφαρμογής του συστήματος,
- γ) τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το σύστημα θα παράσχει προστιθέμενη αξία όπως ορίζεται στην παράγραφο 4 για τα συστήματα περιβαλλοντικής

επισήμανσης που θεσπίζονται από δημόσιες αρχές σε τρίτες χώρες, ή στην παράγραφο 5 για τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που θεσπίζονται από ιδιωτικούς φορείς εκμετάλλευσης·

- δ) πρόταση σχεδίου κριτηρίων και τη μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για την ανάπτυξη και την απονομή του περιβαλλοντικού σήματος και τις αναμενόμενες επιπτώσεις στην αγορά·
- ε) λεπτομερή περιγραφή της ιδιοκτησίας και των οργάνων λήψης αποφάσεων του συστήματος περιβαλλοντικής σήμανσης.

Τα έγγραφα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο υποβάλλονται στην Επιτροπή στην περίπτωση των συστημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 4 ή στις αρχές των κρατών μελών στην περίπτωση των συστημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 5, μαζί με το πιστοποιητικό συμμόρφωσης για τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 10.

- 7. Η Επιτροπή δημοσιεύει και επικαιροποιεί κατάλογο των επίσημα αναγνωρισμένων περιβαλλοντικών σημάτων που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στην αγορά της Ένωσης μετά τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία = η ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο] σύμφωνα με τις παραγράφους 3, 4 και 5.
- 8. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ομοιόμορφη εφαρμογή σε ολόκληρη την Ένωση, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για:
 - α) την παροχή λεπτομερών απαιτήσεων για την έγκριση συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5·
 - β) τον περαιτέρω προσδιορισμό του μορφότυπου και του περιεχόμενου των υποστηρικτικών εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 6·
 - γ) την παροχή λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη διαδικασία έγκρισης που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 19.

Άρθρο 9

Επανεξέταση της τεκμηρίωσης ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών επανεξετάζονται και επικαιροποιούνται από τους εμπορευόμενους όταν υπάρχουν περιστάσεις που ενδέχεται να επηρεάσουν την ακρίβεια ενός ισχυρισμού, και το αργότερο εντός 5 ετών από την ημερομηνία παροχής των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 6. Κατά την επανεξέταση, ο εμπορευόμενος αναθεωρεί τις χρησιμοποιούμενες υποκείμενες πληροφορίες για να διασφαλίσει ότι τηρούνται πλήρως οι απαιτήσεις των άρθρων 3 και 4.

Ο επικαιροποιημένος ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός υπόκειται σε επαλήθευση σύμφωνα με το άρθρο 10.

Άρθρο 10

Επαλήθευση και πιστοποίηση της τεκμηρίωσης και της γνωστοποίησης περιβαλλοντικών ισχυρισμών και των συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης

1. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν διαδικασίες για την επαλήθευση της τεκμηρίωσης και της γνωστοποίησης ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών με βάση τις απαιτήσεις των άρθρων 3 έως 7.
2. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν διαδικασίες για την επαλήθευση της συμμόρφωσης των συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης με τις απαιτήσεις του άρθρου 8.
3. Οι απαιτήσεις επαλήθευσης και πιστοποίησης εφαρμόζονται σε εμπορευόμενους που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά την έννοια της σύστασης 2003/361/EK της Επιτροπής μόνον εφόσον το ζητήσουν.
4. Η επαλήθευση διενεργείται από ελεγκτή που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 11, σύμφωνα με τις διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, πριν από τη δημοσιοποίηση της περιβαλλοντικής δήλωσης ή την αναγραφή του περιβαλλοντικού σήματος από έναν εμπορευόμενο.
5. Για τους σκοπούς της επαλήθευσης, ο ελεγκτής λαμβάνει υπόψη τη φύση και το περιεχόμενο του ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού ή του περιβαλλοντικού σήματος.
6. Μετά την ολοκλήρωση της επαλήθευσης, ο ελεγκτής καταρτίζει, κατά περίπτωση, πιστοποιητικό συμμόρφωσης με το οποίο πιστοποιείται ότι ο ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός ή το περιβαλλοντικό σήμα πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.
7. Το πιστοποιητικό συμμόρφωσης αναγνωρίζεται από τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή και την επιβολή της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τον κατάλογο των πιστοποιητικών συμμόρφωσης μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2012.
8. Το πιστοποιητικό συμμόρφωσης δεν θίγει την αξιολόγηση του περιβαλλοντικού ισχυρισμού από τις εθνικές αρχές ή τα εθνικά δικαστήρια σύμφωνα με την οδηγία 2005/29/EK.
9. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό λεπτομερειών σχετικά με τη μορφή του πιστοποιητικού συμμόρφωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 5 και τα τεχνικά μέσα για την έκδοση του εν λόγω πιστοποιητικού συμμόρφωσης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 19.

Άρθρο 11

Ελεγκτής

1. Ο ελεγκτής είναι τρίτος φορέας αξιολόγησης της συμμόρφωσης που είναι διαπιστευμένος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008⁴⁷.

⁴⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την

2. Η διαπίστευση περιλαμβάνει, ειδικότερα, την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις της παραγράφου 3.
3. Ο ελεγκτής συμμορφώνεται με τις ακόλουθες απαιτήσεις:
- α) ο ελεγκτής είναι ανεξάρτητος από το προϊόν που φέρει τον περιβαλλοντικό ισχυρισμό ή από τον εμπορευόμενο που σχετίζεται με αυτόν·
 - β) ο ελεγκτής, τα διευθυντικά του στελέχη και το προσωπικό που είναι αρμόδιο για την εκτέλεση των καθηκόντων επαλήθευσης δεν αναλαμβάνουν καμιά δραστηριότητα που μπορεί να έλθει σε σύγκρουση με την ανεξάρτητη κρίση ή την ακεραιότητά τους σε σχέση με τις δραστηριότητες επαλήθευσης·
 - γ) ο ελεγκτής και το προσωπικό του εκτελούν τις δραστηριότητες επαλήθευσης με τη μεγαλύτερη επαγγελματική ακεραιότητα και την απαιτούμενη τεχνική ικανότητα και να μην υπόκεινται σε πιέσεις και παραινήσεις, ιδίως οικονομικής φύσεως, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την κρίση τους ή τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων επαλήθευσης·
 - δ) ο ελεγκτής διαθέτει την εμπειρογνωσία, τον εξοπλισμό και την υποδομή που απαιτούνται για την εκτέλεση των επαληθευτικών δραστηριοτήτων σε σχέση με τις οποίες έχει διαπιστευτεί·
 - ε) ο ελεγκτής διαθέτει επαρκές κατάλληλα ειδικευμένο και έμπειρο προσωπικό, το οποίο είναι υπεύθυνο για την εκτέλεση των καθηκόντων επαλήθευσης·
 - στ) το προσωπικό του ελεγκτή τηρεί το επαγγελματικό απόρρητο όσον αφορά όλες τις πληροφορίες που περιέρχονται σε γνώση του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων επαλήθευσης·
 - ζ) όταν ένας ελεγκτής αναθέτει υπεργολαβικά συγκεκριμένα καθήκοντα που συνδέονται με την επαλήθευση ή προσφεύγει σε θυγατρική, αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη για τα καθήκοντα που εκτελούν οι υπεργολάβοι ή οι θυγατρικές και αξιολογεί και παρακολουθεί τα προσόντα του υπεργολάβου ή της θυγατρικής και τις εργασίες που εκτελούν.

Άρθρο 12

Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να βοηθήσουν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις να εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν τουλάχιστον κατευθυντήριες γραμμές ή παρόμοιους μηχανισμούς για την ευαισθητοποίηση σχετικά με τους τρόπους συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις για τους ρητούς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς. Επιπλέον, με την επιφύλαξη των εφαρμοστέων κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, τα εν λόγω μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) χρηματοδοτική στήριξη·
- β) πρόσβαση σε χρηματοδότηση·
- γ) εξειδικευμένη κατάρτιση της διοίκησης και του προσωπικού·
- δ) οργανωτική και τεχνική βοήθεια.

εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 30).

Άρθρο 13

Ορισμός των αρμόδιων αρχών και μηχανισμός συντονισμού

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές ως υπεύθυνες για την εφαρμογή και την επιβολή της παρούσας οδηγίας.
2. Για τους σκοπούς της επιβολής των άρθρων 5 και 6, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τις εθνικές αρχές ή τα εθνικά δικαστήρια που είναι αρμόδιες/-α για την επιβολή της οδηγίας 2005/29/EK. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από τα άρθρα 14 έως 17 της παρούσας οδηγίας και να εφαρμόζουν τους κανόνες επιβολής που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 11 έως 13 της οδηγίας 2005/29/EK.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές στην επικράτειά τους, για τον σαφή καθορισμό των αντίστοιχων καθηκόντων των εν λόγω αρμόδιων αρχών, καθώς και για την ύπαρξη κατάλληλων μηχανισμών επικοινωνίας και συντονισμού.
4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη χωρίς καθυστέρηση την ταυτότητα των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους τους και τους τομείς αρμοδιότητας των εν λόγω αρχών.

Άρθρο 14

Εξουσίες των αρμόδιων αρχών

1. Τα κράτη μέλη αναθέτουν στις αρμόδιες αρχές τους τις εξουσίες επιθεώρησης και επιβολής που είναι αναγκαίες, ώστε να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία.
2. Στις εξουσίες που ανατίθενται στις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την παράγραφο 1 περιλαμβάνονται τουλάχιστον οι εξής:
 - α) η εξουσία να έχουν πρόσβαση σε οποιαδήποτε σχετικά έγγραφα, δεδομένα ή πληροφορία όσον αφορά παράβαση της παρούσας οδηγίας, υπό οποιαδήποτε μορφή ή μορφότυπο και ανεξαρτήτως του μέσου αποθήκευσής τους ή του τόπου όπου αποθηκεύονται, καθώς και η εξουσία να λαμβάνουν ή να αποκτούν αντίγραφα τους·
 - β) η εξουσία να απαιτεί από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο την παροχή κάθε σχετικής πληροφορίας, δεδομένων ή εγγράφων, υπό οποιαδήποτε μορφή ή μορφότυπο και ανεξαρτήτως του μέσου αποθήκευσής του ή του τόπου όπου αποθηκεύονται, με σκοπό την εξέταση του αν έχει επέλθει ή επέρχεται παράβαση της παρούσας οδηγίας και με σκοπό τον καθορισμό των στοιχείων της παράβασης αυτής·
 - γ) η εξουσία να κινούν με δική τους πρωτοβουλία έρευνες ή διαδικασίες για την παύση ή την απαγόρευση παραβάσεων της παρούσας οδηγίας·
 - δ) η εξουσία να απαιτούν από τους εμπορευόμενους να λαμβάνουν κατάλληλα και αποτελεσματικά διορθωτικά μέτρα και να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την παύση παράβασης της παρούσας οδηγίας·
 - ε) η εξουσία να εκδίδουν, κατά περίπτωση, ασφαλιστικά μέτρα για παραβάσεις της παρούσας οδηγίας·

στ) η εξουσία να επιβάλλουν κυρώσεις για παραβάσεις της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με το άρθρο 17.

3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν πληροφορίες, έγγραφα, ευρήματα, δηλώσεις ή μυστικές πληροφορίες ως αποδεικτικά στοιχεία για τους σκοπούς των ερευνών τους, ανεξάρτητα από τον μορφότυπο ή το μέσο αποθήκευσής τους.

Άρθρο 15

Μέτρα παρακολούθησης της συμμόρφωσης

1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 διενεργούν τακτικούς ελέγχους των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών που διατυπώνονται και των εφαρμοζόμενων συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης στην αγορά της Ένωσης. Οι εκθέσεις στις οποίες περιγράφεται λεπτομερώς το αποτέλεσμα αυτών των ελέγχων τίθενται στη διάθεση του κοινού στο διαδίκτυο.
2. Όταν οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους διαπιστώνουν παράβαση μιας υποχρέωσης που ορίζεται στην παρούσα οδηγία, διενεργούν αξιολόγηση που καλύπτει όλες τις σχετικές απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.
3. Εάν, μετά την αξιολόγηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι η τεκμηρίωση και η γνωστοποίηση του ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού ή το σύστημα περιβαλλοντικής σήμανσης δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, ενημερώνουν τον εμπορευόμενο που διατυπώνει τον ισχυρισμό σχετικά με τη μη συμμόρφωση και απαιτούν από τον εμπορευόμενο να λάβει όλα τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα εντός 30 ημερών για τη συμμόρφωση του ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού ή του συστήματος περιβαλλοντικής σήμανσης με την παρούσα οδηγία ή για την παύση της χρήσης του μη συμμορφούμενου ρητού περιβαλλοντικού ισχυρισμού και της χρήσης αναφορών σε αυτόν. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά και ταχεία, τηρουμένων της αρχής της αναλογικότητας και του δικαιώματος ακρόασης.

Άρθρο 16

Χειρισμός καταγγελιών και πρόσβαση στη δικαιοσύνη

1. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή οι οργανισμοί που θεωρείται, βάσει του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου, ότι έχουν έννομο συμφέρον δικαιούνται να υποβάλλουν τεκμηριωμένες καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές όταν κρίνουν, βάσει αντικειμενικών περιστάσεων, ότι ένας εμπορευόμενος δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.
2. Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, οι μη κυβερνητικές οντότητες ή οργανώσεις που προάγουν την προστασία της ανθρώπινης υγείας, του περιβάλλοντος ή την προστασία των καταναλωτών και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις οι οποίες καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο θεωρείται ότι έχουν επαρκές συμφέρον.
3. Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν την τεκμηριωμένη καταγγελία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και, εφόσον απαιτείται, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένων επιθεωρήσεων και ακροάσεων του προσώπου ή του οργανισμού, με σκοπό την επαλήθευση των εν λόγω καταγγελιών. Εάν

επιβεβαιωθούν, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 15.

4. Οι αρμόδιες αρχές, το ταχύτερο δυνατόν και εν πάση περιπτώσει σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου, ενημερώνουν το πρόσωπο ή τον οργανισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και υπέβαλε την καταγγελία σχετικά με την απόφασή της να δεχθεί ή να απορρίψει το αίτημα για ανάληψη δράσης που υποβάλλεται στην καταγγελία, και αιτιολογεί δεόντως την απόφασή της.
5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το πρόσωπο ή ο οργανισμός που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και υποβάλλει τεκμηριωμένη καταγγελία έχει πρόσβαση σε δικαστήριο ή άλλο ανεξάρτητο και αμερόληπτο κρατικό όργανο αρμόδιο για τον έλεγχο, τόσο ως προς τη διαδικασία όσο και ως προς την ουσία, της νομιμότητας των αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων της αρμόδιας αρχής δυνάμει της παρούσας οδηγίας, με την επιφύλαξη τυχόν διατάξεων του εθνικού δικαίου που απαιτούν την εξάντληση των διαδικασιών διοικητικής προσφυγής προτού ασκηθεί προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου. Οι διαδικασίες δικαστικού ελέγχου είναι δίκαιες, αντικειμενικές, έγκαιρες και δωρεάν και δεν είναι απαγορευτικά δαπανηρές και προβλέπουν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα επανόρθωσης, συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών μέτρων, όπου κρίνεται αναγκαίο.
6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθενται στη διάθεση του κοινού πρακτικές πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες εξέτασης που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 17

Κυρώσεις

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών δυνάμει της οδηγίας 2008/99/EK⁴⁸, τα κράτη μέλη καθορίζουν το καθεστώς των επιβλητέων κυρώσεων για παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας, και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
2. Κατά τον καθορισμό του είδους και του επιπέδου των κυρώσεων που θα πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση παραβάσεων, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα ακόλουθα:
 - α) η φύση, η βαρύτητα, η έκταση και η διάρκεια της παράβασης·
 - β) ο εκ προθέσεως ή εξ αμελείας χαρακτήρας της παράβασης και κάθε μέτρο που έχει λάβει ο εμπορευόμενος για τον μετριασμό ή την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν οι καταναλωτές, κατά περίπτωση·
 - γ) η οικονομική ισχύς του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου, όπως προκύπτει, για παράδειγμα, από τον συνολικό κύκλο εργασιών του υπαίτιου νομικού προσώπου ή από το ετήσιο εισόδημα του υπαίτιου φυσικού προσώπου·

⁴⁸ Οδηγία 2008/99/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου (EE L 328 της 6.12.2008, σ. 28).

- δ) τα οικονομικά οφέλη που αποκόμισαν οι υπαίτιοι από την παράβαση·
 - ε) τυχόν προηγούμενες παραβάσεις του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου·
 - στ) κάθε άλλη επιβαρυντική ή ελαφρυντική περίσταση που είναι εφαρμοστέα στις συνθήκες της υπόθεσης·
 - ζ) τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν στον εμπορευόμενο για την ίδια παράβαση σε άλλα κράτη μέλη σε διασυνοριακές υποθέσεις, όπου οι πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω κυρώσεις είναι διαθέσιμες μέσω του μηχανισμού που θεσπίστηκε με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394, κατά περίπτωση.
3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι κυρώσεις και τα μέτρα για παραβάσεις της παρούσας οδηγίας περιλαμβάνουν:
- α) πρόστιμα που στερούν αποτελεσματικά από τους υπαίτιους τα οικονομικά οφέλη που αποκομίστηκαν από τις παραβάσεις τους και αυξάνουν το επίπεδο των προστίμων αυτών σε περίπτωση επανειλημμένων παραβάσεων·
 - β) κατάσχεση των εσόδων που αποκτήθηκαν από τον εμπορευόμενο από συναλλαγή με τα σχετικά προϊόντα·
 - γ) προσωρινό αποκλεισμό για μέγιστη περίοδο 12 μηνών από τις διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων και από την πρόσβαση σε δημόσια χρηματοδότηση, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών υποβολής προσφορών, των επιχορηγήσεων και των συμβάσεων παραχώρησης.

Για τους σκοπούς του στοιχείου α), τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν πρέπει να επιβληθούν κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394⁴⁹, το μέγιστο ποσό των εν λόγω προστίμων ανέρχεται τουλάχιστον στο 4 % του ετήσιου κύκλου εργασιών του εμπορευομένου στο οικείο ή στα οικεία κράτη μέλη.

Άρθρο 18

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 4 και στο άρθρο 5 παράγραφος 8 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την/τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία = η ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σε σχέση με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες προ της εκπνοής της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 και στο άρθρο 5 παράγραφος 8 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής*

⁴⁹ EE L 345 της 27.12.2017, σ. 1.

Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 4 και του άρθρου 5 παράγραφος 8 αρχίζει να ισχύει εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός [δύο μηνών] από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά [δύο μήνες] κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 19

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Σε περίπτωση παραπομπής στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 20

Παρακολούθηση

1. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν τακτικά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με βάση:
 - α) μια επισκόπηση των ειδών ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών και συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης που έχουν αποτελέσει αντικείμενο τεκμηριωμένων καταγγελιών σύμφωνα με το άρθρο 16·
 - β) μια επισκόπηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών και των συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης σε σχέση με τους οποίους ή τα οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν ζητήσει από τον εμπορευόμενο να λάβει διορθωτικά μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 15, ή έχουν επιβάλει κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 17.
2. Στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 προσδιορίζονται ο ρητός περιβαλλοντικός ισχυρισμός ή το σύστημα περιβαλλοντικής σήμανσης, η φύση της εικαζόμενης παράβασης, η φύση και η διάρκεια των διορθωτικών μέτρων και, κατά περίπτωση, η επιβληθείσα κύρωση.
3. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σε ετήσια βάση.
4. Με βάση τις πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 και τις πληροφορίες που καθίστανται διαθέσιμες από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το

άρθρο 15 παράγραφος 1, και, εφόσον απαιτείται, πρόσθετες διαβουλεύσεις με αρμόδιες αρχές, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος δημοσιεύει, ανά διετία, έκθεση που περιέχει αξιολόγηση της εξέλιξης των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών και των συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης σε κάθε κράτος μέλος και για την Ένωση στο σύνολό της. Η έκθεση πρέπει να καθιστά δυνατή τη διαφοροποίηση ανάλογα με το μέγεθος του εμπορευομένου που διατυπώνει τον ισχυρισμό και ανάλογα με την ποιότητα της τεκμηρίωσης.

Άρθρο 21

Αξιολόγηση και επανεξέταση

1. Έως την/τις [Υπηρεσία εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία = 5 έτη μετά την ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο], η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας σε σχέση με τους στόχους που επιδιώκει και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις βασικές διαπιστώσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αξιολογεί αν η παρούσα οδηγία έχει επιτύχει τον στόχο της, ιδίως όσον αφορά:
 - α) τη διασφάλιση ότι οι ρητοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί που διατυπώνονται σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις ενός προϊόντος ή ενός εμπορευομένου βασίζονται σε αξιόπιστες, συγκρίσιμες και επαληθεύσιμες πληροφορίες·
 - β) τη διασφάλιση ότι τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης βασίζονται σε συστήματα πιστοποίησης και πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 8·
 - γ) τη διασφάλιση ότι τα νέα ιδιωτικά συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που αφορούν προϊόντα ή εμπορευόμενους που καλύπτονται ήδη από υφιστάμενα συστήματα εγκρίνονται από τα κράτη μέλη μόνον εφόσον παρέχουν προστιθέμενη αξία σε σύγκριση με τα υφιστάμενα συστήματα·
 - δ) τον καθορισμό των κανόνων για τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών στην αγορά της Ένωσης και την αποφυγή της αλληλεπικάλυψης του κόστους κατά τη γνωστοποίηση τέτοιων ισχυρισμών·
 - ε) την ενίσχυση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.
3. Εφόσον η Επιτροπή το κρίνει σκόπιμο, η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση για την τροποποίηση των σχετικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης του ενδεχομένου θέσπισης περαιτέρω διατάξεων σχετικά με:
 - α) την αξιοποίηση ευκαιριών για την κυκλική οικονομία, τη βιοοικονομία και την πράσινη οικονομία, μέσω της αξιολόγησης της καταλληλότητας και της σκοπιμότητας της επιβολής της χρήσης κοινής και, κατά περίπτωση, βασιζόμενης στον κύκλο ζωής μεθόδου για την τεκμηρίωση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών·
 - β) τη διευκόλυνση της μετάβασης σε περιβάλλον χωρίς τοξικές ουσίες, μέσω της εξέτασης του ενδεχομένου θέσπισης απαγόρευσης περιβαλλοντικών ισχυρισμών για προϊόντα που περιέχουν επικίνδυνες ουσίες, εκτός εάν η χρήση

τους θεωρείται απαραίτητη για την κοινωνία σύμφωνα με τα κριτήρια που θα αναπτύξει η Επιτροπή·

- γ) την περαιτέρω εναρμόνιση όσον αφορά τις απαιτήσεις για την τεκμηρίωση συγκεκριμένων περιβαλλοντικών ισχυρισμών σχετικά με περιβαλλοντικές πτυχές ή επιπτώσεις, όπως η ανθεκτικότητα, η δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, η δυνατότητα επισκευής, η ανακυκλωσιμότητα, το ανακυκλωμένο περιεχόμενο, η χρήση φυσικού περιεχομένου, συμπεριλαμβανομένων των ινών, οι περιβαλλοντικές επιδόσεις ή η βιωσιμότητα, τα στοιχεία βιολογικής προέλευσης, η βιοδιασπασιμότητα, η βιοποικιλότητα, η πρόληψη της δημιουργίας και η μείωση των αποβλήτων.

Άρθρο 22

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012

Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«X. [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί ο επόμενος αριθμός στη σειρά] Οδηγία (ΕΕ) ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... σχετικά με την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών (ΕΕ L ..., ημερομηνία, σελίδα: Άρθρο 13 παράγραφος 3 και άρθρο 15)».

Άρθρο 23

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394

Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«X. [Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί ο επόμενος αριθμός στη σειρά] Οδηγία (ΕΕ) ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών ([ΕΕ L ..., ημερομηνία, σελίδα](#)).»

Άρθρο 24

Τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2020/1828

Στο παράρτημα I της οδηγίας (ΕΕ) 2020/1828, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«X) [Υπηρεσία εκδόσεων: να προστεθεί ο επόμενος αριθμός στη σειρά] Οδηγία (ΕΕ) ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών ([ΕΕ L ..., ημερομηνία, σελίδα](#)).»

Άρθρο 25

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν την/στις [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 18 μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας], τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις από την/τις [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 24 μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας].

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 26

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 27

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Οικολογικοί ισχυρισμοί: πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής

09 — Περιβάλλον και δράση για το κλίμα¹¹⁶

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

☒ νέα δράση

☐ νέα δράση έπεται από δοκιμαστικό σχέδιο / προπαρασκευαστική ενέργεια¹¹⁷

☐ την παράταση υφιστάμενης δράσης

☐ συγχώνευση ή αναπροσανατολισμό μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.4. Στόχοι

1.4.1. Γενικοί στόχοι

Στόχος της παρούσας πρωτοβουλίας είναι η αύξηση του επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και η συμβολή στην επιτάχυνση της πράσινης μετάβασης προς μια κυκλική, καθαρή και κλιματικά ουδέτερη οικονομία στην ΕΕ, η προστασία των καταναλωτών και των εταιρειών από την προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας και η παροχή στους καταναλωτές της δυνατότητας να συμβάλουν στην επιτάχυνση της πράσινης μετάβασης με τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων αγοράς με βάση αξιόπιστους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και σήματα, η βελτίωση της ασφάλειας δικαίου όσον αφορά τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς και των ισότιμων όρων ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, η τόνωση της ανταγωνιστικότητας των οικονομικών φορέων που καταβάλλουν προσπάθειες για την αύξηση της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας των προϊόντων και των δραστηριοτήτων τους και η δημιουργία ευκαιριών εξοικονόμησης κόστους για τους εν λόγω φορείς που πραγματοποιούν διασυννοριακές συναλλαγές.

Η παρούσα πρωτοβουλία συμπληρώνει τις προτεινόμενες αλλαγές στις προτεινόμενες αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

1.4.2. Ειδικοί στόχοι

Θέσπιση κανόνων της ΕΕ σχετικά με τους προαιρετικούς οικολογικούς ισχυρισμούς, οι οποίοι θα ισχύουν για τους εμπορευόμενους που δραστηριοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση (εξαιρουμένων των πολύ μικρών επιχειρήσεων για ορισμένες

¹¹⁶ Όσον αφορά τους οικολογικούς ισχυρισμούς, η νομική βάση της πρωτοβουλίας είναι η ενιαία αγορά, ωστόσο οι δημοσιονομικοί πόροι προέρχονται από τον τομέα πολιτικής 09 — Περιβάλλον και δράση για το κλίμα.

¹¹⁷ Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

διατάξεις) σχετικά με την τεκμηρίωση, τη γνωστοποίηση και την επαλήθευση περιβαλλοντικών ισχυρισμών / συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης.

1.4.3. Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

Με την επίτευξη των ειδικών στόχων, περισσότεροι φορείς της αγοράς θα είναι σε θέση να ενσωματώνουν αξιόπιστες περιβαλλοντικές πληροφορίες στη διαδικασία λήψης αποφάσεών τους (π.χ. αποφάσεις αγοράς, επιλογή προμηθευτών ή συνεργασία με προμηθευτές και επιχειρηματικούς εταίρους, σχεδιασμός προϊόντων, επιλογές δημόσιων συμβάσεων).

Οι καταναλωτές θα μπορούν να εμπιστεύονται τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς για τα προϊόντα που αγοράζουν, γεγονός που θα τους δώσει τη δυνατότητα να ενσωματώνουν συστηματικότερα περιβαλλοντικές παραμέτρους στις αποφάσεις αγοράς τους.

Αυτό θα δημιουργήσει μεγαλύτερη ζήτηση για οικολογικότερα προϊόντα και λύσεις, με αποτέλεσμα την προώθηση της ανάπτυξης των πράσινων αγορών. Θα δημιουργήσει ευκαιρίες στην αλυσίδα εφοδιασμού για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και καλύτερες περιβαλλοντικές επιδόσεις. Αυτό θα συμβάλει στη συνέχεια στον γενικό στόχο της δημιουργίας ευκαιριών για την κυκλική και την πράσινη οικονομία. Η καθιέρωση μιας προσέγγισης της ΕΕ όσον αφορά τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς θα συμβάλει στην επίτευξη του γενικού στόχου της ενίσχυσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, ιδίως των πράσινων αγορών.

Μια κοινή προσέγγιση της ΕΕ που θα ανταποκρίνεται στον στόχο της αξιοπιστίας, της συγκρισιμότητας και της επαληθευσιμότητας θα διευκολύνει τις αρχές επιβολής του νόμου όσον αφορά τον έλεγχο των ισχυρισμών, ενισχύοντας περαιτέρω το αποτέλεσμά τους. Αυτό θα ενισχύσει περαιτέρω τους μοχλούς για καλύτερες περιβαλλοντικές επιδόσεις των προϊόντων και των εμπορευομένων, συμβάλλοντας στην επίτευξη των στόχων της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας.

1.4.4. Δείκτες επιδόσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου και των επιτευγμάτων.

1. Οι περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί για προϊόντα και εταιρείες είναι αξιόπιστοι, συγκρίσιμοι και επαληθεύσιμοι: αυξανόμενο ποσοστό αξιόπιστων περιβαλλοντικών ισχυρισμών και αντίστοιχα μειούμενο ποσοστό παραπλανητικών περιβαλλοντικών ισχυρισμών που παρακολουθούνται μέσω:

ο του αριθμού περιβαλλοντικών ισχυρισμών που τηρούν (ή όχι) τις απαιτήσεις της πρωτοβουλίας για τους οικολογικούς ισχυρισμούς·

ο της αποτελεσματικής εφαρμογής της πρωτοβουλίας για τους οικολογικούς ισχυρισμούς·

ο του ποσοστού των εθνικών αρχών που θεωρούν ότι η οδηγία έχει διευκολύνει την αντιμετώπιση της προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας.

2. Οι χρήστες των πληροφοριών εμπιστεύονται τις περιβαλλοντικές πληροφορίες: αύξηση της εμπιστοσύνης των χρηστών των πληροφοριών (καταναλωτές, επιχειρήσεις, επενδυτές, δημόσιες διοικήσεις και ΜΚΟ) στους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που παρακολουθούνται μέσω:

ο του επιπέδου εμπιστοσύνης των καταναλωτών στους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς·

ο του επιπέδου εμπιστοσύνης των καταναλωτών στα σήματα βιωσιμότητας·

ο του επιπέδου εμπιστοσύνης άλλων χρηστών πληροφοριών (επιχειρήσεις, επενδυτές, δημόσιες διοικήσεις, ΜΚΟ) στους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής.

3. Οι περιβαλλοντικές επιδόσεις των προϊόντων και των οργανισμών βελτιώνουν: τη θετική εξέλιξη των τιμών των δεικτών αναφοράς στα αποτελέσματα των προφίλ των κανόνων κατηγορίας περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντος (PEFCR) και του περιβαλλοντικού αποτυπώματος προϊόντος (PEF) και του περιβαλλοντικού αποτυπώματος οργανισμού (OEF), γεγονός που δείχνει ότι τα προϊόντα και οι οργανισμοί τείνουν να καθίστανται πιο οικολογικά· τη μείωση του αποτυπώματος κατανάλωσης της ΕΕ (σύμφωνα με τον [δείκτη αποτυπώματος κατανάλωσης που αναπτύχθηκε από το JRC](#)), το οποίο καλύπτει και τις 16 περιβαλλοντικές επιπτώσεις των μεθόδων περιβαλλοντικού αποτυπώματος. Αυτό θα παρακολουθείται με τους ακόλουθους δείκτες:

ο εξέλιξη των τιμών των δεικτών αναφοράς στους PEFCR·

ο εξέλιξη των αποτελεσμάτων προφίλ EF στο PEF και στο OEF με την πάροδο του χρόνου·

ο εξέλιξη του αποτυπώματος κατανάλωσης στην ΕΕ.

4. Τα εμπόδια στις πράσινες αγορές μειώνονται: τα εμπόδια που σχετίζονται με τη συμμόρφωση με πολλαπλές μεθόδους και την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών μειώνονται. Αυτό θα παρακολουθείται με τους ακόλουθους δείκτες:

ο αντίληψη των επιχειρήσεων στην εσωτερική αγορά οικολογικών προϊόντων.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις

Τα κράτη μέλη θα έχουν στη διάθεσή τους δύο έτη για να μεταφέρουν την οδηγία στο εθνικό τους δίκαιο. Η παρούσα πρόταση συνδέεται στενά με την αναθεώρηση της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, την οποία πρότεινε η Επιτροπή τον Μάρτιο του 2022, και αναμένεται ότι οι δύο οδηγίες θα μεταφερθούν στο εθνικό δίκαιο μαζί.

Εκτός από τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο των κανόνων για την τεκμηρίωση και τη γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών ισχυρισμών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθιερώσουν διαδικασία για την επαλήθευση της τεκμηρίωσης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών για προϊόντα/εμπορευόμενους που διατίθενται στην αγορά, καθώς και των συστημάτων οικολογικής σήμανσης, και να ορίσουν αρμόδιες αρχές και μηχανισμό συντονισμού.

Η πρόταση προβλέπει ότι οι προαιρετικοί περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί πρέπει να τεκμηριώνονται βάσει αξιολόγησης που πληροί τις ειδικές απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 3. Στις περιπτώσεις που η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη θέσπιση κανόνων με βάση τον κύκλο ζωής για συγκεκριμένες ομάδες προϊόντων ή τομείς, οι οικονομικοί φορείς θα είναι σε θέση να τεκμηριώνουν συγκεκριμένους ισχυρισμούς σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις με βάση τους εν λόγω κανόνες.

Προς υποστήριξη της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, και λίγο μετά την έναρξη ισχύος της, η Επιτροπή θα εκδώσει εκτελεστική πράξη για την παροχή λεπτομερειών σχετικά με τη μορφή του πιστοποιητικού που πρέπει να εκδίδεται από τον ελεγκτή περιβαλλοντικών ισχυρισμών σύμφωνα με το άρθρο 12.

Συνεχείς απαιτήσεις

Οι αρμόδιες αρχές θα υποχρεούνται να διενεργούν τακτικούς ελέγχους των περιβαλλοντικών ισχυρισμών που χρησιμοποιούνται στην αγορά της ΕΕ.

Τα κράτη μέλη θα υποχρεούνται να παρακολουθούν τακτικά την εφαρμογή της οδηγίας βάσει επισκόπησης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών που έχουν κοινοποιηθεί στις αρχές επιβολής του νόμου· βάσει επισκόπησης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών σε σχέση με τους οποίους οι αρχές επιβολής έχουν ζητήσει από τον υπεύθυνο οργανισμό να λάβει διορθωτικά μέτρα και, κατά περίπτωση, έχουν λάβει μέτρα επιβολής. Τα κράτη μέλη θα παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή σε ετήσια βάση.

Πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας σε σχέση με τους στόχους που επιδιώκει και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις βασικές διαπιστώσεις και, κατά περίπτωση, νομοθετική πρόταση για την τροποποίηση των σχετικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

Η Επιτροπή θα εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 για τον περαιτέρω προσδιορισμό των απαιτήσεων για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών. Πρόκειται για μια συνεχή διαδικασία για την ανάπτυξη περαιτέρω μεθόδων τεκμηρίωσης.

Η Επιτροπή θα εξουσιοδοτηθεί επίσης να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικές πράξεις για τη συμπλήρωση των απαιτήσεων για τα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 8 και 9.

- 1.5.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Είναι σημαντικό να εξασφαλιστούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού για τους οικονομικούς φορείς όσον αφορά τις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται κατά την υποβολή περιβαλλοντικού ισχυρισμού, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων σχετικά με τις πληροφορίες και τα δεδομένα που πρέπει να χρησιμοποιούνται, μέσω της θέσπισης ενός κοινού συνόλου κανόνων εντός της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ.

Με βάση την υφιστάμενη κατάσταση, και εάν τα κράτη μέλη ενεργήσουν μεμονωμένα, υπάρχει υψηλός κίνδυνος να δημιουργηθούν πολλά ανταγωνιστικά διαφορετικά συστήματα, τα οποία θα βασίζονται σε διαφορετικές και μη συγκρίσιμες μεθόδους και προσεγγίσεις, γεγονός που θα οδηγήσει σε μια κατακερματισμένη εσωτερική αγορά, ιδίως για τα διασυννοριακά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο εμπορίας στην εσωτερική αγορά, με αποτέλεσμα την αύξηση του κινδύνου άνισης ευαισθητοποίησης και επιπέδου πληροφόρησης σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των προϊόντων και των οργανισμών σε ολόκληρη την ΕΕ, καθώς και τη δημιουργία πρόσθετου κόστους για τις εταιρείες που πραγματοποιούν

διασυννοριακές συναλλαγές (ιδίως εάν πρέπει να χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους ή να συμμορφώνονται με διαφορετικά συστήματα επισήμανσης).

Εάν δεν ληφθεί δράση σε επίπεδο ΕΕ, οι φορείς της αγοράς θα εξακολουθήσουν να είναι αντιμέτωποι με παραπλανητικές πληροφορίες σχετικά με περιβαλλοντικές πτυχές, ενώ τα εμπόδια στην εσωτερική αγορά δεν θα επέτρεπαν στις επιχειρήσεις να λειτουργούν υπό ισοδύναμες συνθήκες. Επιπλέον, ορισμένες πτυχές, όπως η ανάπτυξη μεθόδων για την υποστήριξη συγκεκριμένων ισχυρισμών και η δημιουργία σχετικών βάσεων δεδομένων (εάν είναι αναγκαία) δεν μπορούν να επιτευχθούν σε εθνικό επίπεδο, δεδομένου του πεδίου εφαρμογής τους όσον αφορά την κάλυψη προϊόντων, τομέων ή γεωγραφικών περιοχών.

Ο καθορισμός κοινών απαιτήσεων σε επίπεδο ΕΕ έχει σαφή προστιθέμενη αξία, καθώς μια εναρμονισμένη και εύρυθμη λειτουργούσα εσωτερική αγορά της ΕΕ θα δημιουργήσει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην ΕΕ.

Αναμένεται ότι, μετά την ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ, τα κράτη μέλη δεν θα μπορούν να θεσπίσουν μονομερώς ειδικά μέτρα και η οδηγία θα μειώσει τον κίνδυνο νομικού κατακερματισμού της ενιαίας αγοράς και θα επιφέρει εξοικονόμηση κόστους για τις κυβερνήσεις και τον ιδιωτικό τομέα.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η πρωτοβουλία συμπληρώνει τις προτεινόμενες αλλαγές στην προτεινόμενη οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Βασίζεται στα διδάγματα που αντλήθηκαν από την εφαρμογή της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές και στην ανάγκη θέσπισης ειδικών κανόνων για την τεκμηρίωση των ρητών οικολογικών ισχυρισμών, τη γνωστοποίηση και την επαλήθευση. Αντλεί επίσης διδάγματα από τον πολλαπλασιασμό των συστημάτων οικολογικής σήμανσης. Άλλα διδάγματα που αντλήθηκαν αφορούν την ανάπτυξη του οικολογικού σήματος της ΕΕ, του EMAS και την ανάπτυξη μεθόδων περιβαλλοντικού αποτυπώματος.

1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

Η πρωτοβουλία εντάσσεται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, η οποία καθοδηγεί τη στρατηγική ανάκαμψης της ΕΕ. Η Πράσινη Συμφωνία αναγνωρίζει τα πλεονεκτήματα της επένδυσης στην ανταγωνιστική μας βιωσιμότητα μέσω της οικοδόμησης μιας δικαιότερης, πιο πράσινης και πιο ψηφιακής Ευρώπης.

Η πρωτοβουλία χρηματοδοτείται από τον τομέα 3 (Φυσικοί πόροι και περιβάλλον) τίτλος 9 (Περιβάλλον και δράση για το κλίμα) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου. Όπως περιγράφεται κατωτέρω, η υλοποίηση θα απαιτήσει πρόσθετους ανθρώπινους πόρους, δαπάνες στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE και ορισμένες δαπάνες στήριξης στον ΕΟΠ. Η αντίστοιχη αύξηση της επιδότησης προς τον ΕΟΠ θα αντισταθμιστεί από το πρόγραμμα της ΕΕ για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα (LIFE).

Άλλοι τομείς πολιτικής θα μπορούσαν να παράσχουν στήριξη στις επιχειρήσεις για την εφαρμογή των απαιτήσεων τεκμηρίωσης και γνωστοποίησης περιβαλλοντικών ισχυρισμών, π.χ. όπως ορίζεται σε κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 3, ιδίως όσον αφορά τη χρηματοδότηση της ΕΕ που παρέχεται για την καινοτομία και τις επενδύσεις στις επιχειρήσεις, ιδίως στις ΜΜΕ. Το Ευρωπαϊκό

Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, μέσω της έξυπνης εξειδίκευσης, το LIFE και το «Ορίζων Ευρώπη» συμπληρώνουν την ιδιωτική χρηματοδότηση της καινοτομίας και στηρίζουν τον συνολικό κύκλο καινοτομίας, ώστε να δοθούν λύσεις στην αγορά. Το πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη» δρομολόγησε το 2022 τη συντονισμένη δράση CIRPASS με στόχο να δημιουργηθούν δυνατότητες για καινοτόμες ροές εργασίας, ιδίως για την προώθηση της κυκλικότητας της ροής υλικών αγαθών, αλλά και για την ενημέρωση των καταναλωτών με τον καθορισμό ενός διατομεακού μοντέλου δεδομένων προϊόντος για το ψηφιακό διαβατήριο προϊόντος με αποδεδειγμένη χρησιμότητα για την κυκλική οικονομία.

Το Ταμείο Καινοτομίας είναι ένα από τα μεγαλύτερα χρηματοδοτικά προγράμματα παγκοσμίως για την επίδειξη καινοτόμων τεχνολογιών και λύσεων χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Θα παράσχει στήριξη ύψους περίπου 10 δισ. EUR κατά την περίοδο 2020-2030, με στόχο να δοθούν στην αγορά βιομηχανικές λύσεις για την απαλλαγή της Ευρώπης από τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και τη στήριξη της μετάβασής της στην κλιματική ουδετερότητα.

1.5.5. *Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής*

Αξιολογήθηκαν διάφορες επιλογές, συμπεριλαμβανομένης της κάλυψης από τις υπηρεσίες της ΓΔ ENV μόνο με έναν συνδυασμό υπηρεσιών προμήθειας για την ανάπτυξη συνόλων δεδομένων, μέχρι τη διερεύνηση της ανάπτυξης συνεργασίας με άλλες υπηρεσίες και οργανισμούς. Η βέλτιστη επιλογή που διατηρήθηκε συνδυάζει υπηρεσίες προμήθειας για την ανάπτυξη συνόλων δεδομένων από τη ΓΔ ENV και μια συνεισφορά στον ΕΟΠ για την αναζήτηση εμπειρογνωσίας από το προσωπικό του.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

☐ **περιορισμένη διάρκεια**

- ☐ με ισχύ από [HH/MM]EEEE έως [HH/MM]EEEE
- ☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων και από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις πληρωμών.

☒ **απεριόριστη διάρκεια**

- Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2024 έως το 2027,
- και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.7. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης¹¹⁸

☒ **Άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή

- ☒ από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης
- ☐ από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

☐ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη

☒ **Έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

- ☐ σε τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει
- ☐ σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)
- ☐ στην ΕΤΕπ και στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων
- ☒ στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71 του δημοσιονομικού κανονισμού
- ☐ σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου
- ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις
- ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις
- ☐ σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.

¹¹⁸ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις μεθόδους εκτέλεσης του προϋπολογισμού, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Οι πρωτοβουλίες συνεπάγονται σύναψη συμβάσεων, διοικητικές ρυθμίσεις με το JRC, αύξηση της συνεισφοράς στον ΕΟΠ και αντίκτυπο στο ανθρώπινο δυναμικό της Επιτροπής. Εφαρμόζονται τυποποιημένοι κανόνες για το συγκεκριμένο είδος δαπανών.

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Α.Α. — βλ. ανωτέρω.

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

Α.Α. — βλ. ανωτέρω.

2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

Α.Α. — βλ. ανωτέρω.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

Α.Α. — βλ. ανωτέρω.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ ¹¹⁹	χωρών ΕΖΕΣ ¹²⁰	υποψηφίων για ένταξη χωρών και δυνάμει υποψηφίων χωρών ¹²¹	άλλων τρίτων χωρών	άλλα έσοδα για ειδικό προορισμό
3	09 02 02 Κυκλική οικονομία και ποιότητα ζωής	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
3	09 10 02 Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 01 02 01 – Αποδοχές και επιδόματα	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 01 03 — Εθνικοί υπάλληλοι που υπηρετούν προσωρινά στις υπηρεσίες του θεσμικού οργάνου	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 02 — Συνεδριάσεις, ομάδες εμπειρογνομόνων	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Α.Α.

¹¹⁹ ΔΠ = Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ = Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

¹²⁰ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

¹²¹ Υποψήφιος χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφια μέλη των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	3	Φυσικοί πόροι και περιβάλλον
--	---	------------------------------

ΓΛ: ENV			2024	2025	2026	2027 και μετά	ΣΥΝΟΛΟ
Ο Επιχειρησιακές πιστώσεις							
09 02 02 Κυκλική οικονομία και ποιότητα ζωής	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
	Πληρωμές	(2)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΛ ENV	Αναλήψεις υποχρεώσεων	= (1)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
	Πληρωμές	= (2)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982

Το ποσό που αναφέρεται ανωτέρω θα χρειαστεί για τη χρηματοδότηση των ακόλουθων δράσεων:

- την απόκτηση συνόλων δευτερογενών δεδομένων περιβαλλοντικού αποτυπώματος (EF) που παρέχουν βασικά δεδομένα μέσου όρου σχετικά με την κατανάλωση πόρων και τις εκπομπές για βασικές διαδικασίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από πολλές εταιρείες για την αξιολόγηση των αξιακών αλυσίδων τους, την απόκτηση και ανάπτυξη δεδομένων για την κάλυψη πιθανών κενών στα δεδομένα, το κόστος ανάπτυξης μιας πλατφόρμας ΤΠ για τη βάση δεδομένων EF, καθώς και τη συντήρηση της βάσης δεδομένων για την περίοδο 2026-2027 (10 095 εκατ. EUR). Η πρόσβαση σε σύνολα δεδομένων EF θα στηρίξει τις εταιρείες, ιδίως τις ΜΜΕ, ώστε να συμμορφωθούν με την οδηγία για τους οικολογικούς ισχυρισμούς με οικονομικά αποδοτικότερο και λιγότερο επαχθή τρόπο. Η εύκολη πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας δεδομένα που σχετίζονται με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των προϊόντων θα αποτελέσει βασικό

καταλύτη για όλες τις εταιρείες, αλλά ιδίως για τις ΜΜΕ, ώστε να τεκμηριώνουν τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς τους με αξιόπιστο τρόπο ανεξάρτητα από το αν έχουν θεσπιστεί ή όχι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις βάσει του άρθρου 3 της παρούσας πρότασης σχετικά με τους περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς. Η πρόσβαση σε σύνολα δεδομένων ΕΦ θα στηρίξει επίσης την εφαρμογή άλλων πολιτικών της ΕΕ για την περιβαλλοντική βιωσιμότητα και θα βοηθήσει τους καταναλωτές να προβαίνουν στις σωστές επιλογές, όπως η πρόταση κανονισμού για τον οικολογικό σχεδιασμό όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα (κανονισμός ESPR)¹²². Ο κανονισμός ESPR εισάγει τη δυνατότητα καθορισμού υποχρεωτικών απαιτήσεων πληροφόρησης, οι οποίες μπορεί επίσης να συνδέονται με απαιτήσεις επισήμανσης, και θα έχει ως αποτέλεσμα τη βελτίωση των ροών πληροφοριών μέσω των ψηφιακών διαβατηρίων προϊόντων. Τα σύνολα δεδομένων ΕΦ θα στηρίξουν τον υπολογισμό και τον καθορισμό των απαιτήσεων πληροφοριών και επιδόσεων, π.χ. όσον αφορά το αποτύπωμα άνθρακα και το περιβαλλοντικό αποτύπωμα, όπως προβλέπεται στην πρόταση κανονισμού ESPR, με βάση ένα εναρμονισμένο σύνολο δευτερογενών δεδομένων υψηλής ποιότητας.

- Προμήθεια μελετών και ερευνών σχετικά με τη χρήση μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τεκμηρίωση από τα ενδιαφερόμενα μέρη και αξιολόγηση της οδηγίας για τους οικολογικούς ισχυρισμούς (0,150 εκατ. EUR)
- Το JCR θα διαδραματίσει βασικό ρόλο όσον αφορά την παροχή υποστήριξης στην Επιτροπή σε ορισμένες από τις απαιτούμενες τεχνικές εργασίες. Οι διοικητικές ρυθμίσεις αναμένεται να αντιπροσωπεύουν κόστος ύψους περίπου 1,700 εκατ. EUR.
- Σημαντική δαπάνη θα είναι επίσης η διοικητική και τεχνική υποστήριξη για την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 σχετικά με τον περαιτέρω προσδιορισμό των απαιτήσεων για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών που καθορίζουν κανόνες με βάση τον κύκλο ζωής για συγκεκριμένες ομάδες προϊόντων ή τομείς. Αυτή η γραμμή του προϋπολογισμού αντιστοιχεί στην προετοιμασία 6 τέτοιων κατ' εξουσιοδότηση πράξεων (6,827 εκατ. EUR).
- Συνοδευτικά μέτρα για να βοηθηθούν οι ΜΜΕ να προσαρμοστούν στην παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης εργαλείων υπολογισμού με βάση τις απαιτήσεις που περιγράφονται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 (1,210 εκατ. EUR).

Οργανισμός: ΕΟΠ			2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Τίτλος 1: Δαπάνες προσωπικού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)	0,180	0,367	0,375	0,922

¹²²

Διατίθεται στην ακόλουθη διεύθυνση <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN-EL/TXT/?from=EN&uri=CELEX%3A52022PC0142>

	Πληρωμές	(2α)	0,180	0,367	0,375	0,922
Τίτλος 2: Υποδομές	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1β)				
	Πληρωμές	(2β)				
Τίτλος 3: Λειτουργικές δαπάνες	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1γ)	0,095	0,065	0,065	0,225
	Πληρωμές	(2γ)	0,095	0,065	0,065	0,225
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τον οργανισμό ΕΟΠ	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1α+1β+1γ	0,275	0,432	0,440	1,147
	Πληρωμές	=2α+2β+2γ	0,275	0,432	0,440	1,147

Οι δαπάνες του ΕΟΠ περιλαμβάνουν δαπάνες για 2 επιπλέον ΙΠΑ (1 ΕΥ και 1 ΣΥ), καθώς και λειτουργικές δαπάνες, για τους σκοπούς της παρακολούθησης των περιβαλλοντικών ισχυρισμών που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ μετά την εφαρμογή της οδηγίας σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 4. Ο Οργανισμός θα είναι επιφορτισμένος με λεπτομερή ανάλυση των πληροφοριών που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 3 και θα δημοσιεύει ανά διετία εκθέσεις με την αξιολόγηση της εξέλιξης των οικολογικών ισχυρισμών σε ολόκληρη την ΕΕ. Η αξιολόγηση αυτή περιλαμβάνει τα περισσότερα αποδεικτικά στοιχεία για τις εξαμηνιαίες εκθέσεις που πρέπει να καταρτίζονται από τα κράτη μέλη και να υποβάλλονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο μέσω ερωτηματολογίων. Ο ΕΟΠ θα προτείνει τα ερωτηματολόγια αυτά σε συμφωνία με τη ΓΔ ENV και θα τα καθιστά διαθέσιμα μέσω ενός τυποποιημένου ηλεκτρονικού εργαλείου. Οι πληροφορίες που υποβάλλουν τα κράτη μέλη θα είναι ένας συνδυασμός στατιστικών στοιχείων σχετικά με τους ισχυρισμούς στις εθνικές αγορές τους και ποιοτικής περιγραφής της φύσης των ψευδών ισχυρισμών και των διορθωτικών μέτρων που εφαρμόστηκαν. Τα καθήκοντα του εν λόγω προσωπικού θα είναι μόνιμου χαρακτήρα για την υποβολή εκθέσεων από τις χώρες και την κατάρτιση της αναλυτικής έκθεσης ανά διετία, καθώς και υποστηρικτικά καθήκοντα που είναι απαραίτητα στο γενικότερο πλαίσιο λειτουργίας (διοίκηση, επικοινωνία, ανάπτυξη ΤΠ, στήριξη των επιχειρήσεων κ.λπ.).

☐ ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων			2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129
	Πληρωμές	(5)	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129

των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 3 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου							
---	--	--	--	--	--	--	--

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	7	«Διοικητικές δαπάνες»
---	---	-----------------------

Αυτό το τμήμα πρέπει να συμπληρωθεί με «στοιχεία διοικητικού χαρακτήρα του προϋπολογισμού» τα οποία θα εισαχθούν, καταρχάς, στο [παράρτημα του νομοθετικού δημοσιονομικού δελτίου](#) (παράρτημα V του εσωτερικού κανονισμού), που τηλεφορτώνεται στο DECIDE για διυπηρεσιακή διαβούλευση.

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2024	2025	2026	2027 και μετά	ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ: ENV						
☐ Ανθρώπινοι πόροι		0,606	0,606	0,606	0,606	2,424
☐ Άλλες διοικητικές δαπάνες		0,180	0,180	0,180	0,180	0,720
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ ENV	Πιστώσεις	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144

Το τρέχον προσωπικό της ΓΔ ENV περιλαμβάνει 2 υπαλλήλους ΙΠΑ (βαθμού AD) που ασχολούνται με θέματα πολιτικής και 2 υπαλλήλους ΙΠΑ (βαθμού AD) που ασχολούνται με μεθοδολογικά ζητήματα. Το προσωπικό αυτό θα εξακολουθήσει να είναι απαραίτητο στο μέλλον και αναμένεται να αναλάβει τα ακόλουθα καθήκοντα:

- Δραστηριότητες που σχετίζονται με την πρωτοβουλία για τους οικολογικούς ισχυρισμούς, όπως ο συντονισμός πολιτικής, το πρόγραμμα εργασίας της πρωτοβουλίας για τους οικολογικούς ισχυρισμούς (συμπεριλαμβανομένης της μερικής κάλυψης της ανάπτυξης περαιτέρω απαιτήσεων που σχετίζονται με συγκεκριμένους ισχυρισμούς), ο συντονισμός ομάδων, η παρακολούθηση, η σχέση με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Για τις δραστηριότητες αυτές απαιτούνται οι πόροι 2 υπαλλήλων ΙΠΑ.

- Περαιτέρω ανάπτυξη του EF και άλλων μεθόδων για την τεκμηρίωση των οικολογικών ισχυρισμών σύμφωνα με το άρθρο 3: λειτουργία ομάδων εμπειρογνομόνων, διαχείριση των PEFCR/OEFSSR κατά τη μεταβατική φάση (συμπεριλαμβανομένου πρόσθετου καθήκοντος έγκρισης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε περίπτωση ενσωμάτωσης μερών σε κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 για τον περαιτέρω προσδιορισμό των απαιτήσεων για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών στο μέλλον). Για τις δραστηριότητες αυτές απαιτούνται οι πόροι 1 υπαλλήλου ΠΙΑ.
- Διαχείριση δευτερογενών δεδομένων EF: διαχείριση συμβάσεων, έλεγχοι δεδομένων, ανάπτυξη βάσης δεδομένων κ.λπ. Για τις δραστηριότητες αυτές απαιτούνται οι πόροι 1 υπαλλήλου ΠΙΑ.

Γενικά, τα καθήκοντα που σχετίζονται με την αξιολόγηση του κύκλου ζωής (AKZ) (π.χ. ανάπτυξη μεθόδων και δεδομένων) και τα καθήκοντα που σχετίζονται με την ανάπτυξη μεθόδων και δεδομένων για την τεκμηρίωση οικολογικών ισχυρισμών απαιτούν εξειδικευμένες τεχνικές/επιστημονικές γνώσεις με επιστημονική εκπαίδευση διδακτορικού επιπέδου και πολυετή πείρα στον τομέα. Δεν είναι δυνατή η προσέλκυση τέτοιου προσωπικού με όρους συμβασιούχου υπαλλήλου. Ως εκ τούτου, τα καθήκοντα αυτά θα πρέπει να καλύπτονται μέσω μόνιμων θέσεων, οι οποίες, εάν δεν υπάρχει ειδικευμένο προσωπικό εντός του οργάνου, θα πρέπει να ανοιχθούν σε θέσεις έκτακτων υπαλλήλων.

Συνεπώς, η ΓΔ ENV ζητεί πρόσθετο προσωπικό (**3 AD και 1 END** σύμφωνα με την κατανομή των θέσεων που παρέχεται κατωτέρω), το οποίο:

- θα εκπονήσει περίπου 6-7 κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 για τον περαιτέρω προσδιορισμό των απαιτήσεων για την τεκμηρίωση των ρητών περιβαλλοντικών ισχυρισμών για τη ρύθμιση συγκεκριμένων ισχυρισμών, π.χ. σχετικά με τη δυνατότητα επισκευής, την ανακυκλωσιμότητα, την ανθεκτικότητα ή τη θέσπιση ειδικών κανόνων με βάση τον κύκλο ζωής για ορισμένες ομάδες προϊόντων και τομείς·
- θα εκπονήσει εκτελεστικές πράξεις που καθορίζουν τις σχετικές διαδικασίες για την έγκριση νέων ιδιωτικών συστημάτων σήμανσης από τις εθνικές αρχές και τον μορφότυπο του πιστοποιητικού συμμόρφωσης των ισχυρισμών και των συστημάτων σήμανσης·
- θα εκπονήσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τον περαιτέρω προσδιορισμό των κριτηρίων για την έγκριση των συστημάτων περιβαλλοντικής επισήμανσης που αναφέρονται στο άρθρο 8, ώστε να εξασφαλιστεί ομοιόμορφη εφαρμογή σε ολόκληρη την Ένωση·
- θα αξιολογήσει τα κοινοποιημένα συστήματα περιβαλλοντικής επισήμανσης που έχουν θεσπιστεί από δημόσιες αρχές τρίτων χωρών με στόχο να λειτουργούν στην αγορά της Ένωσης και θα εκπονήσει συνοδευτικές αποφάσεις έγκρισης από την Επιτροπή, ώστε να εξασφαλίσει ότι τα συστήματα αυτά παρέχουν προστιθέμενη αξία όσον αφορά τις περιβαλλοντικές φιλοδοξίες τους, την κάλυψη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, περιβαλλοντικών πτυχών ή περιβαλλοντικών επιδόσεων που προσφέρουν, ή μια συγκεκριμένη ομάδα προϊόντων ή τομέα, και ότι πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας·
- θα επιβλέπει τις προπαρασκευαστικές μελέτες, τις μελέτες επανεξέτασης και άλλες μελέτες κατά την εκπόνηση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων·

- θα αναπτύξει και θα διαχειρίζεται τη βάση δεδομένων EF που σχετίζεται με αυτήν την πολιτική και με άλλες πολιτικές, όπως ο κανονισμός ESPR, ο κανονισμός για τις μπαταρίες ή ο κανονισμός για την ταξινόμηση·

Επιπλέον, στην πολιτική αυτή συμμετέχουν 2 ομάδες εμπειρογνομόνων και ο προϋπολογισμός θα πρέπει να καλύπτει τρεις συνεδριάσεις/έτος ανά ομάδα εμπειρογνομόνων.

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2024	2025	2026	2027 και μετά	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	3,326	8,025	6,482	6,440	24,273
	Πληρωμές	3,326	8,025	6,482	6,440	24,273

3.2.2. Εκτιμώμενο αποτέλεσμα που χρηματοδοτείται με επιχειρησιακές πιστώσεις

Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα			Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ								

↓	Είδος ¹²³	Μέσο κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Συνολι κός αριθ.	Συνολικό κόστος
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ¹²⁴ ...																		
- Αποτέλεσμα																		
- Αποτέλεσμα																		
- Αποτέλεσμα																		
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1																		
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ...																		
- Αποτέλεσμα																		
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																		
ΣΥΝΟΛΑ																		

¹²³ Τα αποτελέσματα είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (π.χ.: αριθμός ανταλλαγών φοιτητών που θα χρηματοδοτηθούν, αριθμός χλμ. οδών που θα κατασκευαστούν κ.λπ.).

¹²⁴ Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.4.2. «Ειδικοί στόχοι...».

3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις διοικητικές πιστώσεις του ΕΟΠ και της Επιτροπής

3.2.3.1. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στο ανθρώπινο δυναμικό του ΕΟΠ

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα

☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
--	------	------	------	--------

Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AD)	0,117	0,240	0,244	0,602
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AST)				
Συμβασιούχοι υπάλληλοι	0,063	0,128	0,130	0,320
Αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες				

ΣΥΝΟΛΟ	0,180	0,367	0,375	0,922
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Απαιτήσεις προσωπικού (ΙΠΑ):

	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
--	------	------	------	--------

Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AD)	1	1	1	
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AST)				
Συμβασιούχοι υπάλληλοι	1	1	1	
Αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες				

ΣΥΝΟΛΟ	2	2	2	
---------------	----------	----------	----------	--

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε διοικητικές πιστώσεις στην Επιτροπή

3.2.3.3. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα

☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2024	2025	2026	2027 και μετά	ΣΥΝΟΛΟ
--	------	------	------	------------------	--------

TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου					
Ανθρώπινοι πόροι	0,606	0,606	0,606	0,606	2,424
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,180	0,180	0,180	0,180	0,720
Μερικό σύνολο του TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144

Εκτός του TOMEA 7¹²⁵ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Α.Α.	Α.Α.	Α.Α.	Α.Α.	Α.Α.
Ανθρώπινοι πόροι					
Άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα					
Μερικό σύνολο εκτός του TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Α.Α.	Α.Α.	Α.Α.	Α.Α.	Α.Α.

ΣΥΝΟΛΟ	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους και άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και οι οποίες θα συμπληρωθούν, κατά περίπτωση, με πρόσθετα κονδύλια που ενδέχεται να χορηγηθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

¹²⁵ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

3.2.3.4. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

	2024	2025	2026	2027 και μετά
20 01 02 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	3	3	3	3
20 01 02 03 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)				
01 01 01 01 (έμμεση έρευνα)				
01 01 01 11 (άμεση έρευνα)				
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)				
20 02 01 (AC, END, INT από το συνολικό κονδύλιο)	1	1	1	1
20 02 03 (AC, AL, END, INT και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)				
XX 01 xx yy zz 126	- στην έδρα			
	- στις αντιπροσωπείες της ΕΕ			
01 01 01 02 (AC, END, INT — έμμεση έρευνα)				
01 01 01 12 (AC, END, INT – άμεση έρευνα)				
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)				
ΣΥΝΟΛΟ	4	4	4	4

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Πρβλ. επεξήγηση που παρέχεται για τον τομέα 7 στο τμήμα 3.2.1.
Εξωτερικό προσωπικό	Πρβλ. επεξήγηση που παρέχεται για τον τομέα 7 στο τμήμα 3.2.1.

¹²⁶

Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «ΒΑ»).

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ☒ μπορεί να χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου με ανακατανομή εντός του οικείου τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ).

Το κονδύλιο LIFE (γραμμή του προϋπολογισμού 09.02.02) θα χρησιμοποιηθεί για την αντιστάθμιση της αύξησης της επιδότησης του ΕΟΠ.

- ☐ συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση του αδιάθετου περιθωρίου στο πλαίσιο του αντίστοιχου τομέα του ΠΔΠ και/ή τη χρήση ειδικών μηχανισμών, όπως ορίζεται στον κανονισμό για το ΠΔΠ.
- ☐ συνεπάγεται την αναθεώρηση του ΠΔΠ.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ☒ δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους
- ☐ προβλέπει τη συγχρηματοδότηση από τρίτους που εκτιμάται παρακάτω:

Πιστώσεις σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N ¹²⁷	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			Σύνολο
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων								

¹²⁷

Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας. Να αντικατασταθεί το «N» με το αναμενόμενο πρώτο έτος εφαρμογής (για παράδειγμα: 2021). Το ίδιο και για τα επόμενα έτη.

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα λοιπά έσοδα

Να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών ☐

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας ¹²⁸						
		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)		
Άρθρο								

Ως προς τα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστούν οι γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

--

Άλλες παρατηρήσεις (π.χ. μέθοδος/τύπος για τον υπολογισμό των επιπτώσεων στα έσοδα ή τυχόν άλλες πληροφορίες).

--

¹²⁸

Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 20 % για έξοδα είσπραξης.